ရှင်မာကုခရစ်ဝင်

ယေရှုကြွလာတော်မူခြင်း

(မ၊ 3:1-12; လု၊ 3:1-9; 15-17; ယော၊ 1:19-28)

1 ဤအရာသည် ပရောဖက် ဟေရှာယက
ရေးဦးစွာ ရေးသားသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်
၏ သားတော်ယေရှုခရစ်၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်
ရာသတင်းဖြစ်၏။ 2 ဟေရှာယက၊

> “နားထောင်ကြလော့။ ငါ့ကို ကူညီသော
> သူကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်မည်။ သူ
> သည်သင့်အတွက် လမ်းကို ကြိုတင်ပြင်
> ဆင်ပေးလိမ့်မည်။”

မာလခိ 3:1

3 “တော၌ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်နေသော
သူ၏အသံမှာ ‘ထာဝရဘုရားအတွက်
လမ်းကို ပြင်ဆင်ပေးကြလော့၊ သူ့အ
တွက် လမ်းခရီးကို ဖြောင့်စေကြလော့’”
ဟူ၍ ရေးသားခဲ့၏။

ဟေရှာယ 40:3

4 ထို့ကြောင့် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည်
လာ၍တော၌ လူများကို ဗတ္တိဇံပေး၏။ သူ
သည် သူတို့အား အသက်တာကို ပြောင်းလဲ
လာပြီး ဗတ္တိဇံခံယူရန် ပြောကြား၏။ ထိုသို့
ပြုလျှင် သူတို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်
မူလိမ့်မည်။ 5 ယုဒပြည်နယ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့မှ
လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ လာကြ
၏။ ထိုလူတို့သည် သူတို့ပြုခဲ့သောအပြစ် များ
ကို ဖော်ပြလျှက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံ
ကြ၏။ 6 ယောဟန်သည် ကုလားအုတ်မွေးဖြင့်
ရက်လုပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်၍ ခါး၌သားရေ
ခါးပတ်ကို ပတ်ထား၏။ သူသည် ကျိုင်းကောင်
နှင့်တောပျားရည်ကို စားလျှက်နေ၏။
7 ယောဟန်၏ တရားဟောချက်မှာ “ငါ့ထက်
သာ၍ မြင့်မြတ်သောလူတစ်ယောက်သည်
မကြာခင်လာမည်။ ထိုသူ၏ဖိနပ်ကြိုးကို ဒူး
ထောက်၍ ပြည်ပေးရန် ငါမထိုက်။ 8 ငါသည်
သင်တို့အားရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သို့သော်
လည်း၊ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်*၌ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးလိမ့်မည်”ဟု
ဟောပြော၏။

ယေရှုဗတ္တိဇံခံယူတော်မူခြင်း

(မ၊ 3:13-17; လု၊ 3:21-22)

9 ထိုအချိန်တွင် ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်ရှိ၊
နာဇရက်မြို့မှ ကြွလာ၍၊ ယောဟန်ရှိရာသို့
သွားတော်မူ၏။ ယောဟန်သည် ယေရှုအား
ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံပေး၏။ 10 ယေရှုသည် ရေ
ထဲမှထလာစဉ်၊ မိုးကောင်းကင် ဖွင့်လှစ်ပြီး
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့
သို့ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူသည်
ကို သူမြင်၏။ 11 ကောင်းကင်မှအသံတော်လာ
၍ “ဤသူသည် ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်
သားဖြစ်၏” ဟုဆို၏။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍ရင်း၊ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍ရင်း ဥပဓ္ဖျာယ်ဆရာဟူရင်း ခေါ်လေ့ရှိ၏။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ်တော်နှင့်ပူးပေါင်းပြီး၊ ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားတို့ထဲတွင် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်သည်။

ယေရှုစုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းခံရန် သွားတော်မူခြင်း

(မ၊ 4:1-11; လု၊ 4:1-13)

[12]ထိုနောက် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်
သည် ယေရှုကို တောသို့ သွားစေတော်မူ၏။
[13]ယေရှုသည် တော၌ ရက်ပေါင်း လေးဆယ်
နေ၏။ ထိုနေရာတွင် သူသည် တောရိုင်းတိ
ရစ္ဆာန်များနှင့် အတူရှိတော်မူ၏။ ယေရှုသည်
တော၌ ရှိနေစဉ်၊ စာတန်၏စုံစမ်းသွေးဆောင်
ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ ကောင်း
ကင်တမန်များ ရောက်လာ၍ ယေရှုအား ပြု
စုကြ၏။

ယေရှုက တပည့်တော်အချို့ကို ရွေးချယ်တော်မူခြင်း

(မ၊ 4:12-22; လု၊ 4:14-15, 5:1-11)

[14]ထို့နောက်၊ ယောဟန်သည် ထောင်ချခံ
ရ၏။ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ သွား၍
ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောတော်မူ၏။ [15]ယေရှုက၊ “အချိန်ပြည့်စုံပြီ၊
ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် တည်လုနီးပြီ၊ သင်
တို့၏စိတ်နှလုံးနှင့် အသက်တာပြောင်းလဲ၍ ဧဝံ
ဂေလိတရားကို ယုံကြည်ကြလော့” ဟုမိန့်
တော်မူ၏။
[16]ယေရှုသည် ဂါလိလဲရေအိုင်နားမှာ ကြွ
တော်မူစဉ် ရှိမုန်နှင့် ရှိမုန်၏ညီ အန္ဒြေကို မြင်
တော်မူ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တံငါသည်
ဖြစ်၍ ငါးဖမ်းရန် ရေအိုင်ထဲသို့ ပိုက်ကွန်ချနေ
ကြ၏။ [17]ယေရှုက သူတို့အား၊ “လာ၍ ငါ့
နောက်သို့ လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို
များသော တံငါသည်များအဖြစ် ငါပြုမည်”
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ [18]ထိုအခါ ရှိမုန်နှင့် အန္ဒြေတို့
သည် သူတို့၏ ပိုက်ကွန်ကို စွန့်ပစ်၍ နောက်
တော်သို့ လိုက်ကြ၏။
[19]ယေရှုသည် ဂါလိလဲရေအိုင် အနားမှာ
ကြွတော်မူစဉ် နောက်ထပ် ညီအစ်ကိုနှစ်
ယောက်ဇေဗေဒဲ၏ သားယာကုပ်နှင့်ယောဟန်
ကို မြင်တော်မူ၏။ သူတို့သည် လှေပေါ်မှာ၊
ငါးဖမ်းရန် ပိုက်ကွန်ပြင်နေကြ၏။ [20]သူတို့အဘ
ဇေဗေဒဲနှင့် ငှါးရမ်းထားသော အလုပ်သမားတို့
သည် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်နှင့် အတူလှေ
ပေါ်တွင် ရှိနေကြ၏။ ယေရှုကထို ညီအစ်ကိုနှစ်
ယောက်ကို တွေ့သောအခါ၊ သူတို့ကို ခေါ်
တော်မူ၏။ သူတို့သည် အဘကို ထားခဲ့၍
နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

ယေရှုက နတ်ဆိုးဝင်သော လူတစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(လု၊ 4:31-37)

[21]ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည်
ကပေရနောင်သို့ သွားကြ၏။ ဥပုသ်နေ့*တွင်
ယေရှုသည် တရားဇရပ်သို့ သွား၍ လူများကို
ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ [22]လူတို့သည်
ယေရှု၏ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်
အံ့သြကြ၏။ ယေရှုသည် ကျမ်းပြုဆရာများ
ဆုံးမသြဝါဒပေးသကဲ့သို့မပေးဘဲ အာဏာရှိသူ
ကဲ့သို့ ဆုံးသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ [23]တရားဇရပ်
အတွင်း၌ ယေရှုရှိနေစဉ်၌ နတ်ဆိုးစွဲသော
သူတစ်ယောက်ရောက်လာ၏။ [24]သူက ကျယ်
လောင်စွာ အော်ဟစ်၍ “နာဇရက်မြို့သား
ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အ
ဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်
ဆီးခြင်းငှါ လာသလော၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ကိုယ်
တော်သည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းတော်မူ
သောသူဖြစ်ပါသည်” ဟုအော်ဟစ်၏။
[25]ယေရှုကလည်း “တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့၊
ထိုသူ၏အထဲမှ ထွက်သွားလော့” ဟုမိန့်တော်
မူ၏။ [26]နတ်ဆိုးကြောင့် ထိုလူ၏တစ်ကိုယ်လုံး
တုန်နေ၏။ ထို့နောက်၊ နတ်ဆိုးသည် ကျယ်
လောင်သောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍ ထိုလူထဲမှ
ထွက်သွား၏။

ဥပုသ်နေ့ ယုဒလူမျိုးတို့၏ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ ဤနေ့သည် ယုဒတို့အတွက် ဘာသာရေးနှင့်ဆိုင်သောအထူးနေ့ရက် ဖြစ်သည်။

27လူအပေါင်းတို့သည် အံ့အားသင့်သွားကြ
၏။ သူတို့က “ဤအရာသည် အဘယ်သို့နည်း။
သူ၏ဆုံးမဩဝါဒသည် အသစ်ဖြစ်၏။ သူသည်
အာဏာနှင့် ဆုံးမဩဝါဒပေး၏။ သူသည် ညစ်
ညူးသောနတ်ဆိုးတို့ကိုလည်း အမိန့်ပေးပြီး သူ
တို့သည် သူ့အမိန့်ကို နာခံကြ၏” ဟုအချင်းချင်း
မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ 28ထို့ကြောင့် ယေရှု၏
သတင်းတော်သည် ဂါလိလဲပြည် အရပ်ရပ်၌
လျင်မြန်စွာ ပြန့်နှံ့သွားလေ၏။

ယေရှုက လူအများကို ကျန်းမာ စေတော်မူခြင်း

(မ၊ 8:14-17; လု၊ 4:38-41)

29ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် တရား
ဇရပ်မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ သူတို့အားလုံး
သည် ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့နှင့် အတူ၊ ရှိမုန်
နှင့် အန္ဒြေတို့အိမ်သို့ သွားကြ၏။ 30ရှိမုန်၏
ယောက္ခမသည် အသည်းအသန် ဖျားနာ၍
အိပ်ရာပေါ်တွင် အဖျားတက်နေ၏။ ထိုနေရာ၌
ရှိသောလူများက၊ သူမအကြောင်းကို ယေရှု
အား ပြောပြကြ၏။ 31ထို့ကြောင့် ယေရှုသည်
သူမ၏အိပ်ရာဘေးသို့ သွား၍၊ သူမ၏လက်ကို
ကိုင်က၊ မတ်တတ်ရပ်ရန် ထူပေးတော်မူ၏။
ထိုခဏခြင်းတွင် သူမသည် အဖျားပျောက်၍
ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့ကို ဧည့်ခံကျွေးမွေး
လေ၏။
32ထိုနေ့ နေဝင်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ရောဂါ
ဝေဒနာအမျိုးမျိုးရှိသောသူနှင့် နတ်ဆိုးစွဲသော
သူ ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်
လာကြ၏။ 33တစ်မြို့လုံးသည် ထိုအိမ်တံခါးဝ
တွင် စုရုံးနေကြ၏။ 34ယေရှုက ရောဂါဝေဒနာ
အမျိုးမျိုး၊ခံစားနေသောသူများတို့ကို ကျန်း
မာစေတော်မူ၏။ သူသည် လူတို့ကို စွဲကပ်နေ
သောနတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်တော်
မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုသည် နတ်ဆိုးများအား
စကားပြောခွင့်ပြုတော်မမူ။ သူတို့က ကိုယ်
တော်သည်အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို သိကြသော
ကြောင့်ဖြစ်၏။

ယေရှုသည် ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းဟော ပြောရန် ပြင်ဆင်တော်မူခြင်း

(လု၊ 4:42-44)

35နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ယေရှုသည် အ
ဆင်သင့်ဖြစ်လျက် မှောင်နေဆဲမှာပင် အိမ်မှ
ထွက်သွားတော်မူ၏။ သူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာ
အရပ်သို့ဆုတောင်းရန်သွားတော်မူ၏။ 36မကြာ
မီ ရှိမုန်နှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့သည် ယေရှု
ကို လိုက်ရှာကြ၏။ 37သူတို့သည် ယေရှုကိုတွေ့
သောအခါ “လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
လိုက်ရှာနေကြပြီ” ဟုပြောကြ၏။
38ယေရှုကလည်း “ငါတို့သည် နီးစပ်သော
မြို့ရွာတို့၌ တရားဟောခြင်းငှါ သွားကြကုန်အံ့၊
ထိုသို့အလိုငှါ ငါကြွလာပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။
39ထို့နောက် ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်အရပ်ရပ်
သို့ ခရီးသွားတော်မူ၏။ သူသည် တရားဇရပ်
တို့၌ တရားဟောပြီး၊ လူများထဲမှ နတ်ဆိုးတို့
ကို လည်း နှင်ထုတ်လျက် နေတော်မူ၏။

ယေရှုက ဝေဒနာသည်တစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မ၊ 8:1-4; လု၊ 5:12-16)

40နူနာစွဲသော သူတစ်ယောက်သည် ယေရှု
ထံတော်သို့ ရောက်လာ၏။ သူသည် ယေရှု
အား ဦးညွှတ်၍ “သခင်အလိုရှိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်
ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်” ဟုတောင်း
ပန်လေ၏။
41ယေရှုသည် ထိုသူကိုသနားမိ၏။ ထို့
ကြောင့် သူ့ကို လက်တော်ဖြင့်ထိ၍ “ငါအလိုရှိ
၏သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
42ထို့နောက် သူ၏နူနာပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်း
သို့ ရောက်လေ၏။
43ယေရှုကလည်း ပြင်းထန်စွာ သတိပေး
လျက် သူ့ကို လွှတ်တော်မူ၏။ 44“သင့်ကို ငါ
အဘယ်အရာလုပ်ပေးသည်ကို ဘယ်သူ့ကိုမျှ
မပြောနှင့်၊ သို့သော်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ ထို့နောက်သင့်

ဝေဒနာပျောက်ကင်းပြီဖြစ်သောကြောင့်ဘုရား
သခင်ကို မောရှေ၏ပညတ်ချက်*အတိုင်း ပူ
ဇော်သက္ကာပြုလော့၊ ဤလုပ်ဆောင်ချက်က
သင့်ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းပြီ ဖြစ်ကြောင်း လူ
တို့အား ပြလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 45ထိုသူ
သည် ထိုနေရာမှ ထွက်သွား၍၊ သူ၏ဝေဒနာ
ကို ယေရှုက အဘယ်သို့ ပျောက်ကင်းစေ
ကြောင်း လူတို့အား ပြောပြ၏။ ထို့ကြောင့်
ယေရှု၏သတင်းတော်သည် ပျံ့နှံ့သွား၏။ ဤအ
ကြောင်းကြောင့် ယေရှုသည် လူများက သူ့ကို
မြင်တွေ့နိုင်သည့်မြို့များနှင့်နေရာများတွင် မနေ
ဘဲ၊ လူဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်များတွင်သာနေတော်
မူ၏။ သို့ရာတွင် အရပ်ရပ်တို့မှလူတို့သည် ယေရှု
နေတော်မူသောနေရာ သို့ရောက်လာကြ၏။

ယေရှုက ခြေလက်သေသူတစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မ၊ 9:1-8; လု၊ 5:17-26)

2 ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ၊ ယေရှု
သည် ကပေရနောင်မြို့သို့ ပြန်ရောက်
တော်မူ၏။ ယေရှုအိမ်ပြန်ရောက်ကြောင်း သ
တင်းတော်သည် ပျံ့နှံ့သွား၏။ 2များစွာသော
လူတို့သည် ယေရှု၏တရားဟောချက်ကို ကြား
နာရန် စုရုံးကြ၏။ ထိုအိမ်သည် လူများဖြင့်
ပြည့်နေ၏။ အိမ်တံခါးအပြင်ဘက်၌ မတ်တတ်
ရပ်ရန်ပင် နေရာမရှိ။ ထိုလူများကို ယေရှုက
ဟောပြောနေစဉ်၊ 3လူအချို့တို့သည် ခြေလက်
သေနေသောသူကို ယေရှုထံတော်သို့ သယ်
ဆောင်လာကြ၏။ ထိုဝေဒနာသည်ကို လူလေး
ယောက်က သယ်ဆောင်လာခြင်းဖြစ်၏။ 4သို့
ရာတွင် အိမ်ထဲ၌ လူများပြည့်နေသောကြောင့်၊
ယေရှုထံတော်သို့ မရောက်နိုင်ကြ။ ထို့နောက်
သူတို့သည် ယေရှုရှိရာအပေါ်မှာ အမိုးကို
ဖောက်ထွင်းပြီးမှ ခြေလက်သေသောသူနှင့်တ
ကွအိပ်ရာခုတင်ကို ခေါင်မိုးအပေါက်မှ လျှော
ချကြ၏။ 5ယေရှုက သူတို့၏ကြီးမားသောယုံ
ကြည်ခြင်းကို မြင်တော်မူသောအခါ၊ ခြေလက်
သေနေသောလူနာအား၊ “လူငယ်၊ သင်၏အ
ပြစ်ကို လွှတ်စေပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
6ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင်၊ ကျမ်းပြုဆရာအ
ချို့လည်း ထိုင်နေကြ၏။ ယေရှုပြောသော
စကားကို သူတို့ကြားသောအခါ၊ 7“ဤသူသည်
အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြောရသနည်း။ သူ
သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သောစကား
ပြော၏။ ဘုရားသခင်ကသာ အပြစ်ခွင့်လွှတ်
နိုင်၏” ဟုချင်းချင်း မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။
8ယေရှုသည် ဤကျမ်းပြုဆရာများက သူ့
အကြောင်းကို စိတ်ထဲမှာ အဘယ်သို့ ထင်
မှတ်နေသည်ကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူ
က သူတို့အား “သင်တို့စိတ်ထဲမှာ အဘယ်
ကြောင့် ဤအရာကို ထင်မှတ်ကြသနည်း။”
9-10ခြေလက်သေသောသူအား အဘယ်စကား
ကို သာ၍ ပြောလွယ်သနည်း‘ သင်၏အပြစ်
များကို ခွင့်လွှတ်ပြီ ’သို့မဟုတ်၊‘ သင်ထလော့၊
သင့်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့’ ဟု
ပြောလွယ်သနည်း။ သို့ရာတွင် လူသားသည်
မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်ခွင့်လွှတ်နိုင်သော အခွင့်
အာဏာရှိသည်ကို ငါသည် သင်တို့အား ပြ
သမည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ယေရှုက
ခြေလက်သေသူအား 11“သင့်ကို ငါပြောသည်
ကား၊ ထလော့၊ သင့်အိပ်ရာကို ဆောင်၍
အိမ်ပြန်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 12ခြေလက်
သေနေသူသည် မတ်တတ်ရပ်၍ သူ့အိပ်ရာကို
ဆောင်အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။ လူတို့
သည်လည်း သူ့ကို မြင်သောအခါ အံ့သြကြ
လျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ “ငါတို့
မြင်ရသမျှ ထဲမှ၊ ဤအရာသည် အံ့သြစရာအ
ကောင်းဆုံးဖြစ်သည်” ဟုပြောကြ၏။

လေဝိ(မဿဲ)က ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်း

(မ၊ 9:9-13; လု၊ 5:27-32)

13ယေရှုသည် အိုင်နားသို့ ကြွတော်မူ၍ လူ
အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်လာ

မောရှေက၏ပညတ်ချက် ဝတ်ပြု 14:1-32

ကြ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့အား ဆုံးမ
သြဝါဒပေးတော်မူ၏။ 14ယေရှုသည် ရေအိုင်
နား၌ ကြွတော်မူစဉ်၊ လေဝိအမည်ရှိ အခွန်ခံ
သူ*ကို တွေ့တော်မူ၏။ သူသည် အာလဖဲ၏
သားဖြစ်၏။ လေဝိသည် အခွန်ရုံးခန်းထဲ၌ ထိုင်
နေ၏။ ယေရှုက သူ့ကို၊ "ငါ့နောက်သို့ လိုက်
လော့" ဟုမိန့်တော်မူ၏။
15ထိုအခါ လေဝိသည် ထိုင်နေရာမှ ထ၍
နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှ
ယေရှုသည် လေဝိ၏အိမ်တွင်စားပွဲ၌ လျောင်း
တော်မူစဉ်ထိုအိမ်ထဲတွင် အခွန်ခံသူများနှင့်ဆိုး
သောသူများတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသောတ
ပည့်တော်များနှင့် အတူစားသောက် နေကြ၏။
ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်လာကြသောလူ
များစွာတို့သည်လည်း ထိုနေရာ၌ ရှိနေကြ၏။
16ဖာရိရှဲများဖြစ်သော ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်
ယေရှုက အခွန်ခံသူ၊ အခြားဆိုးသောသူ တို့နှင့်
အတူစားသောက်နေသည်ကို မြင်ကြ၏။ ထိုအ
ခါ သူတို့က "ယေရှုသည်၊ အခွန်ခံသူ၊ ဆိုးသော
သူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်
သနည်း" ဟုတပည့်တော်တို့အား မေးကြ၏။
17ထိုစကားကိုယေရှုကြားသောအခါ "ကျန်း
မာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိ
ကြ၊ ဖျားနာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။
ကောင်းသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်
မဟုတ်၊ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာ
၏" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် အခြားဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များနှင့်မတူခြင်း

(မ၊ 9:14-17; လု၊ 5:33-39)

18ထိုနေ့ရက်အချိန်ကာလ၌ ယောဟန်၏
တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်
တတ်ကြ၏။ လူအချို့တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့
လာ၍ "ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့
သည် အစာရှောင်ကြသည် ဖြစ်၍ အဘယ်
ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တော်တို့သည်
အစာမရှောင်ဘဲ နေကြသနည်း" ဟုလျှောက်
ကြ၏။
19ထိုအခါ ယေရှုကလည်း "မင်္ဂလာဆောင်
ပွဲတွင် သတို့သားသည် မိမိ၏အပေါင်းအသင်း
တို့နှင့် အတူရှိစဉ်တွင် သူတို့သည် ဝမ်းမနည်း
တတ်ကြ။ သူတို့သည် သူနှင့်ရှိစဉ်ကာလပတ်
လုံး အစာမရှောင်တတ်ကြ။ 20သို့ရာတွင် သ
တို့သားကို သူတို့ထံမှ ယူသွားရသောအချိန်
ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်ကာလ၌ သူတို့
သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။
21"အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာ
လေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သစ်
သည် အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍ အပေါက်ကျယ်
တတ်၏။ 22ထိုနည်းတူဟောင်းသောသားရေ
ဗူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။
ထိုသို့ ထည့်လျှင်အသစ်သောစပျစ်ရည်သည်
ဟောင်းသောသားရေဗူးများကို ဆုတ်စွဲသဖြင့်
စပျစ်ရည်သည် ယို၍သားရေဗူးလည်း ပျက်စီး
လိမ့်မည်။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို အသစ်
သောသားရေဗူး၌ ထည့်ရသည်" ဟုမိန့်တော်
မူ၏။

အချို့ယုဒလူတို့က ယေရှုကို ဝေဖန်ကြခြင်း

(မ၊ 12:1-8; လု၊ 6:1-5)

23ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် ဂျုံစပါးလယ်
ကွက်အချို့တို့ကို ဖြတ်၍ လျှောက်သွားတော်မူ
၏။ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည်လည်း သူနှင့်
အတူ လိုက်ပါသွားကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်
စပါးသီးနှံကို ဆွတ်၍ စားကြ၏။ 24ဖာရိရှဲများ
က မြင်တွေ့သောအခါယေရှုအား၊ "သင့်တပည့်
တော်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤအရာမျိုးကို
လုပ်ကြသနည်း။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်သည်
ယုဒလူတို့၏ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်၏" ဟု၍
ပြောရာ၊
25ယေရှုက၊ "ဒါဝိဒ်သည် မိမိအပေါင်းအ
ဖော်တို့နှင့်တကွ ဆာမွတ်၍ မတတ်နိုင်သော

အခွန်ခံသူ ရောမအစိုးရက အခွန်ကောက်ရန် ငှါးရမ်းသောယုဒလူမျိုးများ၊ သူတို့သည် လိမ်ညာလုည့် ဖြား၍ တခြားယုဒလူမျိုးတို့က သူတို့ကို မုန်းတီးကြသည်။

အခါ ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်သို့ ပြုလုပ်သည်ကို
သင်တို့တရံတခါမျှ မဖတ်ဘူးသလော့။ 26ယဇ်ပု
ရောဟိတ်မင်းအဗျာသာ လက်ထက်၌၊ ဒါဝိဒ်
သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ဘုရား
သခင်အတွက် ဆက်ကပ်ထားသောမုန့်ကို စား
၏။ မောရှေ၏ပညတ်တရားအရ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ကသာ ထိုမုန့်မျိုးကို စားသင့်၏။ သို့ရာ
တွင် ဒါဝိဒ်ကထိုမုန့်ကို မိမိအပေါင်းအဖော်များ
လည်း ပေးခဲ့သည်” ဟုပြောလေ၏။
27ထို့နောက် ယေရှုက ဖာရိရှဲများအား
“ဥပုသ်နေ့သည် လူများကို အကူအညီပေးရန်
ပြုလုပ်ထား၏။ လူများအတွက် ဥပုသ်နေ့ကို
လုပ်ထားခြင်းမဟုတ်၊ 28သို့ဖြစ်၍ လူသား*
သည် ဥပုသ်နေ့၏အရှင်သခင်ဖြစ်၏” ဟုမိန့်
တော်မူ၏။

ယေရှုက လက်တစ်ဘက်အကြောသေသူ တစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မ၊ 12:9-14; လု၊ 6:6-11)

3 ယေရှုသည် နောက်တစ်ဖန် တရားဇရပ်*
သို့ ဝင်တော်မူ၏။ ထိုဇရပ်၌ လက်တစ်
ဘက် သေသောသူ တစ်ယောက်ရှိ၏။ 2ယုဒ
အချို့သည် ယေရှုအား စွပ်စွဲပြောဆိုနိုင်ရန် အ
တွက်ဥပုသ်နေ့၌ ထိုလူနာကို ကျန်းမာစေမည်၊
မကျန်းမာစေမည်ကို မြင်ချင်ကြသော ကြောင့်
နီးကပ်စွာ ချောင်းကြည့်ကြ၏။ 3ထိုအခါ ယေရှု
က လက်တစ်ဘက်သေသော သူအား၊ “ဤနေ
ရာ၌ မတ်တတ်ရပ်လော့၊ သို့မှသာလူအပေါင်း
တို့သည် သင့်ကို မြင်နိုင်လိမ့်ကြမည်” ဟုမိန့်
တော်မူပြီးနောက်၊ 4ယေရှုကလည်း လူများ
အား “ဥပုသ်နေ့၌ အဘယ်သို့ပြုသင့် သနည်း၊
ကောင်း မှုပြုသင့်သလော၊ မကောင်းမှုပြုသင့်
သလော၊ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော၊သတ်
အပ်သလော၊ အဘယ်အရာသည် မှန်သနည်း”
ဟုမေးတော်မူလျှင် ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို
တစ်ခွန်းမှ မပြောကြ။
5ယေရှုသည် လူများအား ပတ်လည်ကြည့်
ပြီး သူတို့၏ခေါင်းမာခြင်းကြောင့် ဒေါသထွက်
တော်မူ၏။ ယေရှုက လက်တစ်ဘက် သေနေ
သူအား၊ “သင့်လက်ကို ဆန့်လော့” ဟုမိန့်
တော်မူ၍ သူသည် သူ့လက်ကို ဆန့်လိုက်၏။
ထိုအခါ ထိုလက်သည် လက်တစ်ဘက်ကဲ့သို့
ပကတိဖြစ်လေ၏။ 6ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည်
ထွက်ခွာသွား၍ ယေရှုကို သတ်ရန်၊ ဟေရုဒ်
တပည့်တို့နှင့်တိုင်ပင်၍ အစီအစဉ်ပြုလုပ်ကြ၏။

လူအများက ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြခြင်း

7ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ အိုင်
နားသို့ ထွက်လာတော်မူ၍ ဂါလိလဲပြည်မှ လူ
အုပ်ကြီးသည် နောက်တော်သို့လိုက် လာကြ
၏။ 8ယုဒပြည်၊ယေရုရှလင်မြို့၊ ဣဒုမဲ၊ ယော်ဒန်
မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း၊ တုရုမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့ စသောဒေ
သများမှ လူအပေါင်းတို့သည် ယေရှု ပြုတော်မူ
သမျှကို ကြားသောကြောင့်၊ အထံတော်သို့
လာကြ၏။ 9ယေရှုသည် များပြားလှ သောလူ
အုပ်ကြီးကို မြင်တော်မူလျှင် သူ့အတွက် လိုအပ်
လျှင် အသင့်ရှိစေရန် လှေငယ်တစ်စင်းကို တ
ပည့်တော်တို့အား ရှာစေတော်မူ၏။ ယေရှု
သည် သူ့အတွက် လှေတစ်စင်း အသင့်ထား
တော်မူခြင်းမှာ၊ အလွန်တရာများ ပြားသော
လူများက သူ့ကို မတွန်းမထိုး ကြစေရန်ဖြစ်၏။
10ယေရှုသည် လူနာများစွာတို့ကို ကျန်းမာစေ
တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ရောဂါအမျိုးမျိုးရှိ
သောလူအားလုံးသည် ကိုယ်တော်ကို တို့ထိရန်
တိုးဝင်လာကြ၏။ 11အချို့လူများတွင် ညစ်ညူး
သောနတ်ပူးကပ်နေကြ၏။ ထိုညစ်ညူးသော
နတ်တို့သည် ယေရှုကို မြင်သောအခါ၊ ရှေ့

လူသား: ယေရှုက မိမိအတွက် သုံးသောအမည်နာမ။ ဘုရားသခင်က မိမိလူမျိုးတို့ကို ကယ်တင်ရန် ရွေးနှုတ်သောသူ၏အမည်မေရှိယ ဒံယေလ 7:13-14။

တရားဇရပ် တရားဇရပ်များသည် ယုဒတို့ဆုတောင်းသောနေရာများ၊ ကျမ်းစာများ လေ့လာသင်ကြားခြင်းနှင့်အခြားပရိသတ်တွေ့ဆုံစည်းဝေးသောနေရာများ ဖြစ်သည်။

တော်၌ ပြပ်ဝပ်ကြ၍ "အရှင်သည် ဘုရားသခင်
၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်" ဟုအော် ဟစ်
ပြောဆိုကြ၏။ 12သို့ရာတွင် ယေရှုက သူမည်
သူ ဖြစ်ကြောင်းကို လူအများအား မပြောရန်
ညစ်ညူးသောနတ်များအား ကြပ်တည်းစွာ အ
မိန့်ပေးတော်မူ၏။

ယေရှုက တမန်တော်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ရွေးချယ်တော်မူခြင်း

(မ၊ 10:1-4; လု၊ 6:12-16)

13ထို့နောက် ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့
တက်၍ အလိုရှိသောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍
သူတို့သည် ယေရှုနှင့်အတူ တောင်ပေါ်သို့လိုက်
ခဲ့ကြ၏။ 14ယေရှုသည် လူယောက်ျားဆယ့်နှစ်
ယောက်ကို ရွေးချယ်ပြီးနောက် သူတို့ကို တမန်
တော်များဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်တော်မူ၏။
ယေရှုသည် ထိုလူဆယ့်နှစ်ယောက်တို့ကို သူနှင့်
အတူရှိရန် အလိုတော်ရှိ၏။ ထို့နောက် သူသည်
အခြားအရပ်တို့၌ တရားဟောရန် သူတို့ကိုစေ
လွှတ်ရန်အလို တော်ရှိ၏။ 15ထို့ပြင် ယေရှုသည်
ထိုသူတို့အား နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သော
အခွင့်ပေးရန် အလိုတော်ရှိ၏။ 16ယေရှုရွေး
ချယ်တော်မူသောထိုသူဆယ့်နှစ်ပါးတို့၏အမည်
များမှာ ပေတရုဟု ယေရှုမှည့် တော်မူသော
ရှိမုန်၊ 17ဗေနေရဂက်ဟု ယေရှုမှည့်တော်မူ
သောဇေဗေဒဲ၏သားများ ဖြစ်ကြသည့်ယာကုပ်
နှင့်ယောဟန်၊ ဗောနေရဂက် (အဓိပ္ပါယ်မှာ မိုး
ကြိုး၏သားများဟု ဆိုလို၏)။ 18အန္ဒြေ၊ ဖိလိပ္ပု၊
ဗာသောလမဲ၊ မဿဲ၊ သောမ၊ အာလဖဲ၏
သား ယာကုပ်၊ သဒ္ဒဲ၊ ကာနနိတ်လူ ရှိမုန်နှင့်
19ယုဒရှကာရုတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ ယုဒသည် ယေရှု
အား ရန်သူများလက်သို့ အပ်နှံသောသူဖြစ်၏။

တချို့က ယေရှုထဲတွင်ညစ်ညူးသောနတ် တစ်ယောက်ရှိသည် ဟုပြောဆိုခြင်း

(မ၊ 12:22-32; လု၊ 11:14-23, 12:10)

20ထို့နောက် ယေရှုသည် အိမ်သို့ပြန်လာ
တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် လူများတို့သည် သူရှိ
တော်မူရာနေရာ၌ စုဝေးလာကြ၏။ လူများ
ပြားလွန်းသောကြောင့် ယေရှုနှင့် တပည့်တော်
တို့သည် အစာပင်မစားနိုင်ကြ။ 21ယေရှု၏မိ
သားစုသည် ထိုအဖြစ်အပျက်များအားလုံးကို
ကြားခဲ့ကြ၏။ သူအရူးဖြစ်သည်ဟု လူအများက
ပြောကြသောကြောင့် သူတို့သည် ယေရှုကို
ဖမ်းချုပ်ရန် ထွက်သွားကြ၏။

22ထို့နောက် ယေရုရှလင်မြို့မှလာသော
ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ "ဗေလဇေဗုလသည် သူ့
အထဲမှာ ရှိနေ၏။ သူသည် နတ်ဆိုးတို့ကို လူ
တို့မှ နှင်ထုတ်ရန်အတွက် နတ်ဆိုးမင်း၏တန်ခိုး
ကို အသုံးပြု၏" ဟုဆိုကြ၏။

23ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူတို့ကို အတူ
တကွ ခေါ်၍ ဥပမာအားဖြင့် မိန့်တော်မူလျက်၊
"အဘယ်သို့ စာတန်သည် မိမိငယ်သားတို့ကို
နှင်ထုတ်ရန်ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။" 24နိုင်ငံတော်
တစ်ခုအတွင်းမှာ လူတို့သည် အချင်းချင်းတိုက်
ခိုက်ပြီး ကွဲနေကြလျှင် မတည်တံ့နိုင်၊ 25မိသား
စုတစ်စုအတွင်းမှာ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ကွဲပြား
နေကြလျှင် ထိုမိသားစုသည် ဘယ်အခါမှ
မအောင်မြင်နိုင်။ 26စာတန်သည် မိမိကိုယ်ကို
ကိုယ် ဆန့်ကျင်ပြီး မိမိငယ်သားတို့ကို တိုက်
ခိုက်နေလျှင် သူသည် ဆက်လက်တိုးတက်နိုင်
မည်မဟုတ်၊ ဤအရာသည် သူ၏အဆုံးသတ်
ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ 27လူတစ်ယောက်သည် သန်
စွမ်းသောသူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ပစ္စည်းများ
ကို ခိုးယူလိုလျှင် ရှေးဦးစွာသန်စွမ်းသူကို ကြိုး
နှင့်တုပ်ချည်ပြီးမှသာလျှင် သူသည် အိမ်ထဲက
ပစ္စည်းကို ခိုးယူနိုင်မည်။ 28ငါအမှန်ဆိုသည်
ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အမျိုးမျိုးနှင့် ဘုရား
ကို ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုခြင်းများကို ခွင့်လွှတ်နိုင်တော်
မူ၏။ 29သို့ရာတွင် အဘယ်သူမဆို သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုလျှင် ဘယ်
သောအခါမျှ ခွင့်လွှတ်မည်မဟုတ်၊ အမြဲတမ်း
အပြစ်ရှိနေလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

30ယေရှုသည် ထိုသို့မိန့်တော်မူရခြင်းမှာ
ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ယေရှုအတွင်း၌ ညစ်ညူး

သောနတ် ရှိနေသည် ဟုပြောကြသောကြောင့်
ဖြစ်၏။

ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည်သူ၏ မိသားစုအမှန် ဖြစ်ကြ၏

(မ၊ 12:46-50; လု၊ 8:19-21)

31ထိုနောက် ယေရှု၏မယ်တော်နှင့် ညီ
တော်များရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် အ
ပြင်၌ ရပ်နေလျက် ယေရှုအားအပြင်သို့ ထွက်
ပြီး သူတို့နှင့် တွေ့ဆုံရန် တစုံတယောက်သော
သူကို စေလွှတ်၍ ခေါ်ကြ၏။ 32ယေရှု၏ပတ်
လည်တွင်လူများထိုင်နေကြ၏။သူတို့က၊“ကိုယ်
တော်၏မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ကိုယ်
တော့်ကို အပြင်၌ စောင့်နေကြသည်” ဟုပြော
ကြ၏။ 33ယေရှုက၊ “ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကားအဘယ်
သူနည်း” ဟုမေးတော်မူ၍၊ 34ယေရှုသည် မိမိ
ပတ်လည်၌ ထိုင်နေသူများကို ကြည့်ကာ “ဤ
နေရာ၌ ရှိသောလူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီများ
ဖြစ်ကြ၏။ 35ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း
ဆောင်ရွက်သူသည် ငါ့ညီ၊ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိဖြစ်ကြ
သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မျိုးစေ့စိုက်သောယာသမားတစ် ယောက်အကြောင်း

(မ၊ 13:1-9; လု၊ 8:4-8)

4 နောက်တစ်ဖန် ယေရှုသည် အိုင်နားမှာ
ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်၊ များပြားလှ
သော လူအုပ်ကြီးသည် ယေရှု၏ပတ်ဝန်းကျင်၌
စုဝေးနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် လှေ
ထဲသို့ ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ လူများတို့သည်
ကမ်းစပ်ကုန်းပေါ်မှာ ထိုင်နေကြ၏။ 2ယေရှု
သည် လှေထဲမှ ဥပမာအားဖြင့် များစွာသော
ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ မြွက်ဆိုတော်တော်မူသည်
မှာ၊ 3“နားထောင်ကြလော့၊ ယာသမားတစ်
ယောက်သည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား
၏။ 4သူသည် အစေ့ကိုကြဲစဉ်တွင် အချို့သော
အစေ့တို့သည် လမ်းပေါ်၌ ကျသဖြင့် ငှက်တို့
သည် လာ၍ ကောက်စားကြ၏။ 5အချို့သော
မျိုးစေ့တို့သည် ကျောက်ပေါ်များသောအရပ်၌
ကျသဖြင့် မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ချင်း
အပင်ပေါက်၏၊ 6သို့သော်လည်း၊ နေထွက်
သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲ
သောကြောင့် သေသွားကြ၏။ 7တချို့သော
အစေ့တို့သည် ဆူးပင်များထဲ၌ ကျ၏။ ဆူးပင်
တို့သည် ပေါက်ထွားလာ၍ မျိုးစေ့ပင်များကို
ကြီးထွားခြင်းမှ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့် အသီးမ
သီးနိုင်ကြ၊ 8အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်း
သောမြေပေါ်၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်၍ ကြီး
ထွားလာပြီး အချို့သောအပင်တို့သည် အဆ
သုံးဆယ်၊ အချို့သောအပင်တို့သည် အဆ
ခြောက်ဆယ်၊ အချို့သောအပင်တို့သည် အဆ
တစ်ရာ ပွါးများ၍ အသီးသီးကြ၏။” 9“ကြားစ
ရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ”
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက အဘယ်ကြောင့်ပုံဥပမာအသုံး ပြုသည် ကိုပြောပြတော်မူခြင်း

(မ၊ 13:10-17; လု၊ 8:9-10)

10ထို့နောက်မှ ယေရှုသည် လူများထံမှ
ထွက်သွားတော်မူ၏။ ထိုအခါ သူတစ်ဦးတည်း
ရှိနေစဉ် တမန်တော်ဆယ့်နှစ်ပါးနှင့် အခြား
တပည့်တော်တို့က ယေရှုအား၊ ဥပမာများ၏
ဆိုလိုချက်ကို မေးကြ၏။ 11ယေရှုက၊ “ဘုရား
သခင်နိုင်ငံတော်၏ လျှို့ဝှက်ထားသော အမှန်
တရားကို သင်တို့၌သာလျှင် ပြောပြ၏။ သို့ရာ
တွင် တခြားလူများအတွက် အရာအားလုံးကို
ဥပမာအားဖြင့် ပြောရ၏။ 12ဤအရာကို ငါပြု
၏။ ထို့ကြောင့်

‘သူတို့ကြည့်ကြလိမ့်မည်၊ သို့သော်လည်း၊
အကယ်စင်စစ် ဘယ်သောအခါမျှ မြင်
နိုင်မည်မဟုတ်၊သူတို့နားထောင်ကြလိမ့်
မည်၊ သို့သော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ်
ဘယ်သောအခါမျှ နားလည်နိုင်မည်
မဟုတ်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင် သူတို့သည်
ပြောင်းလဲပြီး၊အပြစ်လွှတ်ခြင်းရကြမည်”’
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ *ဟေရှာယ၊ 6:9–10*

ယေရှုက မျိုးစေ့အကြောင်းပုံဥပမာကို ရှင်းပြတော်မူခြင်း

(မ၊ 13:18-23; လု၊ 8:11-15)

13ထို့နောက် ယေရှုက သူတို့အား မိန့်တော်
မူရာတွင်၊ “ဤဥပမာကို သင်တို့နားမလည်
ကြလျှင်အခြားသော ဥပမာတစ်စုံတစ်ခုကို အ
ဘယ်သို့ နားလည်နိုင်မည်နည်း၊ 14ယာသမား
သည် လူများထဲ၌ ဘုရားသခင်၏တရားစကား
ကို ကြဲသောသူနှင့်တူ၏။ 15အချို့သောလူတို့
သည် လမ်းပေါ်၌ ကျသောမျိုးစေ့နှင့်တူ၏။ သူ
တို့သည် ဘုရားသခင်၏တရားစကားကို ကြား
သော်လည်း စာတန်က လာပြီး သူတို့၏စိတ်
နှလုံး၌ ကြဲထားသော တရားစကားကို ချက်
ချင်းနုတ်ယူသွား၏။ 16အချို့သောလူတို့ သည်
ကျောက်ပေါ်သောအရပ်၌ ကျသောမျိုးစေ့နှင့်
တူ၏။ သူတို့သည် တရားစကားကို ကြား၍
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ချက်ချင်းခံယူ၏။
17သို့ရာတွင် သူတို့သည် တရားစကားကို သူတို့
ထဲ၌ နက်ရှိုင်းစွာ ဝင်ခွင့်မပေးပါ။ သူတို့သည်
တရားစကားကို ခေတ္တခဏအတွက်သာ သိမ်း
ထား၏။ ဒုက္ခနှင့်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို တရား
စကားကြောင့် ရောက်လာသောအခါ ချက်
ချင်းဖောက်ပြန်သွားကြ၏။ 18အချို့သောလူ တို့
သည် ဆူးပင်ထဲ၌ကျသောမျိုးစေ့နှင့်တူ၏။ သူ
တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တရားစကားတော်
ကို ကြားသော်လည်း၊ 19လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်
ခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ လှည့်စားခြင်း၊ သူတို့၏
အသက်တာ၌ ဝင်လာသောအရာခပ်သိမ်းတို့
အတွက်သူတို့၏တပ်မက်ခြင်းတို့ကြောင့် တရား
စကားသည် ဆက်လက်ရှင်သန်ခြင်းမှ ဤအရာ
အားလုံးက ရပ်တန့်စေ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့အ
သက်တာ၌ အသီးမသီးနိုင်ကြ။ 20နောက်ဆုံး၌
အချို့သောလူတို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ ကျ
သောမျိုးစေ့နှင့်တူ၏။ ဤလူများသည် တရား
စကားကို ကြား၍ လက်ခံကြ၏။ ထို့ကြောင့်
သူတို့သည် အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊
အဆတစ်ရာပွါးများ၍ အသီးသီးတတ်သည်”
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

သင့်၌ရှိသမျှကို အသုံးပြုရမည်

(လု၊ 8:16-18)

21ထိုနောက် ယေရှုက သူတို့အား “သင်တို့
သည် မီးအိမ်ကို ယူလာပြီး ခွက်နှင့်အုပ်ထား
သလော၊ သို့မဟုတ် ခုတင်အောက်မှာ ထား
သလော၊ မီးအိမ်ကို မီးခုံတိုင်ပေါ်တင်ပြီး ထွန်း
ထား၏။ 22ဝှက်ထားလျက် ရှိသမျှတို့သည်
ထုတ်ဖော်လိမ့်မည်၊ လျှို့ဝှက်ထားသမျှတို့
သည်လည်း ပွင့်လင်းလိမ့်မည်။ 23ကြားစရာ
နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။
24“သင်တို့ကြားသမျှ အကြောင်းအရာများကို
သတိပြုကြလော့။ သင်ပေးကမ်းသည့်အတိုင်း
ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ပြန်ပေးကမ်းလိမ့်
မည်။ သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ပေး
ကမ်းသည်ထက် ပိုမိုများပြားစွာ ပေးကမ်းလိမ့်
မည်။ 25ရှိသောသူကို ပို၍ပေးရပါလိမ့်မည်၊
သို့သော်လည်း အနည်းငယ်သာရှိသောသူ
သည်ရှိသမျှကိုပင် သူ့ထံမှ ယူသွားရလိမ့်မည်။”

ယေရှုကမျိုးစေ့အကြောင်းပြောပြတော်မူခြင်း

26ထို့နောက် ယေရှုက “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
တော်သည် ယာခင်း၌ မျိုးစေ့ကြဲသောသူနှင့်တူ
၏။ 27မျိုးစေကြဲသူသည် အိပ်လျက်၊ နိုးလျက်
နေသော်လည်း မျိုးစေ့များသည် နေ့ညမပြတ်
အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွါးနေ၏။ 28မြေကြီးသည်
မိမိအလို အလျောက်အသီးကို သီးစေ၏။ ရှေး
ဦးစွာအပင်ပေါက်လာ၏။ ထိုနောက်အညှောက်
ထွက်လာပြီး နောက်ဆုံး၌ ထိုအညှောက်ရှိ
သောနေရာ၌ မာသောအနှံထွက်လာ၏။ 29အ
သီးမှည့်သောအခါ ယာခင်းပိုင်ရှင်သည် အစေ့
များကို ရိတ်သိမ်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

နိုင်ငံတော်သည် မုန်ညှင်းစေ့နှင့်တူ၏

(မ၊ 13:31-32, 34-35; လု၊ 13:18-19)

30ထို့နောက် ယေရှုက “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
တော်ကိုအဘယ်ဥပမာနှင့် ခိုင်းနှိုင်းရမည်နည်း။
သင်တို့အား အဘယ်ဥပမာကို အသုံးပြု၍ ရှင်း
ပြရမည်နည်း။ 31ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်

မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏၊ မုန်ညင်းစေ့သည် မြေ၌
သင်တို့စိုက်သမျှထဲမှာ အသေးငယ်ဆုံး မျိုးစေ့
ဖြစ်၏၊ 32သို့ရာတွင် သင်စိုက်သောအခါ ပေါက်
ထွက်လာပြီး သင်၏ဥယျာဉ်ထဲ၌ ရှိသမျှအပင်
များ၌ အကြီးဆုံးဖြစ်လာ၏။ အလွန်ကြီးထွား
သော အကိုင်းအခက်များလည်းရှိ၏။ ထိုအခါ
ငှက်များသည် ရောက်လာ၍ နေမှအကာအ
ကွယ်ပေးရန် အသိုက်များ ဆောက်ကြ၏” ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ 33ယေရှုသည် ထိုသို့သောဥပမာ
များကို အသုံးပြု၍ လူတို့အား ဆုံးသြဝါဒပေး
တော်မူ၏။ သူသည် သူတို့အားလုံးနားလည်
နိုင်သည့်အတိုင်း သင်ကြားပေးတော်မူ၏။
34ယေရှုသည် လူအများကို ဆုံးသြဝါဒပေး
တော်မူသောအခါ၌လည်း ဥပမာများကို အစဉ်
သဖြင့် အသုံးပြုတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှု
နှင့်တပည့်တော်များသာရှိသောအခါ၊ ယေရှု
သည် အရာခပ်သိမ်းကို ရှင်းပြတော်မူ၏။

ယေရှုက မုန်တိုင်းကို တားတော်မူခြင်း

(မ၊ 8:23-27; လု၊ 8:22-25)

35ထိုနေ့ည အချိန်၌ ယေရှုက တပည့်တော်
တို့ကို၊ သူနှင့်အတူ အိုင်၏တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူး
ရန် ခေါ်တော်မူ၏။ 36တပည့်တော်များက၊ လူ
စုဝေးရာမှ ထွက်၍ ယေရှုဝင်ထိုင်နှင့်သော
လှေထဲသို့ဝင်ကြ၏။ လှေတချို့ကလည်း သူတို့
ကို လိုက်လာကြ၏။ 37ထိုအချိန်၌ ပြင်းထန်ဆိုး
ဝါးသောလေသည် ရေအိုင်ပေါ်တွင် တိုက်ခိုက်
လာလေ၏။ လှိုင်းလုံးကြီးများသည် လှေနံဘေး
ကို တိုက်ခတ်၍ လှေထဲသို့ဝင်လာကြ၏။ လှေ
ထဲ၌ ရေပြည့်လုနီးပါး ဖြစ်လာ၏။ 38ယေရှုက
လှေထဲ၌ ရှိတော်မူ၏။ သူသည် ခေါင်းအုံးပေါ်
မှာ ခေါင်းတင်လျက် အိပ်တော်မူ၏။ တပည့်
တော်တို့သည် သူ့ထံတော်သို့ သွား၍နိုးကြ၏။
သူတို့က၊ “အရှင်၊ကျွန်ုပ်တို့ကို အရေးမထား
တော့သလော၊ အကျွန်ုပ်တို့ရေနစ်သေကြ
တော့မည်” ဟုပြောဆို၏။ 39ယေရှုသည် ထ၍
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဝပ်စွာနေဟု လေနှင့်ရေလှိုင်း
ကိုအမိန့်ပေးတော်မူသဖြင့် လေသည် ရပ်တန့်
သွားပြီးရေပြင်သည် လုံးဝငြိမ်သက်သွားလေ
၏။ 40ထိုအခါ ယေရှုကမိမိတပည့်တော်တို့အား၊
“သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက်
ကြောက်တတ်ကြသနည်း၊ သင်တို့မှာ ယုံကြည်
ခြင်း မရှိကြသလော” ဟုမေးတော်မူ၏။ 41တ
ပည့်တော်တို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ “ဤ
သူသည် အဘယ်သို့သောသူနည်း၊ လေမုန်
တိုင်းနှင့် ရေလှိုင်းများကပင် သူ၏အမိန့်ကို နာ
ခံပါ၏” ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

ယေရှုက လူတစ်ယောက်ကို နတ်ဆိုးဝိညာဉ် မှ လွတ်မြောက်စေတော်မူခြင်း

(မ၊ 8:28-34; လု၊ 8:26-39)

5 ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် အိုင်ကို
ဖြတ်ကျော်၍၊ ဂါဒရပြည်သို့ ရောက်ကြ၏။
2လှေထဲမှ ယေရှုထွက်တော်မူစဉ်တွင်၊ သူ့ထံ
တော်သို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာ၏။ ထို
သူသည် သင်္ချိုင်းဂူမှ ထွက်လာ၏။ သူသည်
ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသူဖြစ်၏။ 3ထိုသူသည်
သင်္ချိုင်းဂူများ၌ နေတတ်၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှင့်
ပင် အဘယ်သူမျှ ချည်၍မရနိုင်။ 4လူတို့သည်
အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သူ၏ခြေလက်များကို သံ
ကြိုးဖြင့်ချည်နှောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူသည်
သံကြိုးကို ဖြတ်ချိုးတတ်၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို
အဘယ်သူကမျှ မထိန်းနိုင်။ 5သူသည် နေ့ညမ
ပြတ် သင်္ချိုင်းတစပြင်နှင့် တောင်ကုန်းပေါ်သို့
လျှောက်ပတ်နေတတ်၏။ ထိုသူသည် တစ်ခါ
တစ်ရံအော်ဟစ်၍ ကိုယ်ကိုကျောက်များဖြင့်
အရေစုတ်ပြဲသွားသည့်အထိထုရှလေ့ရှိတတ်၏။
6ထိုသူသည် ယေရှုကို အဝေးက လှမ်းမြင်
သောအခါအထံတော်သို့ ပြေးလာ၍ရှေ့မှောက်
တော်၌ ပြပ်ဝပ်၏။ 7-8ယေရှုက ထိုသူအား၊
“အသင်ဝိညာဉ်ဆိုး၊ ဤလူမှထွက် သွားလော့”
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုလူက ကျယ်လောင်စွာ
အော်ဟစ်၍၊ “အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏
သားတော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်သို့ လုပ်
လိုသနည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို မညှင်းဆဲရန်ဘုရား
သခင်ကို သစ္စာဆိုပါ” 9ဟုတောင်းဆိုရာ၊ယေရှု

က ထိုသူအား၊ “သင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသ
နည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသူက “အကျွန်ုပ်အ
မည်သည် လေဂေါင်* ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ထဲ
မှာ ဝိညာဉ်ဆိုးအများကြီး ရှိပါ၏” ဟုပြော၏။
[10]ထိုလူထဲရှိဝိညာဉ်ဆိုးတို့က သူတို့ကို ဤ
နယ်မြေမှ မနှင်ထုတ်ရန်၊ ယေရှုအား အကြိမ်
ကြိမ် တောင်းပန်လေ၏။ [11]ထိုနေရာနှင့် မနီးမ
ဝေးသော တောင်ကုန်းပေါ်၌ ဝက်အစုသည်
ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ [12]ဝိညာဉ်ဆိုးတို့က ယေရှု
အား “အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုဝက်ထဲသို့ စေလွှတ်
တော်မူပါ။ ထိုဝက်တို့အထဲသို့ ဝင်ခွင့်ပြုတော်
မူပါ” ဟုတောင်းပန်ကြ၏။ [13]ယေရှုသည် သူတို့
အား အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ဝိညာဉ်ဆိုးတို့သည်
ထိုလူ ထဲမှထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ ဝင်သဖြင့် ဝက်အ
စုရှိသမျှ အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်ထိုးပြေး
ဆင်း၍ အိုင်ထဲသို့ ကျသွားကြ၏။ ဝက်အစု
အားလုံးသည် ရေနစ်၍ သေဆုံးသွားကြ၏။
ထိုဝက်စုသည်အရေအတွက်အားဖြင့်နှစ်ထောင်
ခန့်ရှိ၏။ [14]ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ထို
နေရာမှ ပြေးသွားကာ၊ မြို့တွင်းနှင့် လယ်ကွင်း
သို့ သွားကြပြီးနောက်၊ ဖြစ်ပျက်ပုံအလုံးစုံကို၊
လူအပေါင်းတို့အား ပြောပြကြ၏။ လူများတို့
သည် အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ကြည့်ရှုရန် ထွက်
လာကြ၏။ [15]သူတို့သည် ယေရှုရှိတော်မူရာသို့
ရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် နတ်ဆိုးစွဲသော
သူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ထိုင်နေသည်ကို မြင်
ကြ၏။ ထိုသူသည် စိတ်မှုမှန်နေလေ၏။ အဘယ်
သို့ဖြစ်သည်ကို လာကြည့်ကြသူများသည်
ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ [16]လူအချို့တို့သည် ယေရှု
က ပြုလုပ်ခဲ့သောအရာခပ်သိမ်းကို တွေ့မြင်
ကြ၏။ သိမြင်သောသူတို့သည် သူတို့မြင်ခဲ့သော
အရာကို အခြားသူတို့အားပြန် ပြောကြ၏။ ထို့
ပြင် ဝက်များအကြောင်းကိုလည်း သူတို့က
ပြောကြ၏။ [17]ထိုအခါ လူတို့က ယေရှုအား သူ
တို့နယ်မြေမှ ထွက်ခွာသွားတော်မူရန် တောင်း
ပန်ကြ၏။ [18]ယေရှုသည် လှေထဲသို့ဝင်တော်မူ
စဉ်၊ နတ်ဆိုးများလက်မှ လွတ်မြောက် ခြင်းခံ
သူက ယေရှုနှင့်အတူလိုက် ပါခွင့်ပြုရန် တောင်း
ပန်လေ၏။
[19]သို့ရာတွင် ယေရှုသည် အခွင့်ပေးတော်
မမူ။ ယေရှုက ထိုသူအား၊ “သင့်လူတို့ရှိရာအိမ်
သို့ ပြန်သွားလော့။ သခင်ဘုရားက သင့်အပေါ်
၌ ပြုခဲ့သမျှနှင့် သနားကြင်နာခြင်း ပေးတော်မူ
သည်ကို ပြောပြလော့” ဟုမှာ၍မိန့်တော်မူ၏။
[20]ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ယေရှုထံတော်မှ
ထွက်ခွာသွား၍၊ သူ့အတွက် ယေရှုက ပြုလုပ်
ပေးခဲ့သည့် မြင့်မြတ်သောအကြောင်းအရာ
များကို၊ ဒေကာပေါလိပြည်ရှိ မြို့အားလုံးတွင်
လူအများအား ပြောပြလေ၏။ လူအပေါင်းတို့
သည် အံ့သြကြ၏။

ယေရှုကသေသောမိန်းကလေးကိုထမြောက်
စေတော်မူခြင်းနှင့်ရောဂါသည်
အမျိုးသမီးကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မ၊ 9:18-26; လု၊ 8:40-56)

[21]ယေရှုသည် လှေထဲသို့ ပြန်ဝင်၍၊ ကမ်း
တစ်ဘက်သို့ကူးတော်မူ၏။ အိုင်နားမှာရှိတော်
မူစဉ်၊ များစွာသောလူတို့သည် အထံတော်၌
စုဝေးကြ၏။ [22]ထိုအခါ ယာက္ကရုအမည် ရှိသော
တရားဇရပ်မှူးသည် လာ၍ ယေရှု၏ခြေတော်
ရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊ [23]“အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၏သမီး
ငယ်သေလုဆဲဖြစ်နေပြီ၊ ကျေးဇူးပြု၍ ကြွလာ
ပြီး အကျွန်ုပ်၏သမီးငယ်ကို အရှင့်လက်ဖြင့် တို့
ထိတော်မူပါ။ သို့ဖြစ်လျှင် သမီးငယ်သည် အ
သက်ရှင်ပါလိမ့်မည်”ဟုထပ်ခါတလဲလဲတောင်း
ပန်၏။ [24]ထိုအခါယေရှုသည် ယာက္ကရုနှင့် လိုက်
သွားတော်မူ၏။ ယေရှု၏နောက်တော်သို့ လူ
အုပ်ကြီးက လိုက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှု
နှင့် နီးကပ်စွာတိုးဝှေ့လိုက်ပါလာကြခြင်းဖြစ်၏။
[25]လူအုပ်ကြီးထဲ၌ အမျိုးသမီးတစ်ဦးလည်း
ပါလာ၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် လွန်ခဲ့သောတစ်
ဆယ့်နှစ်နှစ်ကတည်းက သွေးသွန်ရောဂါဖြစ်
လာခဲ့၏။ [26]သူမသည် ဝေဒနာအသည်း အသန်
ခံစားနေရ၏။ ဆေးသမားများက သူမကို ကြိုး

လေဂေါင် ဤနာမည်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “အလွန်များပြား
သော”ဤလေဂေါင်သည် ရောမစစ်သားထဲမှ လူ 5000
လောက်ဖြစ်သည်။

စားကုသပေးကြ၏။ သူမ၌ရှိသမျှ ငွေကို အသုံး
ပြုခဲ့ရ၏။သို့ရာတွင်သူမသည် တိုးတက်ကောင်း
မွန်လာခြင်းမရှိ။ သူမ၏ဝေဒနာသည် ပို၍ဆိုး
ရွားလာ၏။ 27 ထိုအမျိုးသမီးသည် ယေရှု၏
သတင်းတော်ကိုကြားရ၏။ထိုကြောင့်သူမသည်
လူအုပ်ကြီးကို ဖြတ်၍ ယေရှုနောက်တော်သို့
လိုက်ပြီး သူ၏အဝတ်တော်ကို တို့ထိ၏။ 28 အ
မျိုးသမီးက၊ “ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာ ထိ
လျှင် ငါ၏ဝေဒနာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်” ဟု
ထင်မှတ်၏။ 29 အမျိုးသမီးသည် ယေရှုအဝတ်
တော်ကို တို့ထိလိုက်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
သူမ၏သွေးသွန်ခြင်းက ချက်ချင်းရပ်တန့် သွား
၏။ သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်၌ ခံစားနေရသောဝေဒနာ
များအားလုံးသည် ပျောက်ကင်းပြီဟု မိမိကိုယ်
၌ခံစားလေ၏။ 30 ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးနောက် ယေရှု
သည် မိမိထံမှတန်ခိုးထွက် သွားသည်ကို သိ
တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သူသည်ရပ်တန့်၍၊လှည့်
ကြည့်တော်မူ၏။

31 ထို့နောက် သူက၊ “ငါ့အဝတ်ကို အဘယ်
သူက တို့သနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊ တပည့်
တော်တို့က၊ သခင် “လူအစုအဝေးသည် ကိုယ်
တော်အား တို့ထိကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်
က ငါ့အဝတ်ကိုအဘယ်သူက တို့သနည်း” ဟု
မေးတော်မူ၏။ 32 ယေရှုကလည်း သူ့အဝတ်တို့
သောသူကို ဆက်လက်၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။
33 အမျိုးသမီးသည် သူမ၏ရောဂါဝေဒနာ
ပျောက်ကင်းချမ်းသာ သွားကြောင်းသိ၏။ ထို့
ကြောင့် သူမသည် ယေရှု၏အထံတော်သို့ လာ
ပြီးလျှင် သူ၏ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လိုက်၏။
သူမ၏တစ်ကိုယ်လုံးသည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်
နေ၏။ သူမက ယေရှုအား အဖြစ်အပျက်အလုံး
စုံပြောပြ၏။ 34 ယေရှုက၊ “ငါ့သမီး၊ သင်၏ယုံ
ကြည်ခြင်းသည် သင်အနာကို ငြိမ်းစေပြီ၊ ငြိမ်း
ချမ်းစွာ သွားလော့၊ သင်ခံစားရသောဝေဒနာ
မှလွတ်ပြီ” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

35 ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်၊ ဇရပ်မှူးယာကုရု
၏အိမ်မှ လူအချို့ရောက်လာ၍ ဇရပ်မှူး
ယာကုရုအား၊ “သင့်သမီးသေသွားပြီ၊ဆရာကို
ခေါ်ရန်မလိုတော့ပါ” ဟူ၍ပြောကြ၏။ 36 သို့ရာ
တွင်ယေရှုသည် ထိုစကားကို ဂရုမစိုက်ဘဲ
ယာကုရုအား “မစိုးရိမ်နှင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်
တစ်ခုသာရှိစေလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

37 ယေရှုသည်ပေတရု၊ယာကုပ်နှင့် ယာကုပ်
၏ညီဖြစ်သူ ယောဟန်တို့ကိုသာ သူနှင့်အတူ
ခေါ်သွားတော်မူ၏။ 38 ယေရှုနှင့် တပည့်တော်
တို့သည် တရားဇရပ်မှူးယာကုရု၏ အိမ်သို့
ရောက် သွားကြသောအခါ၊ ထိုအိမ်တွင် ယေရှု
သည် ကျယ်လောင်စွာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းနေကြ
လူများကို မြင်တော်မူ၏။ 39 ယေရှုသည် အိမ်
တွင်းသို့ ဝင်သွား၍၊ ထိုသူတို့အား၊ “အဘယ်
ကြောင့် ငိုကြွေး၍ဆူညံနေကြသနည်း။ ကလေး
သေသည်မဟုတ် အိပ်ပျော်သည်ဟု” မိန့်တော်
မူ၏။ 40 သို့ရာတွင် သူတို့သည် ယေရှုအားပြက်
ရယ်ပြုကြ၏။ ယေရှုသည် လူအပေါင်းတို့အား
အိမ်ထဲမှ ထွက်စေတော်မူပြီး ကလေးရှိရာအ
ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားတော်မူ၏။ သူသည် ကလေး
၏ဖခင်၊ မိခင်တို့နှင့်အတူ၊ သူနှင့်ရှိသောတပည့်
တော်တို့ကို တစ်ပါးတည်း ခေါ်ဆောင်သွား
တော်မူ၏။ 41 ထိုနောက် ယေရှု သည်သူငယ်မ
၏လက်ကိုကိုင်၍၊ “တလိသကုမိ” ဟုမိန့်တော်
မူ၏။ “မိန်းမငယ်၊ ထလော့၊ ငါဆိုသည်”
ဟူ၍ဆိုလို၏။ 42 မိန်းမငယ်သည် ချက်ချင်းပင်
ထ၍ လမ်းလျှောက်သွားလေ၏။ ထိုမိန်းမငယ်
သည် အသက်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိ၏။ မိန်းမငယ်
၏ဖခင်၊ မိခင်နှင့်တပည့်တော်သုံးဦးတို့သည် အံ့
ဩသွားကြ၏။ 43 ယေရှုက မိန်းမငယ်၏ဖခင်
နှင့်မိခင်တို့ကို၊ ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍
မည်သူ့ကိုမှ မပြောရန် တင်းကျပ်စွာ မိန့်တော်
မူ၏။ ထို့နောက် ယေရှုက မိန်းမငယ်ကို စား
စရာပေးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက မိမိဇာတိမြို့သို့ ကြွတော်မူခြင်း

(မ၊ 13:53-58; လု၊ 4:16-30)

6 ယေရှုသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာ၍ မိမိမြို့
သို့ ရောက်တော်မူ၏။ သူ၏တပည့်တော်
တို့သည် သူနှင့်အတူ လိုက်ပါကြ၏။

2ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် တရားဇရပ်တွင်
ဆုံးမဩဝါဒများပေးတော်မူ၏။ ယေရှု၏ဩဝါဒ
ကို ကြားရသော လူများစွာတို့သည် အံ့ဩနေ
ကြ၏။ သူတို့က “ဤသူသည် ဤဆုံးမဩဝါဒ
များကို အဘယ်မှာ ရသနည်း၊ ဤ ပညာကို
အဘယ်မှာ ရသနည်း၊ ဤသူသည် ထူးဆန်း
သောနိမိတ်လက္ခဏာ လုပ်နိုင်သော တန်ခိုးကို
အဘယ်မှာ ရသနည်း။ 3သူသည် လက်သမား
သား မဟုတ်လော၊ မာရိသား မဟုတ်လော။
ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုဒနှင့် ရှိမုန်တို့၏အစ်ကို
မဟုတ်လော၊ သူညီ မများလည်း ငါတို့အနား
ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေကြသည် မဟုတ်လော” ဟု
ပြောကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကို လက်မခံကြ။
4ယေရှုက လူများအား၊ “အခြားလူတို့သည်
ပရောဖက်ကို ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက်ကြ၏၊ သို့ရာ
တွင် ထိုပရောဖက်ကို မိမိဇာတိမြို့၊ မိမိဆွေ
မျိုးများနှင့် မိမိမိသားစု၌ အသရေမရှိ” ဟုမိန့်
တော်မူ၏။ 5ဤအရာများကြောင့် ယေရှုသည်
လူနာအချို့တို့ အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်၍
အနာကို ငြိမ်းစေခြင်းမှတပါး အဘယ်ထူးဆန်း
သော နိမိတ်လက္ခဏာကိုမျှ ထိုမြို့၌ ပြတော်မ
မူနိုင်။ 6ထိုသူတို့၌ ယုံကြည်မှု မရှိကြသော
ကြောင့်ယေရှုအံ့ဩတော်မူ၏။ထို့နောက်ယေရှု
သည် ထိုနယ်မြေအတွင်းရှိ၊ အခြားကျေး ရွာ
များသို့ သွား၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို သာသနာနယ်မြေသို့ စေလွှတ်တော်မူခြင်း

(မ၊ 10:1, 5-15; လု၊ 9:1-6)

7ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်ပြီးမှ
နှစ်ယောက်တစ်တွဲစီစေလွှတ်တော်မူ၏။ ယေရှု
သည် သူတို့အား ဝိညာဉ်ဆိုးတို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်
သည့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။ 8ဤစကားများ
သည် ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့အား မှာ
ကြားတော်မူသော စကားများဖြစ်၏။ “သင်
တို့ခရီးအတွက် တောင်ဝေးတစ်ချောင်း မှတပါး
အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်၊ လွယ်အိတ်နှင့်
စားစရာမုန့် မှစ၍ ကြေးငွေကြေးကို မယူကြ
နှင့်၊ 9စီးထားသောဖိနပ်တစ်ရံနှင့် ဝတ်ထား
သောအဝတ်ကိုဘဲ၊ ပါကြလော့။ 10သူတို့သည်
အိမ်တစ်အိမ်မှာတည်းခိုလျှင်၊ ထိုမြို့မှ ပြန်လည်
မထွက်မှီတိုင်အောင် ထိုအိမ်၌ နေကြလော့၊
11တစ်နေရာရာ၌ သင်တို့ကို လက်ခံဖို့ ငြင်းဆန်
လျှင်၊ သို့မဟုတ် သင်တို့၏စကားကို နားမ
ထောင်လျှင်၊ သင်တို့၏ခြေဖဝါးမှ ဖုန်မှုန့်ကို ခါ
၍ ထိုမြို့မှ ထွက်သွားလော့၊ဟု မိန့်တော်မူ၏။
12တပည့်တော်တို့သည် ထိုနေရာမှ ထွက်သွား
၍၊ အခြားနေရာဒေသများသို့ ထွက်သွားကြ
လေ၏။ သူတို့သည် လူများတို့အား စိတ်နှလုံး
နှင့်အသက်တာပြောင်းလဲရန် ဟောပြောကြ
၏။ 13သူတို့သည် နတ်ဆိုးများစွာ တို့ကိုနှင်
ထုတ်ကြ၏။ မကျန်းမမာသောသူအများတို့ကို
လည်း ဆီနှင့်လူး၍ အနာငြိမ်းစေကြ၏။

ဟေရုဒ်က ယေရှုအား ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန် ဟုထင်မှတ်ခြင်း

(မ၊ 14:1-12; လု၊ 9:7-9)

14ယခု ယေရှုသည် နာမည်ကျော်စော
တော်မူသောကြောင့် သူ၏အကြောင်းကို
ဟေရုဒ်ဘုရင် ကြားသိလေ၏။ လူအချို့တို့က၊
“သူသည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ဖြစ်၏၊သူသည်
သေခြင်းမှ ပြန်လည်ရှင်ပြန်ထမြောက်လာ၏။
ထို့ကြောင့် ဤနိမိတ်လက္ခဏာများကို လုပ်နိုင်
၏” ဟုပြောကြ၏။
15လူအချို့တို့က“သူသည် ဧလိယဖြစ်သည်”
ဟုပြောကြ၏။ အချို့က ရှေးပရောဖက် ကဲ့သို့
ပရောဖက်ဖြစ်သည် ဟုပြောကြ၏။
16ဟေရုဒ်သည် ယေရှု၏သတင်းတော်ကို
ကြားသိခဲ့ရာ၊သူက“ငါသည်ယောဟန်ကိုခေါင်း
ဖြတ်ပြီးသတ်ခဲ့၏၊ အခုယောဟန်သည်သေခြင်း
မှ ရှင်ပြန်ထမြောက်လာပြီ” ဟူ၍ပြောလေ၏။

ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်မည်သို့ အသတ်ခံရသနည်း

17ယောဟန်ကို ဖမ်းဆီးရန်အတွက်၊ စစ်
သားများကို၊ ဟေရုဒ်ကိုယ်တိုင် အမိန့်ပေးခဲ့

ခြင်းဖြစ်၏။ထို့ကြောင့် ယောဟန်ကို ထောင်
ထဲမှာ အကျဉ်းချထားလေ၏။ ဟေရုဒ်သည်
ထိုသို့ ပြုလုပ်ရခြင်းမှာ၊ သူ၏ဇနီးဟေရောဒိကို
ကျေနပ်စေရန်အတွက် ဖြစ်၏။ ဟေရောဒိသည်
ဟေရုဒ်၏ညီ ဖိလိပ္ပု၏ဇနီး ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် သူညီ၏ဇနီး ဟေရောဒိကို
သိမ်းယူပေါင်းသင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ 18ထိုအခါ
ယောဟန်က ဟေရုဒ်ဘုရင်အား သူညီ၏ဇနီးကို
သိမ်းယူခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်း
ပြော၏။ 19ထို့ကြောင့် ဟေရောဒိသည်
ယောဟန်ကို မုန်းသဖြင့် သတ်ရန် အလိုရှိ၏။
သို့ရာတွင် ဟေရောဒိသည် ယောဟန်ကိုသတ်
ရန်၊ ဟေရုဒ်ဘုရင်အား သွေးဆောင်၍ မရနိုင်။
20ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် ယောဟန်ကို မသတ်ဝံ့
ချေ။ လူတို့သည် ယောဟန်အား ဖြောင့်မတ်
သန့်ရှင်းသောသူအဖြစ် ယူဆထားကြသည်ကို
ဟေရုဒ်ဘုရင်သိ၏။ ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်သည်
ယောဟန်ကို အကာအကွယ်ပေးထား၏။
ဟေရုဒ်သည် ယောဟန်တရားဟောကြား
ချက်ကို နားထောင်ရာ၌ ပျော်မွေ့နေသူဖြစ်၏။
သို့ရာတွင် ထိုအချိန်မှာပင် ယောဟန်၏တရား
သည် ဟေရုဒ်အား အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေ၏။
21ထိုနောက် ယောဟန်ကို သတ်နိုင်သောအချိန်
ကောင်းတစ်ခု၊ ဟေရောဒိအတွက်ပေါ် လာ၏။
ထိုဖြစ်ရပ်သည် ဟေရုဒ်ဘုရင်၏မွေးနေ့တွင် ဖြစ်
၏။ ဟေရုဒ်သည် အရေးပါအရာရောက်ဆုံး
လူများဖြစ်သောအစိုးရအဖွဲ့၏ အကြီးအကဲတို့၊
စစ်သူကြီးတို့နှင့် ဂါလိလဲပြည်၌ အကြီးအကဲတို့
အတွက် ညစာစားပွဲပြုလုပ်ကျွေးမွေး၏။ 22ထို
ညစာစားပွဲတွင် ဟေရောဒိ၏သမီးသည် လာ၍
အကဖြင့် ဖျော်ဖြေလေ၏။ ဟေရုဒ်ဘုရင်နှင့်သူ
၏ဧည့်သည်တော်တို့သည် သူမ၏အကကို အ
လွန်နှစ်သက်ကြ၏။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်ဘုရင်က
သင်သည် အလိုရှိသမျှကို တောင်းလော့၊ ငါ
ပေးမည်ဟု ထိုမိန်းမအား ဆိုလေ၏။ 23တဖန်
လည်း သင်တောင်းသမျှကို ငါ့နိုင်ငံတစ်ဝက်
တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။
24မိန်းမငယ်သည် သူမ၏မိခင်ဟေရောဒိ
ထံသို့သွား၍၊ “ဟေရုဒ်မင်းကြီးအား အဘယ်
အရာတောင်းရမည်နည်းဟုမေးရာ၊ ဟေရောဒိ
က၊ “ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို
တောင်းလော့” ဟု၍ပြော၏။
25မိန်းမငယ်သည် ဟေရုဒ်ဘုရင်ထံသို့ လျင်
မြန်စွာပြန်သွားပြီးနောက်၊ “ကျေးဇူးပြု၍ ဗတ္တိဇံ
ဆရာယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို ပေးပါရှင်၊ အခု
ချက်ချင်း လင်ပန်း၌ ထည့်ပေးပါ” ဟုတောင်း
လျှောက်၏။
26ဟေရုဒ်ဘုရင်သည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်း
ရှိသော်လည်း သူသည် မိန်းကလေးကို တောင်း
သမျှပေးမည်ဟုကတိပြုကျိန်ဆိုချက်ပေးပြီး ဖြစ်
၏။ သူနှင့်အတူ စားသောက်နေကြသော အ
ပေါင်းအဖော်များကလည်း ကျိန်ဆိုချက်များ
ကို ကြားခဲ့ကြ၏။သို့ဖြစ်ရာ မိန်းကလေးတောင်း
ဆိုသည်ကို ဟေရုဒ်ဘုရင်က မငြင်းပယ်နိုင်။
27ထို့ကြောင့် ဘုရင်ကြီးသည် ယောဟန်၏ဦး
ခေါင်းကို ဖြတ်၍ ယူလာရန် စစ်သားတစ်
ယောက်ကို အမိန့်ပေးပြီး စေလွှတ်လိုက်၏။
ထို့ကြောင့် စစ်သားသည် သွား၍ ယောဟန်၏
ဦးခေါင်းကို ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်လေ၏။ 28ထို့
နောက် စစ်သားသည် ယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို
လင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ မိန်းမငယ်အား ပေးလေ
၏။ ထိုအခါ မိန်းမငယ်သည် ခေါင်းကို သူမ၏
မိခင် အားပေးလေ၏။ 29ယောဟန်၏တပည့်
တော်တို့သည် မည်သို့ဖြစ်ကြောင်းကို ကြားသိ
ကြရ၏။ သူတို့သည် လာ၍ ယောဟန်၏အ
လောင်းကို ယူကြပြီးနောက်၊ သင်္ချိုင်းဂူ*ထဲသို့
ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံကြ၏။

ယေရှုက လူငါးထောင်ကျော်အား ကျွေးမွေးတော်မူခြင်း

(မ၊ 14:13-21; လု၊ 9:10-17; ယော၊ 6:1-14)

30ယေရှုစေလွှတ်တော်မူသောတပည့်တော်
တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ

သင်္ချိုင်းဂူ ကျောက်သားနံအားဖြင့် တူးထွင်းထား သောသင်္ချိုင်း

လာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအထံတော်၌
စုဝေး၍၊ သူတို့သွန် သင်သမျှနှင့်ပြုလုပ်သမျှတို့
ကို ပြောပြကြ၏။ **31**ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့
သည် အလွန်အလုပ်များသောနေရာ၌ နေကြ
၏။ ထိုနေရာ၌ များစွာသောလူတို့သည် သွား
လာကြသောကြောင့် ယေရှုနှင့် တပည့်တော်
တို့သည် အစာစားရန်ပင် အချိန်မရနိုင်ကြ၊
ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့အား၊ "ငါနှင့်အတူ
လိုက်ကြ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားပြီး ခဏ
အနားယူကြကုန်အံ့" ဟုမိန့်တော်မူ၏။
32ထို့နောက် ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့
ချည်းသာထွက်လာကြ၏။ သူတို့သည် လူများ
နှင့်ဝေးရာသို့ လှေတစ်စင်းနှင့် ထွက်ကြခြင်းဖြစ်
၏။ **33**သို့ရာတွင် သူတို့ထွက်ခွာသွားကြသည်
ကို လူများတို့သည် မြင်၍ယေရှုဖြစ်ကြောင်း
သိကြ၏။ ထိုကြောင့် မြို့အားလုံးမှ လူများတို့
သည် ယေရှုသွားမည့်နေရာသို့ ကုန်းကြောင်း
ဖြင့်ပြေးသွားကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုရောက်
တော်မမူမီထိုနေရာသို့ ကြိုတင်ရောက်နှင့် နေ
ကြ၏။ **34**ထိုနေရာသို့ ယေရှုရောက်တော်မူ
သောအခါ လူများတို့သည် သူ့အား စောင့်နေ
ကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ သူတို့အတွက်ယေရှု
သည် ဝမ်းနည်းတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊
သူတို့သည် ထိန်းမရှိပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်
ကြ၏။ ထိုကြောင့် ယေရှုက သူတို့အားများစွာ
သောဆုံးမသြဝါဒကို ပေးတော်မူ၏။
35မိုးချုပ်သောအခါတပည့်တော်တို့သည်
ယေရှုထံတော်သို့ရောက်လာကြ၍ "ဤအရပ်
သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိုးလည်းချုပ်ပါ
ပြီ။ **36**ထို့ကြောင့် လူများတို့ကို ပြန်လွှတ်တော်
မူပါ၊ သူတို့သည် ဤပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော
လယ်ယာများ၊ မြို့များသို့ စားစရာဝယ်ရန်
အတွက် သွားသင့်ပြီ" ဟုပြောကြ၏။
37သို့ရာတွင် ယေရှုက၊ "သင်တို့၊ သူတို့ကို
စားစရာကျွေးကြလော့" ဟုပြောရာ၊ တပည့်
တော်တို့ကလည်း ယေရှုအား၊ "ဤလူများတို့
ကို ကျွေးဖို့အတွက် အကျွန်ုပ်တို့ မုန့်အလုံအ
လောက် မဝယ်နိုင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ တစ်လလုံးလုံး
အလုပ်လုပ်လို့ရသောလုပ်အားခဖြင့်သာ မုန့်
ဝယ်လောက်မှာပါ" ဟုပြောလိုက်၏။
38ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား
မေးတော်မူ၏။ "ယခု၊ သင်တို့မှာ မုန့်ဘယ်နှစ်
လုံးရှိသနည်း၊ သွားကြည့်ကြလော့" ဟုပြော
တော်မူရာ၊ တပည့်တော်တို့က သူတို့တွင် ကျန်
ရှိနေသေးသောပေါင်မုန့်ကို သွား၍ ရေတွက်
ကြည့်ကြပြီးနောက်၊ ယေရှုထံသို့ ပြန်လာကာ၊
မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်သာ ကျန်ကြောင်း
ပြောပြ၏။
39ထိုအခါ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊
"လူအပေါင်းတို့ကို မြက်ခင်းစိမ်းပေါ်၌ အုပ်စု
လိုက်ထိုင်ကြစေ" ဟုမိန့်တော်မူ၏။ **40**ထိုအခါ
လူအပေါင်းတို့သည်အုပ်စုလိုက်ထိုင်ကြ၏။ တစ်
အုပ်စုလျှင် လူငါးဆယ် သို့မဟုတ် လူတစ်ရာ
ပါဝင်၏။ **41**ယေရှုသည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်
ကောင်ကိုယူ၍ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်
လျက်၊ အစားအစာအတွက် ဘုရားသခင်အား
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။ ထို့နောက် ယေရှု
သည် မုန့်ကို ဖဲ့၍ လူတို့ကို ခွဲဝေပေးရန်၊ မိမိ
တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ ထို့နောက်
ယေရှုသည် ငါးနှစ်ကောင်ကို ခွဲ၍ လူများအား
ဝေငှတော်မူ၏။ **42**လူအပေါင်းတို့သည် စား၍
ဝကြ၏။ **43**လူများစားပြီးသွားသောအခါ တပည့်
တော်တို့က မုန့်နှင့်ငါးအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်
သိမ်း၍ တစ်ဆယ့်နှစ် တောင်းအပြည့်ရကြ၏။
44စားသောသူယောကျ်ား အရေအတွက်မှာ ငါး
ထောင်ကျော်လောက်ရှိ၏။

ယေရှုက ရေပြင်ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်တော်မူခြင်း

(မ၊ 14:22-33; ယော၊ 6:15-21)

45ထို့နောက် တပည့်တော်တို့သည် လှေထဲ
သို့ ဝင်ထိုင်ကြ၏။ ယေရှုသည် အိုင်တစ်ဖက်
ကမ်းရှိ၊ ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ သွားရန်တပည့်တော်
တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ သူသည် မကြာမီလိုက်
လာမည်ဖြစ်ကြောင်းမှာတော်မူ၏။ ယေရှုသည်
လူများတို့ကို အိမ်သို့ပြန်နိုင်ပြီဖြစ် ကြောင်းပြော

ရန် နေရစ်တော်မူ၏။ 46လူများအား နှုတ်ဆက်
ပြီးနောက်၊ ယေရှုသည် ဆုတောင်းရန် တောင်
ပေါ်သို့ တစ်ယောက်တည်း တက်ကြွတော်မူ၏။
47ထိုညတွင် လှေသည် အိုင်အလယ်၌ ရှိနေ
သေး၏။ ယေရှုသည် ကုန်းပေါ်၌ တစ်ယောက်
တည်း ရှိနေတော်မူ၏။ 48လေပြင်းသည် သူတို့
ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်မှ တိုက်ခတ်နေသော
ကြောင့် သူတို့သည် ခက်ခဲစွာ လှေလှော်နေ
သည်ကို ယေရှုမြင်တော်မူ၏။ အချိန်အားဖြင့်
သန်းခေါင်ကျော်ပြီး၊ နံနက်သုံးနာရီနှင့် ခြောက်
နာရီအကြားရှိလေပြီ။ယေရှုသည်လှေ၏နောက်
သို့ လိုက်သွားတော်မူ၏။ သူသည် ရေပြင်ပေါ်
တွင် လျှောက်တော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ ယေရှုသည်
လှေကိုကျော်လွန်လုနီးပါးအထိ ဆက်လျှောက်
တော်မူ၏။ 49တပည့်တော်တို့သည် ရေပေါ်၌
လမ်းလျှောက်တော်မူသောယေရှုကို မြင်သော
အခါ၊ သူတို့က တစ္ဆေဟု ထင်၍ လန့်အော်ကြ
၏။ 50တပည့်တော်တို့သည် ယေရှုကို မြင်၍
အလွန်ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ သို့သော် ယေရှုက
တပည့်တော်တို့အား၊ “မစိုးရိမ်ကြနှင့်၊ ငါပင်
ဖြစ်၏၊ မကြောက်လန့်ကြနှင့်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
51ထို့နောက်ယေရှုသည် လှေပေါ်သို့တက်တော်
မူလျှင် တိုက်ခတ်နေသောလေပြင်းသည်လည်း
ငြိမ်လေ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်အံ့ဩ
ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ 52ယေရှုသည် မုန့်တိုး
ပွားစေတော်မူသည်ကို သူတို့မြင်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။
သို့ရာတွင် မည်သို့သောအဓိပ္ပါယ် ဟူ၍ နားမ
လည်ကြ၊ သူတို့၌ နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိကြ။

ယေရှုက များစွာသောလူတို့ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

(မ၊ 14:34-36)

53ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းတ
ဘက်သို့ ကူးလျှင်၍၊ ဂနေသရက်ဆိပ်ကမ်းသို့
ရောက်ရှိကြ၏။ သူတို့သည် လှေကိုဆိပ် ကမ်း၌
ချည်ထားခဲ့ကြ၏။ 54လှေပေါ်မှ ဆင်းသောအ
ခါ၊ လူများတို့သည် ယေရှုကိုမြင်လျှင် မှတ်မိ
ကြ၏။ 55သူတို့သည် ထိုနယ်ပယ်ဒေသအနှံ့၌ ဤ
အကြောင်းအရာကို လူတို့အား ပြောကြားရန်
ပြေးသွား၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသွားလေရာ
ရာ၌၊ လူတို့သည် ရောဂါဝေဒနာသည်များကို
အိပ်ရာပေါ်တင်၍ အထံတော်သို့ သယ်ဆောင်
လာကြ၏။ 56ယေရှုသည် ထိုအရပ်ရှိမြို့ရွာများ
နှင့် မွေးမြူရေးစခန်းတစ်ဝိုက်သို့ သွားရောက်
၏။ ယေရှုရောက်တော်မူရာမြို့တိုင်း၌ လူတို့
သည် ဈေးဆိုင်နေရာအထိ ဝေဒနာသည် များ
ကို သယ်ဆောင်လာကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှု
၏အဝတ်တော်ပန်းပွါးကိုပင် တို့ထိခွင့်ပြုပါမည့်
အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ တို့ထိသမျှ
သောသူတို့သည် ရောဂါပျောက်ကင်းကြ၏။

ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားတော်နှင့် လူများပြုလုပ်သောစီရင်ထုံးများ

(မ၊ 15:1-20)

7 ဖာရိရှဲအချို့နှင့်ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့မှ လာကြ၏။ သူတို့သည်
ယေရှု၏ဝန်းကျင်၌ စုဝေးကြ၏။ 2ဖာရိရှဲနှင့်
ကျမ်းပြုဆရာတို့က တပည့်တော်အချို့တို့သည်
မသန့်ရှင်းသောလက်ဖြင့် အစာစားနေကြသည်
ကို မြင်ကြ၏။ (မသန့်ရှင်းခြင်း၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ
လက်မဆေးဘဲ အစာစားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။)
3အကြောင်းမှာ ဖာရိရှဲနှင့် ယုဒလူတို့သည် မည်
သည့်အခါမျှ လက်ကို စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြော
ခြင်းမပြုဘဲ မည်သည့်အခါမျှ အစာစားခြင်းမ
ပြုကြ။ ဤနည်းအားဖြင့် သူတို့က ဘိုးဘေးတို့
၏ဆုံးမဩဝါဒပေးချက်ကို လိုက်နာကြခြင်းဖြစ်
၏။ 4ထို့ပြင် ယုဒလူတို့သည် ဈေးမှ တစ်စုံတစ်ခု
ဝယ်လာလျှင်လည်း၊ မည်သည့်အခါမျှ အထူး
နည်းလမ်းဖြင့် မဆေးဘဲ စားသောက်ခြင်း မပြု
ကြ။ သူတို့သည်ခွက်၊ ဖလားနှင့်အိုးတို့ဆေးခြင်း
မှစ၍ သူတို့ဘိုးဘေးတို့၏အခြားသောထုံးတမ်း
များကိုလည်း ကျင့်လေ့ရှိ၏။
5ဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က ယေရှု
အား၊ “ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အကျွန်ုပ်
တို့ကို ရှေးလူကြီးများက ပေးခဲ့သောစီရင်ထုံး
အတိုင်းမလိုက်နာကြ၊မသန့်ရှင်းသောလက်နှင့်

အစာစားကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ဤသို့ ပြုကြပါသနည်း" ဟုမေးကြရာ၊ ယေရှုက
လည်း၊
[6]"သင်တို့သည် သူကောင်းယောင်ဆောင်
နေသောသူဖြစ်၏။ သင်တို့အကြောင်း ကို
ဟေရှာယ ရေးထားခြင်းသည် မှန်၏။

> 'ဤလူတို့သည် ငါ့ကို နှုတ်နှင့်ချီးမွမ်းကြ
> ၏။ သို့သော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးသည် ငါ
> နှင့်ဝေးလှ၏။
> [7] သူတို့သည် ငါ့ကို အချည်းနှီးကိုးကွယ်ကြ
> ၏။ သူတို့၏သင်ကြားချက်များသည် လူ
> တို့ပေးသောစီရင်ထုံးများသာဖြစ်၏။"
>
> *ဟေရှာယ 29:13*

[8]သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို
မလိုက်နာကြ၊ လူတို့၏ဆုံးမသြဝါဒများကို လိုက်
နာနေကြပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။
[9]ထို့နောက် ယေရှုက သူတို့အား "မိမိကိုယ်
ကိုယ်ကိုတော်လှပြီလို့ ထင်နေကြ၏။ သင်တို့
သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို၊ ပယ်ကြ
၏။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် သွန်သင်သောသြဝါဒများ
ကို သင်တို့လိုက်နာရန် ဤအရာကို ပြုလုပ်၏
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ [10]မောရှေက 'သင်တို့သည်
မိဘကို ရိုသေရမည်၊'* 'မည်သူ မဆို မိဘကို
ဆိုးဝါးစွာ ပြောဆိုသောသူသည် အသတ်ခံရ
မည်'* ဟုဆို၏။ [11]သို့ရာတွင် သင်တို့သည် လူ
တစ်ယောက်က သူ့အဘ သို့မဟုတ် အမိကို
ပြောပြနိုင်၏။ 'သင်တို့ကို ကူညီရာတွင် အသုံး
ပြုရန် ငါ့မှာ တစ်စုံတစ်ရာရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊
သင်တို့ကို ကူညီရန်အတွက် မသုံးနိုင်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို ဆက်ကပ်
လိုက်ပြီ' ဟုသွန်သင်၏။ [12]ထိုသူသည် အဘ၊
အမိအတွက် အဘယ်အရာမှ လုပ်စရာမရှိဟု
သွန်သင်၏။ [13]ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏နှုတ်
ကပတ်တော်စောင့်ရှောက်ရန် အရေးမကြီး၊
သို့ရာတွင် သင်တို့သည် ဘိုးဘေးဘီဘင်မှ
ဆက်ခံသောစီရင်ထုံးများကို လိုက်နာရန် အ
ရေးကြီးသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ သင်တို့သည်
ဤသို့နည်းတူ အရာများကိုပြုကြ၏" ဟုမိန့်
တော်မူ၏။
[14]ယေရှုက ထိုလူများကို အထံတော်သို့
ထပ်မံခေါ်ယူ၍ "ငါ့စကားကို လူတိုင်းနား
ထောင်ကြလော့၊ ငါပြောသောအရာကို သ
ဘောပေါက်ကြလော့။ [15]လူအတွင်းသို့ ဝင်
လျှက်လူကို ညစ်ညမ်းစေနိုင်သောအရာတစ်စုံ
တစ်ခုမျှ မရှိ။ လူအတွင်းမှ ထွက်သောအရာ
သည် လူကိုညစ်ညမ်းစေ၏။" [16]*
[17]ထို့နောက် ယေရှုသည် လူများရှိရာမှ
ထွက်သွား၍ အိမ်သို့ဝင်သွားတော်မူ၏။ တပည့်
တော်တို့သည် ထိုဥပမာ၏ဆိုလိုရင်းကို မေး
မြန်းကြ၏။ [18]ယေရှုကလည်း တပည့်တို့အား
"သင်တို့အတွက် နားလည်သဘောပေါက်ရန်
ခက်နေသေးသလော၊ လူပြင်မှလာ၍ လူအ
တွင်း သို့ဝင်သောအရာသည် လူကို မညစ်
ညမ်းစေနိုင်ကြောင်း သင်တို့မသိသလော။
[19]သူစားသမျှတို့သည် သူ၏နှလုံးထဲသို့မဝင်၊ သို့
သော်လည်း ဝမ်းထဲသို့ ဝင်သွား၏။ ထိုအစား
အစာသည် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ပြန်လည် ထွက်သွား
သည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုက ထိုစကား
ကို ပြောတော်မူသောအခါ၊ သူဆိုလိုသည်မှာ
မည်သည့်အစားအသောက်မျှ ညစ်ညမ်းခြင်း
မရှိဟူ၍ဖြစ်၏။ [20]ထို့နောက် ယေရှုက၊ "လူအ
တွင်းမှ ထွက်လာသောအရာသည် သူ့ကို ညစ်
ညမ်းစေသောအရာဖြစ်၏။ [21]ဤဆိုးညစ်သော
အရာအားလုံးသည် လူအတွင်း နှလုံးထဲက
မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်
မှားခြင်း၊ လူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို
ခိုးခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊
လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ [22]မယားငယ်နေ
ခြင်း၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်း၊ မကောင်း

'သင်တို့ … ရမည်' ထွက် 20:12 တရာ 5:16။

'မည်သူ … ခံရမည်' ထွက် 21:17

အခန်းငယ်16 တစ်ချို့ဂရိစာက အခန်းငယ်16 ကို ပေါင်းထည့်ထားသည်မှာ၊ အချင်းလူတို့ ငါ့ကို ကြားသောသူ နားထောင်ကြ။

ပြောခြင်း၊ ညစ်ညူးသောအရာများကို ပြုလုပ်
ခြင်း၊ သဝန်တိုခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်း၊
ကြွားဝါခြင်းနှင့်မိုက်မဲခြင်း၊ [23]ဤဆိုးညစ်သော
အရာတို့သည် လူအတွင်းမှ ထွက်လာ၍လူကို
ညစ်ညမ်းစေကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုကတပါးသောအမျိုးသမီးကို ကူညီတော်မူခြင်း

(မ၊ 15:21-28)

[24]ယေရှုသည် ထိုနေရာမှ ထွက်၍၊ တုရုမြို့
ဝန်းကျင်နယ်မြေသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ယေရှု
သည် အိမ်သို့ဝင်၍ ဤနယ်မြေဒေသသို့ သူ
ရောက်နေသည်ကို၊ မည်သူမျှမသိစေခြင်းငှါ
အလိုရှိတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုသည် ပုန်း
ရှောင်၍ နေတော်မမူနိုင်။ [25]ယေရှုသည် ဤ
နေရာသို့ ရောက်တော်မူသည်ကို မိန်းမတစ်
ယောက်ကကြား၏။ သူမ၏သမီးငယ်သည်၊
ညစ်ညူးသောနတ်ကိုစွဲ၏။ ထို့ကြောင့် မိန်းမ
သည် ယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ ခြေတော်ရင်း
၌ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ [26]ထိုမိန်းမသည် ယုဒလူ
မျိုးမဟုတ်။ သူမသည် ဖုနီးရှားခေါ်ရှုရိပြည်၌
မွေးဖွားသောဟေလသလူမျိုး ဖြစ်၏။ ထိုမိန်း
မသည် မိမိ၏သမီးထံမှ နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်
တော်မူရန် ယေရှုအား တောင်းပန်လေ၏။

[27]ယေရှုက၊ ဟေလသအမျိုးသမီးအား
“သားသမီးတို့၏မုန့်ကိုယူပြီး ခွေးအား မကျွေး
သင့်၊ ရှေးဦးစွာ သားသမီးများကို ဝစွာကျွေး
ပါရစေ” ဟုမိန့်တော်မူ၏၊

[28]ထိုမိန်းမကလည်း၊ “မှန်ပါ၏သခင်၊ သို့ရာ
တွင် ခွေးသည်လည်း သားသမီးတို့ မစားသော
ကြမ်းပြင်ပေါ်ရှိ မုန့်အပဲ့အစလေးများကို စားပွဲ
အောက်၌ စားမြဲထုံးရှိပါသည်” ဟုပြန်
လျှောက်၏။

[29]ယေရှုက မိန်းမအား၊ ထိုအရာသည်
ကောင်းသောအဖြေ ဖြစ်၏။ “သင်သွားလော့၊
နတ်ဆိုးသည် သင်၏သမီးထံမှ ထွက်သွားပြီ”
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

[30]ထိုမိန်းမသည် အိမ်သို့ပြန်၍ နတ်ဆိုးထွက်
သွားသည်ကိုရင်း၊ သမီးသည် အိပ်ရာ၌အိပ်
လျက်ရှိသည်ကိုရင်း တွေ့၏။

ယေရှုက နားလေးသူတစ်ဦးအား ကုသတော်မူခြင်း

[31]ထို့နောက် ယေရှုသည် တုရုမြို့ဝန်းကျင်မှ
ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက်၊ဇိဒုန်မြို့ကိုဖြတ်၍ ဂါလိလဲ
အိုင်သို့သွား၏။ ယေရှုသည် ဒေကာပေါလိ*
ပြည်နယ်သို့ သွားလေ၏။ [32]ထိုဒေသတွင် သူ
ရောက်ရှိနေစဉ်၊ လူအချို့တို့သည် နားပင်း၍
စကားအသောသူ တစ်ယောက်ကို အထံတော်
သို့ ယူဆောင်လာကြ၏။ ထိုသူကို ယူဆောင်
လာသောသူတို့သည် သူ့အပေါ်မှာ လက်တင်၍
ကျန်းမာစေခြင်းငှါကိုယ်တော်အား တောင်းပန်
ကြ၏။

[33]ယေရှုသည် ထိုသူကို လူအုပ်ကြီးထဲက
ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် ထိုသူ၏
နားရွက်နှစ်ဘက်ပေါ်၌၊ လက်ညှိုးတော်ကို တင်
၏။ ထို့နောက် ယေရှုသည် တံတွေးနှင့် ထွေး၍
ထိုလူ၏လျှာကို တို့တော်မူ၏။ [34]ယေရှုသည်
မိုးကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်၍၊ အသက်ရှူသံ
ပြုပြီး၊ ထိုလူကို “ဧဖတ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
“ပွင့်စေ” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရ၏။ [35]ထိုခဏခြင်းတွင်
ထိုသူသည် နားကြားပြီး၊ စကားကို ပီပီသသ
ပြောနိုင်၏။

[36]ယေရှုက ထိုလူများအား၊ ထိုအကြောင်း
ကို အဘယ်သူကိုမျှ မပြောစေခြင်းငှါ သူတို့
ကို ပညတ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့
သည် သာ၍အလွန်ကြားပြောကြ၏။ [37]လူများ
တို့သည် အလွန်အံ့ဩကြ၏။ သူတို့က၊ “သူ
သည် အလုံးစုံတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ ပြုတော်
မူပြီး နားပင်းသောသူတို့ကို ကြားစေတော်မူ
ပြီး၊ အသောသူတို့ကို စကားပြောစေတော်မူ
သည်” ဟုဆိုကြ၏။

ဒေကာပေါလိ ဒေကာပေါလိသည် ဂရိစကားဖြစ်၍ တစ်ချိန်တုန်းက ဂါလိလဲအိုင် အရှေ့ပိုင်းဒေသ၌ တည်ရှိသော မြို့ဆယ်မြို့ဖြစ်သည်။

ယေရှုက လူလေးထောင်ကျော်ကို ကျွေးမွေးတော်မူခြင်း

(မ၊ 15:32-39)

8 နောက်တစ်ဖန် လူများစွာတို့သည် ယေရှု
ပတ်လည်၌ စုဝေးလာကြ၏။ သူတို့၌စား
စရာမရှိသောကြောင့် ယေရှုသည် တပည့်
တော်တို့ကို ခေါ်၍ 2“ဤလူများကို ငါသနား၏။
သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ သုံးရက်ပတ်လုံး ရှိကြပြီ၊
ယခု သူတို့မှာ ဘာစားစရာမှမရှိ။ 3အချို့တို့
သည် အဝေးမှလာသည်ဖြစ်၍ အစာမစားမို
သူတို့အိမ်သို့ ငါလွှတ်လျှင် လမ်းခရီး၌ မောကြ
လိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။
4တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ “သို့ရာတွင် အ
ကျွန်ုပ်တို့ ယခုရောက်နေသောနေရာသည် မြို့
နှင့်ဝေး၏။ ဤလူအားလုံးကို ကျွေးဖို့မုန့် လုံလုံ
လောက်လောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘယ်က ရနိုင်ပါ
မည်နည်း” ဟုပြေကြ၏။
5ထိုအခါ ယေရှုက “သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်
နှစ်လုံးရှိသနည်း” ဟုမေးတော်ရာ၊ တပည့်
တော်တို့က မုန့်ခုနစ်လုံး ရှိပါသည် ဟုပြေကြ၏။
6ယေရှုက လူများကို မြေကြီးပေါ်မှာ ထိုင်
စေကြရန် မိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် သူသည်
မုန့်ခုနစ်လုံးကိုယူ၍ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။ ယေရှုသည် မုန့်ကို
ဖဲ့၍၊ သူ၏တပည့်တော်တို့ကို ပေးပြီး လူများ
အား မျှဝေစေတော်၏။ တပည့်တော်တို့သည်
သူ့စကားတော်ကို နာခံကြ၏။ 7တပည့်တော်
တို့၌ အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေး
လည်း ကျန်သေး၏။ ယေရှုသည် ငါးအတွက်
ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ကျေးဇူးတော်ကို ချီး
မွမ်းပြီးနောက်၊ မိမိတပည့်တော်တို့ အားပေး
ပြီး၊ လူများကို ခွဲဝေပေးရန် မိန့်တော်မူ၏။ 8လူ
တိုင်းက စား၍ ဝကြပြီးမှ ကျန်ရှိနေသောအပဲ့
အစများကို၊ တပည့်တော်တို့က တောင်းခုနစ်
တောင်း အပြည့်ရကြ၏။ 9စားသောသူများ
ထဲမှယောကျ်ားအရေအတွက်မှာ လေးထောင်
မျှလောက်ရှိ၏။ သူတို့စားပြီးမှ ယေရှုက သူတို့
ကို သူတို့အိမ်အသီးသီးသို့ လွှတ်တော်မူ၏။
10ထို့နောက် ယေရှုသည် လှေစီး၍ မိမိတပည့်
တော်တို့နှင့်အတူ ဒါလမနုသနယ်သို့ သွားတော်
မူ၏။

ဖာရိရှဲတို့က ယေရှုအား စစ်ဆေးရန် ကြိုးစားကြခြင်း

(မ၊ 16:1-4)

11ဖာရိရှဲ*တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့
ရောက်လာကြပြီး သူ့အား မေးခွန်းများ မေးကြ
၏။ သူတို့က ကိုယ်တော်အား စုံစမ်းလိုကြ
သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်သူတို့ကယေရှု
သည် အမှန်စင်စစ် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဖြစ်
ပါက၊ နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခု ပြသရန် တောင်း
ဆိုကြ၏။ 12ထိုအခါ ယေရှုသည် သက်ပြင်းချ
သံပြုပြီး ဖာရိရှဲတို့အား၊ “သင်တို့သည် အဘယ်
ကြောင့် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသနည်း၊
ငါအမှန်ဆိုသည်ကား သင်တို့အား နိမိတ်ကိုမျှ
မပြရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 13ဖာရိရှဲတို့ရှိရာမှ
ထွက်၍၊ လှေပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင် ကမ်းတစ်
ဖက်သို့ပြန်တော်မူ၏။

ယေရှုတပည့်တော်တို့သည် မိမိအားအထင်လွဲခြင်း

(မ၊ 16:5-12)

14တပည့်တော်တို့သည် လှေပေါ်မှာ သူတို့၌
မုန့်တစ်လုံးတည်းသာရှိ၏။ သူတို့သည် နောက်
ထပ် မုန့်ကို ဝယ်ယူလာရန် မေ့လျော့နေကြ၏။
15ထိုအခါ ယေရှုက သူတို့အား “ဖာရိရှဲတို့၏တ
ဆေးကိုဂင်း၊ဟေရုဒ်* ၏တဆေးကိုဂင်း၊ သတိ
နှင့်ကြဉ်ရှောင်ကြ” ဟုသတိပေးတော်မူ၏။
16ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု
ပြောတော်မူသောအဓိပ္ပါယ်ကို သူတို့အချင်း

ဖာရိရှဲ ဖာရိရှဲတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့၏ဥပဒေများနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများအားလုံးကို သတိရှိစွာ လိုက်နာရန်ကြွေးကြော်သောဘာသာရေးနှင့် ဆိုင်သောအဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

ဟေရုဒ် ဟေရုဒ်၊အွန္တိပ၊ ဂါလိလေနှင့်ဥပရိယာ၏စော်ဘွား(ခေါင်းဆောင်) ဟေရုဒ်၏သား

ချင်းဆွေးနွေးကြ၏။ သူတို့က၊ “ငါတို့မှာ မုန့်မ
ရှိသောကြောင့် ဤစကားမျိုးမိန့်တော်မူခြင်း
ဖြစ်နိုင်သည်” ဟုပြောကြ၏။
17ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တပည့်
တော်တို့ ပြောဆိုနေကြသည်ကို၊ ယေရှုက သိ
တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သူတို့အား၊
“သင်တို့မုန့်မရှိသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ဆွေး
နွေးပြောဆိုကြသနည်း။ ယခုထက်ထိ သင်တို့
နားမလည်နိုင်ကြသလော၊ 18သင်တို့မှာ မျက်စိ
ရှိလျက် မမြင်ကြသလော၊ နားရှိလျက် မကြား
ကြသလော၊ အရင်က အဘယ်သို့ငါပြုခဲ့သည်
ကို သင်တို့မှတ်မိကြသလော၊ ထိုအချိန်၌ ငါတို့
မှာမုန့်အလုံအလောက်မရှိ။ 19မုန့်ငါးလုံးကို ငါဖဲ့
၍၊ လူယောကျ်ားငါးထောင်ကို ကျွေးသော
အခါအကျိုးအပဲ့ကို သင်တို့ ဘယ်နှစ်တောင်းနှင့်
ထည့်ခဲ့ကြသည်ကိုမှတ်မိကြသည်မဟုတ်လော”
ဟုမေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့က၊ “တစ်
ဆယ့်နှစ်တောင်း” ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။
20ယေရှုက “မုန့်ခုနှစ်လုံးကို ငါဖဲ့၍ လူယော
ကျ်ားလေးထောင်ကို ကျွေးသောအခါ မုန့်အ
ကျိုး အပဲ့ကို သင်တို့ဘယ်နှစ်တောင်း ထည့်ခဲ့
ကြသည်ကို မှတ်မိကြသည်မဟုတ်လော့” ဟု
မေးတော်မူရာ၊ တပည့်တော်တို့က၊ “ခုနစ်
တောင်း” ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။
21ထို့နောက် ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် ငါ
ပြုခဲ့သည့်အရာများကို ယခုထက်ထိမှတ်မိကြ
၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ယခုထက်ထိ
နားမလည်ကြသလော” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ဗက်ဇဲဒမြို့၌ မျက်မမြင်တစ်ယောက်ကို ကျန်းမာစေတော်မူခြင်း

22ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် ဗက်ဇဲဒ
မြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။ လူအချို့က မျက်မ
မြင်တစ်ယောက်ကို ယေရှုထံတော်သို့ ခေါ်လာ
ကြ၏။ သူတို့က မျက်မမြင်ကို လက်ဖြင့်ထိရန်
ယေရှုအား တောင်းပန်ကြ၏။ 23ထို့ကြောင့်
ယေရှုသည် မျက်မမြင်၏လက်ကို ကိုင်၍ ရွာ
ပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ယေရှု
သည် မျက်မမြင်၏မျက်စိကို တံတွေးနှင့်ထွေး
တော်မူ၏။
ယေရှုသည် မိမိလက်တော်ကို မျက်မမြင်
အပေါ်၌ တင်ပြီးလျှင်၊ “တစ်စုံတစ်ခုကို ယခု
သင်မြင်သလော” ဟုမေးတော်မူရာ၊
24မျက်မမြင်သည် လှမ်းကြည့်လျှင် “လူတို့
သည် သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ သွားလာနေကြသည်
ကို” ဟုလျှောက်လေ၏။
25နောက်တစ်ဖန် ယေရှုက မိမိလက်တော်
ကို မျက်မမြင်၏မျက်စိပေါ်သို့ တင်တော်မူ၏။
မျက်မမြင်သည် မျက်စိကို ဖွင့်ကြည့်လျှင် ပက
တိအဖြစ်သို့ရောက်၍ အလုံးစုံတို့ကို ရှင်းလင်း
စွာ မြင်လေ၏။ 26ယေရှုကလည်း၊ “ရွာထဲသို့
ပင် မဝင်နှင့်” ရွာ၌အဘယ်သူကိုမျှ မပြောနှင့်
ဟုဆို၍ သူ့ကို အိမ်သို့လွှတ်တော်မူ၏။

ယေရှုအား ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်း ပေတရုက ပြောခြင်း

(မ၊ 16:13-20; လု၊ 9:18-21)

27ယေရှုနှင့်မိမိတပည့်တော်တို့သည် ဖိလိပ္ပု
ကဲသရိမြို့ဝန်းကျင်ရှိမြို့များသို့ သွားတော်မူ၏။
သူတို့ခရီးသွားနေကြစဉ်၊ ယေရှုက “လူများတို့
သည် ငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဟူ၍ ပြောကြ
သနည်း” ဟုတပည့်တော်တို့ကို မေးတော်မူ၏။
28ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ “လူအချို့က
ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် ဖြစ်
သည်ဟုရင်း၊ အချို့ကဧလိယ* ဖြစ်သည်ဟု
ရင်း၊ အချို့က ပရောဖက်တစ်ပါးပါး ဖြစ်သည်”
ဟူ၍ရင်း ပြောကြပါ၏ ဟုဖြေကြ၏။
29ထို့နောက် ယေရှုက “သင်တို့က ငါ့ကို
အဘယ်သူဖြစ်သည်’ ဟုပြောကြသနည်း” ဟု
မေးတော်မူလျှင် ပေတရုက “ကိုယ်တော်သည်
ခရစ်* တော်ဖြစ်တော်မူသည်” ဟုပြန်ဖြေ
ကြား၏။

ဧလိယ ဘီစီ 850 လောက်မှာ ဘုရားသခင်အတွက် ဟောပြောသူ ဖြစ်သည်။

ခရစ်တော် ဘိသိက်တော်မူခြင်းခံသောသူ၊(မေရှိယ (သို့) ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူ။

30ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ “ငါသည်
မည်သူဖြစ်ကြောင်းအဘယ်သူကိုမျှ မပြောကြ
နှင့်” ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် မိမိသေရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း

(မ၊ 16:21-28; လု၊ 9:22-27)

31ထိုနောက် ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်
တို့အား၊ လူသားသည် ဒုက္ခဝေဒနာများစွာ
ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယုဒလူမျိုးအကြီးအကဲ
များ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြီးများနှင့် ကျမ်းပြု
ဆရာများကသူ့ကိုလက်ခံမည်မဟုတ်ကြောင်း၊
လူသားသည် အသတ်ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့်
သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် သေခြင်းမှပြန်လည်ထ
မြောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း စတင်၍ ပြောတော်
မူ၏။ 32ယေရှုသည် သူတို့ကို ရှေ့ဖြစ်လာမည့်
အကြောင်းအရာများကို လျှို့ဝှက်ထားခြင်းမရှိ၊
အတည့်အလင်းမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည်
ယေရှုကို ဘေးသို့ခေါ်သွားပြီးလျှင် ထိုကဲ့သို့
မပြောရန်လျှောက်လေ၏။ 33သို့ရာတွင် ယေရှု
သည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို လှည့်ကြည့်တော်
မူပြီးနောက် ယေရှုက ပေတရုအား၊ “စာတန်၊
ငါ့ထံမှထွက်သွားလော့၊ သင်သည် ဘုရား
သခင်၏အရာကို ဂရုမစိုက်၊ လူတို့က အရေး
ကြီးသည်ဟု ထင်မှတ်သောအရာကိုသာ သင်
ဂရုစိုက်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
34ထိုနောက် ယေရှုသည် လူတို့ကို သူ့ထံ
တော်သို့ ခေါ်တော်မူ၏။ သူ၏တပည့်တော်တို့
လည်း ထိုနေရာ၌ ရှိနေကြ၏။ ထိုအခါယေရှု
က၊ “မည်သူမဆို ငါ့နောက်သို့ လိုက်လိုလျှင်၊
ကိုယ့်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ သူ့ကိုပေးသော
လက်ဝါးကားတိုင်ကို ထမ်း၍ငါ့နောက်သို့ လိုက်
ရမည်။ 35မိမိအသက်သို့ ကယ်ဆယ်လိုသော
သူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မည်
သူမဆို ငါ့ကြောင့်၎င်းဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသ
တင်းကောင်းကြောင့်၎င်း မိမိအသက်ကို ရှုံး
သောသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်
မည်။ 36လူတစ်ယောက်သည် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခု
လုံးကို ပိုင်ဆိုင်သော်လည်း မိမိအသက်ဝိညာဉ်
ဆုံးရှုံးလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိမည်နည်း။ 37လူ
တစ်ယောက်သည် မိမိဆုံးရှုံးသွားသောအ
သက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့်မှ မဝယ် နိုင်၊
38သစ္စာမဲ့ပြီး အပြစ်များသောယခုခေတ်လူတို့
အလယ်၌ နေထိုင်သောလူတစ်ဦးသည် ငါနှင့်
ငါ့စကားကိုရှက်လျှင်၊ ငါသည် ငါ့အဘခမည်း
တော်၏ ဘုန်းကျက်သရေတော်ဆောင်လျက်
သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်တို့နှင့် ပြန်လာ
သောအခါ ထိုသူကို ရှက်တော်မူလိမ့်မည်”ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

9 ထိုနောက် ယေရှုက “ငါအမှန်ဆိုသည်
ကား၊ ဤနေရာ၌ ရပ်နေသောသူ အချို့
တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် တန်
ခိုးနှင့်အတူ ရောက်လာသည်ကို သူတို့မသေမီ
မြင်ကြပါလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် မောရှေ၊ ဧလိယတို့နှင့်အတူ

(မ၊ 17:1-13; လု၊ 9:28-36)

2ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ၊ ယေရှုသည်
ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့အား ခေါ်
ဆောင်၍ မြင့်မားသောတောင်ပေါ်သို့ တက်
ကြွတော်မူ၏။ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် သူတို့လေး
ဦးသာရှိ၏။ တပည့်တော်သုံးဦးက ယေရှုအား
ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ယေရှုသည် ပြောင်းလဲတော်
မူ၏။ 3ယေရှုဝတ်တော်မူသောအဝတ်မှာ ဆွတ်
ဆွတ်ဖြူလာ၏။ ကမ္ဘာမှာရှိသော မည်သည့်
လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ၊ ဤထက်ပို၍ ဖြူဖွေး
အောင် မဖြူလုပ်နိုင်။ 4ယေရှုနှင့်အတူ အခြား
လူနှစ်ယောက်ပေါ်လာပြီး ယေရှုနှင့် စကား
ပြောနေကြ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ မောရှေ
နှင့်ဧလိယ *ဖြစ်၏။
5ပေတရုက ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ ဤနေ
ရာသည် နေထိုင်ရန် ကောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့

မောရှေနှင့် ဧလိယ ဓမ္မဟောင်းခေတ်တွင် ယုဒလူမျိုးတို့၏အရေးကြီးသောခေါင်း ဆောင်နှစ်ဦး။

တဲသုံးလုံးဆောက်ပါမည်၊ တစ်လုံးက အရှင့်အ
တွက်၊ တစ်လုံးက မောရှေ၊ နောက်တစ်လုံးက
ဧလိယအတွက်” ဟုပြောလိုက်၏။ 6ပေတရုက
သူအဘယ်သို့ ပြောနေသည်ကို မသိပါ။ အ
ကြောင်းမူကား၊သူနှင့်ကျန်တပည့်နှစ်ဦးတို့သည်
အလွန်ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။
7ထို့နောက် မိုးတိမ်ပေါ်လာ၍၊ သူတို့ကို
ဖုံးလွှမ်းပြီးနောက်၊ တိမ်ထဲမှ အသံက၊ “ဤသူ
သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ငါသည် သူ့ကိုချစ်မြတ်နိုး
၏။ သူ့အမိန့်ကို နာခံကြလော့” ဟူ၍ ထွက်ပေါ်
လာ၏။
8ထို့နောက် ပေတရုယာကုပ်နှင့် ယောဟန်
တို့က လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သူတို့သည်၊ ယေရှု
မှတစ်ပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။
9ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည် တောင်
အောက်သို့ ပြန်ဆင်းကြ၏။ ယေရှုက လူသား
သည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မီတိုင်အောင်
သင်တို့ ယခုမြင်သောအရာကို အဘယ်သူကိုမျှ
မပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို အမိန့်ပေး
တော်မူ၏။
10ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု
၏အမိန့်တော်ကို နာခံ၍သူတို့မြင်ခဲ့သောအရာ
တို့ကို အဘယ်သူမျှမပြောဘဲနေကြ၏။ သို့ရာ
တွင်၊ သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်း အဓိပ္ပါယ်ကို
သူတို့ဆွေးနွေးကြ၏။ 11တပည့်တော်တို့က
ယေရှုအား “ဧလိယသည် အရင်လာရမည်ဟု
ကျမ်းပြုဆရာတို့က အဘယ်ကြောင့် ပြောကြ
သနည်း” ဟူ၍မေးရာ၊
12ယေရှုက၊ “ဧလိယအရင်လာရမည်ဟု သူ
တို့ပြောသည်မှာ မှန်၏။ ဧလိယသည် အရာ
အားလုံးကို ကောင်းမွန်စွာ ပြုလိမ့်မည်။ သို့ရာ
တွင် လူသားသည် ဝေဒနာများခံစားရမည်၊
လူတို့က သူ့ကို ငြင်းပယ်ကြမည်ဟု ကျမ်းစာထဲ
၌ အဘယ်ကြောင့် ရေးထားသနည်း။ 13သို့
သော် ငါဆိုသည်ကား၊ ဧလိယသည် ရောက်
လေပြီ၊ သူ၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ ရေး
ထားသည့်အတိုင်း လူတို့သည် သူ့အပေါ် ပြုလို
သမျှကို ပြုကြပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် ကလေးတစ်ဦးအား ကုသတော်မူခြင်း

(မ၊ 17:14-20; လု၊ 9:37-43)

14ထို့နောက် ယေရှုသည်ပေတရု၊ ယာကုပ်၊
ယောဟန်တို့နှင့်အတူ၊ အခြားတပည့် တို့ရှိရာ
သို့ ပြန်လာတော်မူ၏။ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
လူအများအပြားကို မြင်တော်မူ၏။ ကျမ်းပြု
ဆရာတို့သည် တပည့်တော်တို့နှင့် ငြင်းခုံနေ
ကြ၏။ 15လူတို့က ယေရှုကို မြင်လိုက်သော
အခါ အလွန်အံ့သြနေကြ၏။ သူတို့က ယေရှုထံ
တော်သို့ ပြေး၍ နှုတ်ဆက်ကြ၏။
16ယေရှုက “သင်တို့သည် ကျမ်းပြုဆရာတို့
နှင့်အဘယ်အကြောင်း ငြင်းခုံနေကြသနည်း”
ဟုမေးတော်မူရာ၊
17လူအုပ်ထဲမှ တစ်ယောက်က ပြေရာ၌
“ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်၏သားကို အထံတော်သို့
ဆောင်ခဲ့ပါ၏။ သူ့မှာ ညစ်ညူးသောနတ် စွဲနေ
၏။ ညစ်ညူးသောနတ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်သား
စကားမပြောနိုင်၊ 18ညစ်ညူးသောနတ်က အ
ကျွန်ုပ်၏သားကို တိုက်ခိုက်ပြီး မြေကြီးပေါ်ကို
လွှင့်ပစ်လိုက်၏။ အကျွန်ုပ်သား၏ပါးစပ်ထဲက
အမြှုပ်တစီစီ ထွက်လာပြီး၊ အံသွားခဲကြိတ်
လျက် နေ၏၊ နောက်ပြီး သူတစ်ကိုယ်လုံးလည်း
တောင့်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုညစ်ညူးသောနတ်
ကို နှင်ထုတ်ပေးပါရန် တပည့်တော်တို့အား
အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊
ညစ်ညူးသောနတ်ကို သူတို့နှင်မထုတ်နိုင်ကြ”
ဟုလျှောက်လေ၏။
19ယေရှုက “အိုယုံကြည်ခြင်း မရှိသောလူ
တို့၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှ ကာလ
ပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံးဆက်ပြီး သည်းခံရမည်နည်း၊ က
လေးကို ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ” ဟုမိန့်တော်
မူ၏။
20ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု
ထံတော်သို့ ကလေးကို ဆောင်ကြ၏။ ကလေး
ကိုယ်တွင်း ရှိညစ်ညူးသောနတ်သည် ယေရှုကို
မြင်သောအခါ၊ ကလေးကို ပြင်းစွာတုန်လှုပ်စေ

သပြင့် ကလေးငယ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လဲ၍
လိမ့်လျက်နေ၏။ သူ့ပါးစပ်ထဲမှလည်း အမြှုတ်
တစီစီ ထွက်နေလေ၏။
21ယေရှုက ကလေးငယ်၏အဘကို၊ “က
လေးဤ သို့ဖြစ်သည်ကား အဘယ်မျှလောက်
ကြာသနည်း” ဟုမေးတော်မူရာ၊ အဘက “ဤ
အရာသည် ငယ်သောအရွယ်ကပင် စဖြစ်သည်
ဟုပြန်ဖြေ၏။ 22ညစ်ညူးသောနတ်က သူငယ်ကို
သတ်ဖို့အကြိမ်ပေါင်းများစွာ မီးထဲ၌၎င်း၊ ရေ
ထဲ၌၎င်း၊ တွန်းချတတ်၏။ ကိုယ်တော်သည်
တစ်စုံတစ်ရာတတ်နိုင်တော်မူလျှင် ကျေဇူးပြု
၍၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ် သနားတော်မူ၍” ကယ်
မတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။
23ယေရှုက သူငယ်၏အဘအား၊ “သင်က
‘တစ်စုံတစ်ရာတတ်နိုင်လျှင်’ ဆိုပြီးပြော၏။ ယုံ
ကြည်မှု ရှိသောသူအတွက် အရာအားလုံးဖြစ်
နိုင်သည်” ဟူ၍မိန့်တော်မူ၏။
24ထိုအခါ သူငယ်၏အဘသည် ဝမ်းမြောက်
စွာ အော်ဟစ်၍၊“အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏။ကျေး
ဇူးပြု၍ ပိုပြီးယုံကြည်ရန်အတွက် မစတော်မူပါ”
ဟုလျှောက်လေ၏။
25လူအများတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်နေ
ကြောင်း သိလို၍ ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှု
မြင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက ညစ်ညူး
သောနတ်အား၊ “ဤကလေးကို နားပင်းပြီး ဆွံ့
အစေသောအသင်ဝိညာဉ်ဆိုး၊ ဤကလေးထဲမှ
ထွက်သွားလော့နောက်တစ်ဖန် မဝင်နှင့် ငါအ
မိန့်ရှိ၏” ဟုအမိန့်ပေးတော်မူ၏။
26ညစ်ညူးသောနတ်သည် အော်ဟစ်၍
ထွက်သွား၏။ ထိုအခါ နတ်ဆိုးသည် ကလေး
ကို မြေပေါ်၌ လဲစေသဖြင့် ကလေးသည် သေ
နေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူများက၊ “သူသေပြီ” ဟု
ပြောနေကြ၏။ 27သို့ရာတွင် ယေရှုသည် သူ
ငယ်၏လက်ကို ကိုင်၍ မတ်တတ်ရပ်နိုင်ရန် ထူ
ပေးတော်မူ၏။
28ယေရှုသည် အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ တ
ပည့်တော်တို့နှင့် သူသာရှိစဉ် တပည့်တော်တို့
က၊ “အကျွန်ုပ်တို့ အဘယ့်ကြောင့် ထိုညစ်ညူး
သောနတ်ကို မနှင်ထုတ်နိုင်သနည်း” ဟုမေး
ကြရာ၊
29ယေရှုက၊ “ထိုညစ်ညူးသောနတ်မျိုးကို
ဆုတောင်းခြင်းနှင့်သာ နှင်ထုတ်နိုင်၏” ဟုမိန့်
တော်မူ၏။

ယေရှုက မိမိသေခြင်းအကြောင်း ပြောတော်မူခြင်း

(မ၊ 17:22-23; လု၊ 9:43b-45)

30ယေရှုနှင့် မိမိတပည့်တော်တို့သည် ထိုနေ
ရာမှ ထွက်၍ ဂါလိလဲပြည်ကို ဖြတ်သွား ကြ၏။
ယေရှုသည် သူတို့အဘယ်မှာရှိသည်ကို လူအ
များသိရန် အလိုတော်မရှိ။ 31ယေရှုက မိမိတ
ပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကိုသာ ဩဝါဒပေးလို
တော်မူ၏။ ယေရှုက သူတို့အား “လူသားသည်
လူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်းခံရမည်။ သူတို့သည်
သူ့ကို သတ်လိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့
၌ သေခြင်းမှ ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်
မူ၏။ 32တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု၏ဆိုလို
ချက်ကို နားမလည်ကြ၊ သို့ရာတွင် ယေရှုအား
ထိုအကြောင်းကို ပြန်မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

ယေရှုက အမြင့်မြတ်ဆုံးမည်သူ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြတော်မူခြင်း

(မ၊ 18:1-5; လု၊ 9:46-48)

33ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည်
ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ သူတို့
သည် အိမ်တစ်အိမ်ထဲသို့ဝင်ကြ၏။ ယေရှုက၊
“သင်တို့သည် ယနေ့လမ်း၌ ငြင်းခုံကြသည် ကို
ငါကြား၏။ အဘယ်အမှုကို ငြင်းခုံကြသနည်း”
ဟုတပည့်တော်တို့အား မေးတော်မူ၏။ 34သို့
ရာတွင်တပည့်တော်တို့ကမဖြေကြ။အကြောင်း
မူကား၊ သူတို့သည်သူတို့တွင် မည်သူအမြင့်
မြတ် ဆုံးဖြစ်မည်နည်းဟု အချင်းချင်းငြင်းခုံ
ကြ၏။
35ယေရှုက ထိုင်လျက်၊ တမန်တော်တစ်
ဆယ်နှစ်ပါးကို သူ့ထံတော်သို့ ခေါ်တော်မူပြီး

“သင်တို့ထဲမှ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အမြင့်
မြတ်ဆုံးသောသူဖြစ်လိုလျှင်၊ တခြားလူတို့သည်
သူ့ထက် အရေးပါသည်ဟု မှတ်ယူပြီး လူတိုင်း
၏အစေကိုခံရမည်” ဟုပြောတော်မူ၏။
36ထို့နောက် ယေရှုက ကလေးငယ်တစ်
ယောက်ကိုခေါ်၏။ ထိုကလေးငယ်ကို တပည့်
တော်တို့ရှေ့၌ မတ်တတ်ရပ်စေ၏။ ယေရှုက
သူငယ်ကို ပွေ့ဖက်ပြီးလျှင်၊ သူ၏တပည့်တော်
တို့အား၊ 37“တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်
ငါ့နာမကို ထောက်၍၊ ဤကဲ့သို့သော သူငယ်
တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လက်ခံလျှင်၊ ထိုသူသည်
ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏၊ ငါ့ကို လက်ခံသောသူ
သည်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို
ပင် လက်ခံသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မည်သူမဆို ငါတို့ကို မဆန့်ကျင်လျှင် ငါတို့ဘက်၌ရှိ၏

(လု၊ 9:49-50)

38ထို့နောက် ယောဟန်က၊ “ဆရာ၊ လူ
တစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ကို
အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို တခြားလူထဲမှ နှင်ထုတ်
နေသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည် အ
ကျွန်ုပ်တို့ အုပ်စုထဲကမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အား ဆက်မလုပ်ရန် တား
မြစ်ကြ၏၊ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အ
ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မပတ်သက်သောကြောင့် ဖြစ်
သည်” ဟုပြောလိုက်ရာ၊ 39ယေရှုက၊ “သူ့ကို
မတားမြစ်ကြနှင့်၊ ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ ကြီးမား
သောအရာများကို ပြုသောသူသည် ငါ့အ
ကြောင်းမကောင်း ပြောမည်မဟုတ်။ 40ငါတို့
ကို ဆန့်ကျင်ဖက်မပြုသောသူသည် ငါတို့ဘက်
၌ ရှိ၏။

41ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ တစ်စုံတစ်
ယောက်သောသူသည် သင့်ကို ခရစ်တော်နှင့်
ဆိုင်သောကြောင့် သောက်ရန် ရေတစ်ခွက်
ပေးလျှင်၊ ထိုသူသည် အမှန်စင်စစ် ဆုလာဒ်ရ
လိမ့်မည်။

ယေရှုက အပြစ်ကျူးလွန်စေခြင်းအကြောင်းသတိပေးတော်မူခြင်း

(မ၊ 18:6-9; လု၊ 17:1-2)

42“ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ်တစ်
ယောက်ကို မှားယွင်းစေသောသူသည် အ
ပြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူသည် လည်
ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို ဆွဲ၍၊ ပင်လယ်ထဲ
၌ ချခြင်းကိုခံရလျှင် သာ၍ကောင်း၏။ 43သင်
၏လက်တစ်ဘက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေ
လျှင်၊ ထိုလက်ကိုဖြတ်လော့၊ သင်သည် ငရဲ
အတွင်း မငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ လက်နှစ်ဘက်
စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက် လက်ချို့တဲ့၍ ထာဝရအ
သက်ရခြင်းသည် သင့်အတွက်သာ ၍ကောင်း
၏။ 44*- 45သင်၏ခြေတစ်ဘက်သည် သင့်ကို
မှားယွင်းစေလျှင်၊ ဖြတ်လော့၊ သင်သည် ငရဲ
ထဲသို့ ခြေနှစ်ဘက်စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက် ခြေ
ချို့တဲ့၍ ထာဝရအသက်ရခြင်းသည် သင့်အ
တွက် သာ၍ကောင်း၏။ 46* 47သင်၏မျက်
စိတစ်ဘက်သည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင်
ထုတ်လော့။ သင်သည် မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့်
ငရဲထဲသို့ ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် မျက်စိတစ်
ဘက်သာရှိ၍ ထာဝရအသက်ရခြင်းသည် သင့်
အတွက် သာ၍ကောင်း၏။ 48ငရဲမှာ လူသား
စားသောပိုးကောင်တို့သည် ဘယ်သောအခါ
မှမသေ၊ ငရဲမှာ တောက်လောင်နေသောမီး
တောက်မီးလျှံသည်လည်း ဘယ်သောအခါမှမ
ငြိမ်း။ 49ငရဲရောက်သောလူတိုင်းသည် မီးနှင့်
ဒဏ်ပေး*ခြင်းခံရမည်။ 50“ဆားသည် ကောင်း
၏။ သို့သော်လည်း၊ ဤဆား၏အငန်ဓာတ်
ပျောက်သွားလျှင်၊ ငန်သောအရသာကို ပြန်
ရရှိရန်သင် တို့မတတ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ကောင်း

အခန်းငယ် 44 တစ်ချို့သောဂရိစာက အခန်းငယ် 44 ကို ပေါင်းထားသည်။ ၎င်းသည် အခန်းငယ် 48 နှင့်တူသည်။

အခန်းငယ် 46 တစ်ချို့သောဂရိစာကအခန်းငယ် 46 ကို ပေါင်းထားသည်။ ၎င်းသည် အခန်းငယ် 48 နှင့်တူသည်။

ဒဏ်ပေး မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ “ငန်စေသည်”

မြတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ အချင်းချင်းငြိမ်းချမ်းစွာ
နေကြလော့” ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ကွာရှင်းခြင်းအကြောင်းသြဝါဒ ပေးတော်မူခြင်း

(မ၊ 19:1-12)

10 ထိုနောက် ယေရှုသည် ထိုဒေသမှ
ထွက်ခွာတော်မူ၏။ သူသည် ယုဒနယ်
မြေသို့ သွားတော်မူပြီးနောက်၊ ယော်ဒန်မြစ်
တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ပြတ်တော်မူ၏။ လူအများတို့
သည် သူ့ထံတော်သို့ လာကြပြန်၏။ ထိုအခါ
ယေရှုက လူများတို့ကို ထုံးစံအတိုင်း သြဝါဒပေး
တော်မူ၏။
2 အချို့သောဖာရိရှဲတို့သည် ယေရှုထံတော်
သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့က ယေရှုအား
ပြောမှားဆိုမှား ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားခဲ့ကြ၏။
သူတို့က ယေရှုအား၊ “လူတစ်ယောက်သည်
မိမိမယားနှင့် ကွာအပ်သလော” ဟုမေးရာ၊
3 ယေရှုက၊ “သင်တို့ကို မောရှေက အဘယ်
သို့ပညတ်ထားသနည်း” ဟုပြန်မေး၏။
4 ဖာရိရှဲတို့က၊ “မောရှေသည်၊ လူတစ်
ယောက်က မိမိမယားကို ကွာရှင်းရန်အတွက်
ကွာရှင်စာရေးခွင့်ပေးသည်* ဟုလျှောက်
ကြ၏။
5 ထိုအခါ ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် ဘုရား
သခင်၏စကားတော်ကို လက်ခံရန် ငြင်းဆန်နေ
ကြသောကြောင့် မောရှေသည် ထိုပညတ်ချက်
ကို ပေးခဲ့၏။ 6 သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည်
ကမ္ဘာကြီးကို ဖန်ဆင်းခါစအချိန်၌၊ သူသည် လူ
ယောက်ျားနှင့် လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
7 ‘ဤအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားတစ်
ယောက်သည် ကိုယ့်မိဘကို စွန့်၍ ကိုယ့်မယား
နှင့်ပေါင်းသင်းလိမ့်မည်။ 8 ထို့နောက် ထိုယော
က်ျားနှင့်မိန်းမသည် တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်
မည်။’* ထို့ကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်
ဦးမဟုတ်၊ တစ်ဦးဖြစ်၏။ 9 ဘုရားသခင်သည်
သူတို့နှစ်ယောက်ကို အတူတကွ ပေါင်းစပ်၏။
ထို့ကြောင့် အဘယ်သူကမျှ သူတို့နှစ် ယောက်
ကိုမခွဲရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
10 မကြာမီယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည်
အိမ်ထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ တပည့်တော်တို့က လင်
မယားကွာရှင်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောမေးခွန်း
ကို ထပ်မံ၍ မေးကြရာ၊ 11 ယေရှုက၊ “အကြင်
သူသည် မိမိမယားကို ကွာ၍ အခြားသော
မိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မိမိမယားကို
ပြစ်မှား၏။ 12 မိန်းမသည်လည်း မိမိလင်နှင့်
ကွာ၍ စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မှားယွင်းခြင်းသို့
ရောက်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက ကလေးငယ်များကို လက်ခံတော်မူခြင်း

(မ၊ 19:13-15; လု၊ 18:15-17)

13 လူတို့သည် သူတို့၏ကလေးငယ်တို့ကို
ယေရှုက တို့ထိနိုင်ရန် အထံတော်သို့ခေါ်
ဆောင်လာကြ၏။ သို့ရာတွင် တပည့်တော်
တို့က၊ လူတို့အား ကလေးငယ်များကို ခေါ်မ
လာကြရန်တားမြစ်ကြ၏။ 14 ယေရှုသည် မြင်
တော်လျှင် အမျက်တော်ထွက်၍ ကလေးငယ်
တို့ကို ငါ့ထံသို့လာပါစေ။ မတားမြစ်ကြနှင့်။
အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
သည် ဤကလေးငယ်များကဲ့သို့ သောသူတို့
ကသာ ပိုင်ဆိုင်၏။ 15 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို ဤ
ကလေးငယ်များက အရာတခုခုကို လက်ခံသ
ကဲ့သို့ လက်ခံရမည်။ ထိုသို့ မပြုလျှင်၊ သင်တို့
သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရ ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ 16 ထို့နောက် ယေရှုသည်ကလေး
ငယ်တို့ကို ဖက်၍ သူတို့အပေါ်၌ လက်တင်၍
ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

ချမ်းသာသူတစ်ဦးက ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ရန် ငြင်းဆန်ခြင်း

(မ၊ 19:16-30; လု၊ 18:18-30)

17 ယေရှုသည် ထိုနေရာမှထွက်ခွာခါနီးတွင်၊

“မောရှေ ... ခွင့်ပေးသည်” တရား 24:1

‘ဤအကြောင်း ... ဖြစ်ရလိမ့်မည်’ ကမ္ဘာ 2:24

လူတစ်ယောက်သည် အထံတော်သို့ ပြေး၍ ဒူး
ထောက်လျက် ထိုလူက၊ “ကောင်းသောဆ
ရာ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရအသက်ကို ရရန်အ
တွက်၊ အဘယ်သို့ လုပ်ရမည်နည်း” ဟုမေးရာ၊
18ယေရှုက၊ “ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု
အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်
တစ်ပါးသာကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ 19သင့်မေး
ခွန်းကို ငါဖြေမည်၊ သင်သည် ပညတ်တော်တို့
ကို သိသည် မဟုတ်လော၊ ‘သူ့မယားကို မပြစ်
မှားနှင့်၊ လူ့အသက်ကို မသတ်ရ၊ သူ့ဥစ္စာကို
မခိုးနှင့်၊ တရားရုံးခုံ၌လိမ်မပြောနှင့်၊ မလှည့်
ဖြားနှင့်၊ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့’” ဟုမိန့်
တော်မူရာ၊
20ထိုလူက၊ “ဆရာ၊ ဤပညတ်ရှိသမျှတို့ကို
အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ လိုက်
နာပါပြီ” ဟုပြော၏။ 21ယေရှုက ထိုလူကိုကြည့်
လျက် ချစ်သောစိတ်ရှိ၏၊ ထိုအခါ ယေရှုက၊
“သင်လုပ်စရာတစ်ခုရှိသေး၏၊ သွားလော့၊
ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ရသောငွေကို
ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့၊ ထိုသို့ပြု
လျှင် သင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာရရှိ
လိမ့်မည်။ ထိုပြီးမှ လာ၍ငါ့နောက်သို့လိုက်
လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
22ထိုလူသည် ယေရှု၏စကားကိုကြားသော
အခါ၊ မျက်နှာပျက်သွား၏။ သူသည် အလွန်
ချမ်းသာ၍ သူ၏ဥစ္စာများကို သူတစ်ပါးအား
ခွဲဝေမပေးချင်သောကြောင့် ထိုနေရာမှ ထွက်
ခွာသွားလေ၏။
23ထို့နောက် ယေရှုက၊ “ချမ်းသာသောလူ
တစ်ယောက်သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
သို့ ဝင်ရန် အလွန်ခက်သည်” ဟု၍တပည့်တော်
တို့အား မိန့်တော်မူ၏။
24တပည့်တော်တို့သည် ယေရှု၏စကားကို
ကြားသောအခါ အံ့သြကြ၏။ တဖန် ယေရှုက၊
“ငါ့သားသမီးတို့၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့
ဝင်ရန် အလွန်ခက်၏။
25ချမ်းသာသော လူတစ်ယောက်သည်
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်သည်ထက်၊
အပ်နဖားပေါက်ထဲကို၊ ကုလားအုတ်ဝင်ရန် ပို၍
လွယ်သည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
26တပည့်တော်တို့သည် ပိုမိုအံ့သြကြလျက်
“သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်ခြင်း
ရနိုင်မည်နည်း” ဟုအချင်းချင်း ပြောကြ၏။
27ယေရှုကလည်း သူတို့ကို ကြည့်၍ ပြော
လိုက်ရာတွင်၊ “ဤအရာသည် လူမတတ်နိုင်
သောအရာဖြစ်၏၊ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်
ထံတော်မှလာ၏၊ ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်
သိမ်းကို လုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်” ဟု၍မိန့်တော်မူ၏။
28ထိုအခါ ပေတရုက ယေရှုအား “ကြည့်
လော့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကို စွန့်လွှတ်၍
ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ပါသည်” ဟုပြော
ဆိုရာ၊
29ယေရှုက၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့
ကြောင့်၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၎င်း မိမိ
အိမ်ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊မိခင်၊ဖခင်၊သားသမီး၊
လယ်ယာများကို စွန့်သောသူသည်၊ 30သူစွန့်
လွှတ်သမျှထက်၊ အဆတစ်ရာရလိမ့်မည်၊ ဤ
လောက၌လည်း ထိုသူသည် အိမ်များ၊ ညီအစ်
ကိုမောင်နှမများ၊ မိခင်များ၊ သားသမီးများ၊
လယ်ယာများပို၍ ရရှိလိမ့်မည်။ ထိုအရာများ
နှင့်အတူ သူမှာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို လည်း
ရှိလိမ့်မည်။ ထို့နောက် လာမည့်ဘဝ၌ သူသည်
ဆုလာဒ်အဖြစ် ထာဝရအသက်ကို ခံစားရ
လိမ့်မည်။ 31ဤကမ္ဘာပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးနေရာ
၌ ရောက်နေသောလူများစွာတို့သည် နောင်
ကာလ၌ အနိမ့်ဆုံးနေရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
ယခု အနိမ့်ဆုံးနေရာ၌ရှိသော လူများစွာတို့
သည် နောင်ကာလ၌ အမြင့်ဆုံးနေရာကိုရလိမ့်
မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုက မိမိသေခြင်းအကြောင်း နောက်ထပ် ပြောတော်မူခြင်း

(မ၊ 20:17-18; လု၊ 19:31-34)

32ယေရှုသည် မိမိနှင့်အတူရှိသောလူတို့နှင့်
တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားနေကြ၏။ ယေရှု

သည် သူတို့ရှေ့၌ လျှောက်တော်မူ၏။ တပည့်
တော်တို့သည် အံ့သြကြ၏။ သို့ရာတွင် နောက်
တော်သို့ လိုက်သောသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့နေ
ကြ၏။ ယေရှုက တမန်တော်တဆယ့်နှစ်ပါးကို
တစ်ဖန်စုရုံး၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လျှင်
မည်သို့ဖြစ်မည်ကို၊ သူတို့ကိုသာ ပြော၏။
33 ယေရှုက “ငါတို့သည် ယခု ယေရုရှလင်မြို့သို့
သွားကြ၏။ လူသားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အ
ကြီးတို့နှင့်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏လက်ထဲသို့ အပ်
နှံခြင်းခံရလိမ့်မည်၊ သူတို့သည် လူသားကို သေ
ရမည် ဟုပြောကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် လူ
သားကို တပါးသောလူမျိုးတို့၏လက်ထဲသို့ အပ်
နှံလိမ့်မည်။ 34 ထိုသူတို့က သူ့ကို လှောင်ပြောင်
ပြီး၊ တံတွေးနှင့် ထွေးကြလိမ့်မည်၊ ကြာပွတ်
များနှင့်ရိုက်နှက်ပြီး၊ သတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာ
တွင် သေပြီး တတိယမြောက်သောနေ့၌၊ ပြန်
လည်ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့က အခွင့်
အရေးတောင်းကြခြင်း

(မ၊ 20:20-28)

35 ထို့နောက် ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်
ယောဟန်တို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ လာ၍၊
“ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်တို့တောင်းဆိုချက်ကို ပြု
တော်မူစေချင်ပါသည်” ဟုလျှောက်ကြ၏။
36 ထိုအခါ ယေရှုက၊ “ငါသည် သင်တို့အ
တွက် ဘယ်အရာကို လုပ်ပေးရမည်နည်း” ဟု
မေးတော်မူ၏။
37 သူတို့က “ကိုယ်တော်သည် နိုင်ငံတော်
မှာ ဘုန်းတန်ခိုးရတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်
တို့နှစ်ယောက်ကို ကိုယ်တော်၏လက်ျာတော်
ဘက်၌တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌တစ်
ယောက်ထိုင်ပါရစေ” ဟုလျှောက်ကြ၏။
38 ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် အဘယ်သို့
တောင်းဆိုနေကြသည်ကို၊ သင်တို့မသိကြ၊ ငါခံ
စားရမည့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို သင်တို့
ခံစားနိုင်ကြမည်နည်း၊ နောက်ပြီး၊ ငါခံယူသော
ဗတ္တိဇံကို၊ သင်တို့ခံနိုင်ရည်ရှိသလော” ဟုမိန့်
တော်မူရာ၊
39 သူတို့က၊ “ဟုတ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့ခံနိုင်
ပါ၏” ဟုပြောကြ၏။ ယေရှုက၊ “ငါခံစားရမည့်
အရာကို သင်တို့ခံစားကြရလိမ့်မည်။ ထို့
နောက် ငါခံရမည့်ဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့ခံကြရ
ပါလိမ့်မည်။ 40 သို့သော်လည်း၊ ငါ၏လက်တော်
ဘယ်ဘက်ဖြစ်စေ၊ လက်တော်ညာဘက်ဖြစ်
စေ၊ ထိုင်မည့်သူကို ရွေးချယ်သောသူသည် ငါ
မဟုတ်၊ အချို့သောသူသည် ထိုနေရာကိုရကြ
လိမ့်မည်။ ထိုနေရာသည် သူတို့အတွက် ကြို
တင်ပြင်ဆင်ထားသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
41 အခြားသော တပည့်တော်ဆယ်ပါးတို့
သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားသိကြ၏။ သူတို့
သည် ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်အား စိတ်ဆိုးကြ
၏။ 42 ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့ကို ခေါ်
တော်မူ၍ ယေရှုက၊ “တစ်ပါးသောလူမျိုးသည်
အုပ်ချုပ်သူများရှိကြ၏။ ထိုအုပ်ချုပ်သူတို့သည်
လူများအပေါ်၌ သူတို့၏တန်ခိုးကို ပြရန်အတွက်
နှစ်သက်ကြ၏။ သူတို့၏အရေးပါသော ခေါင်း
ဆောင်များကလည်း လူများအပေါ်၌အာဏာ
ပြချင်ကြ၏။ 43 သို့ရာတွင် သင်တို့၌ ဤအဖြစ်
မျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုတော်မရှိ၊ သင်တို့အ
ထဲက တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကြီးမြတ်သော
သူ ဖြစ်ချင်လျှင် ထိုသူသည် သင်တို့၏အစေ
ခံဖြစ်ရမည်။ 44 သင်တို့ထဲက တစ်စုံတစ်ယောက်
သည်၊ အရေးပါဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လိုလျှင်၊ ထို
သူသည် အခြားသူအားလုံးတို့၏စေခိုင်းရာကျွန်
ဖြစ်ရမည်။ 45 ထိုနည်းတူ၊ လူသားသည် တခြား
သောသူက သူ့အတွက်အစေခံရန် လာသည်
မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် လူသားသည် တခြားလူ
များအတွက် အစေခံရန်နှင့်မိမိအသက်ကို စွန့်၍
လူများကို ကယ်တင်ခြင်းငှါကြွတော်မူ၏။”

ယေရှုက မျက်မမြင်တစ်ယောက်အား
ကုသတော်မူခြင်း

(မ၊ 20:29-34; လု၊ 18:35-43)

46 ထို့နောက် သူတို့သည် ယေရိခေါမြို့သို့

ရောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်တို့
မှစ၍ လူအပေါင်းတို့နှင့် အတူထိုမြို့မှ ထွက်ခွာ
တော်မူ၏။ တိမဲ၏သား ဗာတိမဲအမည်ရှိသော
မျက်မမြင်တစ်ယောက်သည် လမ်းဘေးမှာ
ထိုင်၍ တောင်းစားလေ၏။ ထိုသူသည် အစဉ်
မပြတ် ငွေကြေးတောင်းခံလေ့ရှိသူဖြစ်၏။ 47နာ
ဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြတ်လာတော်မူကြောင်း
ကြားလိုက်ရသောအခါ၊ ထိုမျက်မမြင်က “ဒါဝိဒ်
၏သားတော်၊ ယေရှု၊ ကျေးဇူးပြု၍ အကျွန်ုပ်
ကို ကူညီတော်မူပါ” ဟုအော်ဟစ်လေ၏။ 48ထို
သူကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါလူများတို့
သည် သူ့ကို ငေါက်၍ဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင်မျက်
မမြင်က “ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ကျေးဇူးပြု၍ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကူညီတော်မူပါ” ဟုသာ၍အော်ဟစ်
လေ၏။

49ယေရှုသည် ရပ်တော်မူပြီး၊ ထိုသူကို
ငါ့ဆီခေါ်ခဲ့ဟု အမိန့်ပေး၏။ ထိုအခါလူများက
မျက်မမြင်အား၊ “မဆိုးရိမ်နှင့်၊ ထလော့၊ သင့်
ကို ယေရှုခေါ်တော်မူ၏” ဟုပြောကြ၏။ 50ထို
သူသည် မိမိအဝတ်ကို ထားပြီးလျှင် ချက်ချင်း
ထ၍ ယေရှုထံတော်သို့သွား၏။ 51ယေရှုက
မျက်မမြင်အား၊ “သင့်အတွက် ငါအဘယ်သို့
လုပ်ပေးစေချင်သနည်း” ဟုမေးတော်မူ၏။
မျက်မမြင်က၊ “အရှင်၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိပြန်မြင်
ချင်ပါသည်” ဟုပြေ၏။ 52ယေရှုက၊ “သွား
လော့၊ သင်ယုံကြည်သောကြောင့် သင်သည်
ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်ပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
ထိုနောက် မျက်မမြင်သည် မျက်စိပြန်မြင်၍
ယေရှု၏နောက်တော်သို့ လမ်းတလျှောက်
လိုက်သွားလေ၏။

ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဘုရင်တစ်ပါးကဲ့သို့ဝင်တော်မူခြင်း

(မ၊ 21:1-11; လု၊ 19:28-40; ယော၊ 12:12-19)

11 ယေရှုနှင့် မိမိတပည့်တော်တို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့နှင့် နီးလာကြ၏။ သူတို့
သည် သံလွင်တောင်* ခြေရင်းရှိ ဗက်ဖာဂေ
နှင့် ဗေသနိမြို့အနီးသို့ ရောက်၏။ ထိုနေရာ
တွင် ယေရှုက မိမိတပည့်တော်နှစ်ယောက်ကို
တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ရန် စေလွှတ်၏။ 2ယေရှု
က၊ မိမိတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့အား “သင်
တို့ ဤနေရာက မြင်ကြသောမြို့သို့ သွားကြ
လော့၊ မြို့တွင်းသို့ရောက်လျှင် အဘယ်သူမှ
မစီးဘူးသောမြည်းကလေး ချည်နှောင်လျက်ရှိ
သည်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်၊ မြည်းကြိုးကိုဖြည်၍
ငါ့ဆီကို ဆောင်ခဲ့ကြ၊ 3တစ်စုံတစ်ယောက်က
သင်တို့ကို ‘အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်း’
ဟုမေးလျှင်၊ ‘သခင်က၊ ဤမြည်းကို အလိုရှိ
သည် ဟုပြန်ပြောလော့။ မကြာခင် သူပြန်ပေး
တော်မူမည်’” ဟုမှာတော်မူ၏။ 4တပည့်တော်
နှစ်ယောက်တို့သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်သွားကြ၏။
အိမ်တစ်အိမ်၏တံခါးအနီး၊ လမ်းဘေးတွင် ကြိုး
ချည်ထားသောမြည်းတစ်ကောင်ကို တွေ့ကြ
၏။ တပည့်တော်နှစ်ယောက်က မြည်းကြိုးကို
ဖြည်ကြ၏။ 5ထိုနေရာ၌ ရပ်သောသူအချို့တို့
က မြင်၏။ ထိုသူတို့က “သင်တို့အဘယ်အရာ
ကို လုပ်နေကြသနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် မြည်း
ကြိုးကိုဖြည်ကြသနည်း” ဟုမေးကြ၏။ 6တပည့်
နှစ်ယောက်ကယေရှု မှာထားတော်မူသည့်
အတိုင်း ပြေကြ၏။ ထိုလူများက တပည့်တော်
နှစ်ယောက်အား မြည်းကို ယူသွားခွင့်ပြု၏။
7တပည့်တော်တို့သည် မြည်းကလေးကို ယေရှု
ထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ တပည့်
တော်တို့သည် သူတို့၏ဝတ်လုံများကို မြည်းပေါ်
သို့ တင်ကြပြီးလျှင်၊ ယေရှုသည် မြည်းပေါ်သို့
ထိုင်တော်မူ၏။ 8လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် လူ
များစွာတို့က မိမိတို့ဝတ်လုံများကို၊ ယေရှုအ
တွက်၊ လမ်းမပေါ်၌ ခင်းပေးထားကြ၏။ အချို့
တို့သည် လယ်တောမှ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များ
ကို၊ ခုတ်ဖြတ်၍ လမ်းပေါ်၌ ခင်းကြ၏။ 9အချို့
တို့သည် ယေရှုရှေ့တော်သို့ကြိုတင်၍ လျှောက်

သံလွင်တောင် လူတစ်ယောက်က ဗိမာန်တော်ဝန်းကျင်ကို မျှော်ကြည့်နိုင်သောယေရုရှလင်မြို့၏ အရှေ့ဘက်ရှိ တောင် ဖြစ်သည်။

ကြ၏။ အချို့တို့သည် ယေရှု၏နောက်တော်မှ
လိုက်လျှောက်ကြ၏။ လူအများက၊

> "ဘုရားသခင် ကိုချီးမွမ်း*ကြ၊ ထာဝရ
> ဘုရား၏နာမတော်နှင့် ကြွလာတော်မူ
> သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏" ဟုအော်
> ဟစ်ကြွေးကြော်ကြ၏။
>
> *ဆာလံကျမ်း 118:25-26*

10 ရောက်လာမည့် ငါတို့အဘဒါဝိဒ်၏ နိုင်ငံ
တော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေ၊ ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်
ကို ချီးမွမ်းကြဟု အော်ကြ၏။
11ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်
သောအခါ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူ၏။
ယေရှုက ဗိမာန်တော်ထဲ၌အရာရာတို့ကို သတိ
နှင့်ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အချိန်နောက်
ကျသောကြောင့် ယေရှုသည် တပည့်တော်
တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ ဗေသနိသို့ ပြန်သွား
တော်မူ၏။

ယေရှုကသင်္ဘောသဖန်းပင်သေမည်ဟု အမိန့်ပေးတော်မူခြင်း

(မ၊ 21:18-19)

12နောက်တစ်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ
ယေရှုသည် ဗေသနိမှထွက်ခွာလာစဉ်၊သူသည်
ဆာလောင်မွတ်သိပ်တော်မူ၏။ 13ယေရှုသည်
အရွက်နှင့်ပြည့်သောသင်္ဘောသဖန်းပင်တစ်ပင်
ကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်
သင်္ဘောသဖန်းပင်ရှိရာသို့ လျှောက်သွား၍ သ
င်္ဘောသဖန်းသီး ရှိမရှိကြည့်တော်မူ၏။ သို့ရာ
တွင် ယေရှုသည် သင်္ဘောသဖန်းပင်ပေါ်တွင်
အသီးတစ်လုံးမျှ မတွေ့ရ။ အရွက်များသာတွေ့
ရ၏။ ထိုအချိန်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးသီး
သောအချိန်ကာလ မရောက်သေးသော
ကြောင့်ဖြစ်၏။ 14ထို့ကြောင့် ယေရှုက သဖန်း
ပင်အား၊ "လူတို့သည် သင့်အသီးကို နောက်
ထပ် ဘယ်တော့မှ မစားရတော့ဘူး" ဟုမိန့်
တော်မူ၏။ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ကို တပည့်
တော်တို့သည်လည်း ကြားကြ၏။

ယေရှုက ဗိမာန်တော်သို့ သွားတော်မူခြင်း

(မ၊ 21:12-17; လု၊ 19:45-48; ယော၊ 2:13-22)

15ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဗိမာန်
တော်အတွင်းသို့ ဝင်တော်မူ၍ ထိုနေရာ၌ အ
ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ စားပွဲခုံ
တို့ကိုရင်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသူတို့၏ခုံ တန်းလျား
များကို ပြောင်းပြန်လှန်တော်မူ၏။ 16ယေရှု
သည် ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်းမှ ဖြတ်သန်း
၍ ပစ္စည်းသယ်ယူသူတို့ကိုလည်း ဝင်ခွင့်ပြု
တော်မမူ။ ထို့နောက် ယေရှုက လူတို့ကိုသြဝါဒ
ပေးတော်မူ၏။ သူက၊ 17"ဤအကြောင်းကို
ကျမ်းစာထဲမှာရေးထား၏၊ 'ငါ့အိမ်ကို လူအား
လုံးဆုတောင်းသော အိမ်ဟုခေါ်ရမည်။* သို့
သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ဓားပြ
တို့၏ခိုအောင်းစရာနေရာ ဖြစ်စေကြပြီ" ဟု၍
မိန့်တော်မူ၏။'" 18ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ကြား
သိကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုအား သတ်နိုင်မည့်
နည်းလမ်းကို ရှာဖွေကြ၏။ လူတို့သည် ယေရှု၏
သြဝါဒကို အံ့သြမိန်းမောကြသောကြောင့်၊
ယေရှုကို ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ 19ထိုညတွင်
ယေရှုနှင့်မိမိတပည့်တော်တို့သည် မြို့ပြင်သို့
ထွက်သွားတော်မူ၏။

ယေရှုက ယုံကြည်မှု၏စွမ်းအားကို ပြသတော်မူခြင်း

(မာ၊ 21:20-22)

20နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ယေရှုနှင့် တ
ပည့်တော်တို့သည် လမ်း၌ သွားကြစဉ်၊ ထိုနေ့

ချီးမွမ်း မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ဟောရှဏ္ဏာဘုရားသခင်ထံ အကူအညီအတွက် ဆုတောင်းသောအချိန်မှာ အသုံးပြုသောစကားလုံး ဖြစ်သည်။ ဤနေရာ၌ ဘုရားသခင် (သို့မဟုတ်) သူ၏မေရှိယကို ချီးမွမ်းသောအချိန်၌ အသုံးပြုသောပျော်ရွှင်ခြင်း အော်ဟစ်သံ ဖြစ်နိုင်သည်။

ငါ့အိမ်ကို ... ခေါ်ရမည် ဟေရှာယ 56:7။

မတိုင်မီက ယေရှုကျိန်တော်မူသော သင်္ဘော
သဖန်းပင်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။ သင်္ဘောသဖန်းပင်
သည် အမြစ်နှင့်တကွ အားလုံးခြောက်သွေ့
လျက်သေ၏။ 21ပေတရုက ထိုအပင်ကို မှတ်မိ
၏။ သူက ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ မနေ့က၊ ကိုယ်
တော်ကျိန်တော်မူသော သင်္ဘောသဖန်းပင်
ခြောက်သွေ့ပြီး သေလေ၏၊” ဟုပြောလိုက်၏။
22ယေရှုက “ဘုရားသခင်အပေါ်မှာ ယုံကြည်မှု
ရှိကြလော့၊ 23ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့
သည် ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်း၍ သင်တို့ဆို
သည့်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်လျှင်၊ ထို
တောင်ကို ဤနေရာမှရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌
ကျလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်
မည်။ 24ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့
သည် ဆုတောင်းသောအခါ လိုချင်သောအရာ
ကို တောင်းလော့၊ သင်တောင်းသည့်အရာကို
ရနေပြီဟု ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုအရာသည် သင့်
အတွက် ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ 25သင်တို့သည် ဆု
တောင်းသောအခါ သူတပါး၌အပြစ်တင်ခွင့် ရှိ
လျှင် သူ့အပြစ်ကို လွှတ်ကြလော့သို့ပြုလျှင်
ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ
သည်လည်း သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူ
လိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 26*

ယုဒခေါင်းဆောင်များက ယေရှု၏လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို သံသယရှိခြင်း

(မ၊ 21:23-27; လု၊ 20:1-8)

27ယေရှုနှင့် မိမိတပည့်တော်တို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည်
ဗိမာန်တော်ပိုင်နက်အတွင်း၌ လမ်းလျှောက်
နေ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးများ၊ ကျမ်းပြု
ဆရာတို့နှင့် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့သည် ယေရှု
ထံတော်သို့လာကြ၏။ 28သူတို့က ယေရှု အား၊

အခန်းငယ် 26 တစ်ချို့သောဂရိတ်စာများက အခန်းငယ် 26 ပေါင်းထားသည်။ သို့သော် သင်သည် တခြားသောလူတို့ကို ခွင့်မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်၏အဘဘုရားသည် သင်၏အပြစ်ကို လွှတ်လိမ့်မည်မဟုတ်။

“ကိုတော်သည် ဤအမှုအရာများကို အဘယ်
အခွင့်နှင့်ပြုသနည်း။ ဤသို့ ပြုရသောအခွင့်ကို
အဘယ်သူပေးသနည်း” ဟူ၍ မေးလိုက်ကြရာ၊
29ယေရှုက “သင်တို့ကို ငါမေးခွန်း တစ်ခုမေး
မည်၊ သင်တို့ငါ့မေးခွန်းကို ဖြေကြလော့၊ ထိုမှ
သာ ငါသည် ဤအမှု များကို အဘယ်အခွင့်နှင့်
ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။ 30ယောဟန်၏
ဗတ္တိဇံ*တရားသည် ဘုရား သခင်က လာသ
လော၊ လူကလာသလောဤ အမေးကို ဖြေကြ
လော့၊” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 31ထိုယုဒခေါင်း
ဆောင်တို့သည် ယေရှု၏မေးခွန်းနှင့် ပတ်သက်
၍ အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ကြ၏။ “ငါတို့က၊
‘ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံတရားသည် ဘုရားသခင်က
လာသည် ဟုဆိုလျှင်၊ သင်တို့အဘယ်ကြောင့်
ယောဟန်ကို မယုံကြည်ကြသနည်း ’ဟုသူက
မေးလိမ့်မည်။ 32သို့သော်လည်း ငါတို့က၊
‘ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံတရားသည် လူကလာသည်
ဟုဆိုလျှင်၊’ လူတို့သည် ငါတို့အား ဒေါသဖြစ်
ကြလိမ့်မည်” ဟုအချင်းချင်းဆင်ခြင်ကြ၏။ ထို
ခေါင်းဆောင်တို့သည် လူများကို ကြောက်ကြ
၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည်
ယောဟန်အား ပရောဖက်တစ်ပါးဟု ယုံကြည်
ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ 33ထို့ကြောင့် ထိုခေါင်း
ဆောင်တို့က ယေရှုအား “အကျွန်ုပ်တို့မသိပါ”
ဟူ၍ပြန်ပြောကြ၏။ ထိုအခါယေရှုက၊ “သို့ဖြစ်
လျှင်ငါသည်လည်း ဤအမှုများကို အဘယ်
အခွင့်နှင့်ပြုသည်ကို ငါမပြော”ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်က မိမိသားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူခြင်း

(မာ၊ 21:33-46; လု၊ 20:9-19)

12 ထိုအခါ ယေရှုသည် လူတို့ကို ဥပမာ
များကို အသုံးပြု၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်း
ကို စတင်တော်မူ၏။ ယေရှုက၊ “လူတစ်
ယောက်သည် မိမိမြေကွက်၌ စပျစ်ပင်ကို စိုက်

ဗတ္တိဇံ ဂရိတ်ဘာသာဖြင့် ရေနှစ်သည်၊ ရေထဲနှစ်သည် (သို့မဟုတ်) လူသိမဟုတ် ပစ္စည်းခဏအတောတွင်း ရေထဲမှာ မြုပ်နှံသည်။

ပျိုး၏။ သူသည် စပျစ်ခင်း၏ပတ်လယ်၌ ခြံ
စည်းရိုးကာ ပြီးစပျစ်ရည်ညှစ်ရန်အတွက် ကျင်း
တူးလေ၏။ ထို့နောက် မျှော်စင်တစ်ခုလည်း
ဆောက်ထား၏။ သူသည် စပျစ်ခင်းကို တခြား
ယာသမားတို့အား အငှားချခဲ့ပြီး ခရီးထွက်
သွား၏။ 2အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ၊
စပျစ်သီးခူး ဆွတ်ချိန်ရောက်လာ၏။ ထိုအခါ
ထိုစပျစ်ခင်း ပိုင်ရှင်သည် မိမိအတွက် စပျစ်သီး
ကိုခံစေခြင်းငှါ ယာသမားတို့ထံသို့ အစေခံကို
စေလွှတ်၏။ 3သို့ရာတွင် ယာသမားတို့သည်
အစေခံကို ဖမ်းဆီး၍ ရိုက်နှက်ပြီးမှ လက်ချည်း
လွှတ်ကြ၏။ 4ထိုအခါ စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည်
ယာသမားတို့ထံသို့တခြားအစေခံတစ်ယောက်
ကို လွှတ်လေ၏။ သို့ရာတွင် ယာသမားတို့
သည် ထိုအစေခံကိုလည်း ရိုက်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှ
လွှတ်လိုက်ကြ၏။ 5ထို့ကြောင့် စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်
သည် တခြားအစေခံတစ်ယောက်လွှတ်လေ၏။
ယာသမားတို့သည် ထိုအစေခံကို သတ်ကြ၏။
သူသည် များစွာသောတခြားအစေခံတို့ကို၊
ယာသမားတို့ထံသို့ လွှတ်လေ၏။ ယာသမား
တို့သည် တချို့အစေခံတို့ကို ရိုက်နှက်ပြီး တချို့
ကို သတ်ကြ၏။ 6“စပျစ်ခင်းပိုင်ရှင်သည် ထို
ယာသမားတို့ထံသို့ လွှတ်ရန်အတွက်၊ မိမိ၌ချစ်
သားတစ်ယောက်တည်း ရှိသေးသည်ဖြစ်၍ ထို
သူတို့သည်ငါ့သားကို အားနာကြလိမ့်မည်ဟု
ဆို၍မိမိသားကိုနောက်ဆုံး၌စေလွှတ်လေ၏။
7“သို့ရာတွင် ယာသမားတို့က ‘ဤသူသည်
ပိုင်ရှင်၏သားဖြစ်၏။ ဤစပျစ်ခင်းသည် နောင်
တစ်နေ့၌ သူပိုင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါတို့သည် သူကို
သတ်လျှင် ဤစပျစ်ခင်းတစ်ခုလုံးကို ငါတို့ပိုင်
လိမ့်မည် ’ဟုအချင်းချင်း ပြောကြ၏။ 8ထို့
ကြောင့် ယာသမားတို့သည် ထိုခြံပိုင်ရှင်၏
သားကို ဖမ်း၍သူကိုသတ်ပြီးနောက် စပျစ်ခင်း
၏အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်ပစ်ကြ၏။ 9“ထို့ကြောင့်
ခြံပိုင်ရှင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း၊ သူ
သည် စပျစ်ခင်းသို့သွားပြီး ထိုယာသမားတို့ကို
သတ်လိမ့်မည်။ ထို့နောက် သူသည် စပျစ်ခင်း
ကို တခြားယာသမားများအား ငှားမည်။

10‘ဆောက်လုပ်သူများကပယ်ထားသော
ကျောက်တုံးသည် တိုက်၏အခြေခံအုတ်
မြစ်သို့ ရောက်ပြန်၏။ 11ဤအရာကို
ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသောအရာ
ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့အတွက်
အံ့ဩစရာဖြစ်၏။’” ဟူသောစကားကို
ကျမ်းစာ၌ သင်တို့မဖတ်ဘူးသလော
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဆာလံကျမ်း 118:22-23

12ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုမိန့်
တော်မူသောဥပမာကို ကြားခဲ့ကြ၏။ ထိုဥပမာ
သည် သူတို့ကို ရည်ညွှန်းသည်ကို သိကြ၏။
သို့ရာတွင် သူတို့သည် လူတို့ကို ကြောက်၏။
ထို့ကြောင့် ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည် ယေရှုထံ
တော်မှ ထွက်ခွာသွားကြ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့သည်ယေရှုအား လှည့်ဖြားရန်ကြိုးစားခြင်း

(မ၊ 22:15-22; လု၊ 20:20-26)

13မကြာမီကာလတွင်၊ ယုဒခေါင်းဆောင်
တို့သည် ဖာရိရှဲတချို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်အချို့
တို့ကို ယေရှုထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။ သူတို့
က ယေရှု၏စကားအမှားကို စောင့်ဖမ်းလို
သောကြောင့်ဖြစ်၏။ 14ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က
စေလွှတ်လိုက်သောသူတို့သည် ယေရှုထံတော်
သို့လာကြ၍ ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ ကိုယ်တော်
သည်သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူကိုမျှမကြောက်။
လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲဘုရားသခင်၏တ
ရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြုတော်မူသည်ကိုအ
ကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို
ပြောပြလော့။ ကဲသာအဘုရင်အား အခွန်
ဆောင်ရခြင်းသည် မှန်သလော၊ မှားသလော။
အကျွန်ုပ်တို့သည် အခွန်ဆောင်ရမည်လော၊အ
ခွန်မဆောင်ရဘဲ နေမည်လော” ဟူ၍မေးကြ
၏။ 15သို့ရာတွင် ယေရှုက ဤလူတို့သည်သူ့
အား ဆင်ကွက်ချရန် ကြိုးစားနေကြောင်းကို
သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက “သင်တို့

သည် ငါ၏စကားအမှားကို စောင့်ဖမ်းရန် အ
ဘယ်ကြောင့် ကြိုးစားနေကြသနည်း။ ငွေတစ်
ပြားကို ငါကြည့်ရန် ယူခဲ့ကြ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
16သူတို့သည် ငွေပြား ကိုယေရှုအား ပေး
လိုက်၏။ ထိုအခါ ယေရှုက၊ “ငွေပြားပေါ်မှာအ
ဘယ်သူ၏ရုပ်ပုံရှိသနည်း။ အဘယ်သူ၏နာမည်
ကို ငွေပြားပေါ်မှာရေးထားသနည်း” ဟုမေး
တော်မူရာ၊ ထိုလူတို့က “ကဲသာဘုရင်၏ပုံနှင့်
နာမည်ဖြစ်သည်” ဟုပြေကြ၏။
17ထိုအခါ ယေရှုက သူတို့အား “ကဲသာ
ဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အား ပေးလော့။
ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကို ဘုရားသခင်အား ပေး
လော့” ဟုမိန့်တော်မူရာ၊ ယေရှု၏စကား
ကြောင့် သူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

ဇဒ္ဒုကဲအချို့က ယေရှုအား လှည့်ဖြား ရန်ကြိုးစားကြခြင်း

(မ၊ 22:23-33; လု၊ 20:27-40)

18ထိုနောက် ဇဒ္ဒုကဲ*အချို့သည် ယေရှုထံ
တော်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ ဇဒ္ဒုကဲတို့ သည်
ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းမရှိ ဟူ၍ ယုံကြည် ကြ၏။
19သူတို့က ယေရှုအား၊ “ဆရာ၊ မောရှေက
အိမ်ထောင်ရှင်ယောက်ျားသည် သားသမီးမရှိ
ဘဲ သေလျှင်၊ သူ့မယားကို သူ့ညီက လက်ထပ်
ပေါင်းသင်းရမည်၊ ထို့ကြောင့် သေဆုံးသူအစ်
ကို၏ကိုယ်စားသားသမီး ရနိုင်သည် ဟုမောရှေ
ရေးသားခဲ့၏။ 20ညီအစ်ကိုခုနစ် ယောက်ရှိပါ
၏။ ပထမအစ်ကိုသည် လက်ထပ်၍ သားသမီး
မရှိဘဲ သေသွား၏။ 21သူ့မယားကို ဒုတိယအစ်
ကိုက လက်ထပ်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် သားသမီး
မရှိဘဲ သေဆုံးသွား၏။ ထိုနည်းတူ တတိယ
အစ်ကိုမှစ၍၊ 22ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်တို့သည်
ထိုမိန်းမကို လက်ထပ်၍ သားသမီးမရှိဘဲ သေ
ဆုံးကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ ထိုမိန်းမလည်း သေ
သွား၏။ 23သို့ရာတွင် ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်
စလုံးသည် သူမကို လက်ထပ်ခဲ့ကြ၏။ ထို့
ကြောင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ရာကာလ၌ သူတို့
သည် ထမြောက်ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသည်
အဘယ်သူ၏မယားဖြစ်မည်နည်း” ဟူ၍ မေးကြ
ရာ။ 24ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို
နားမလည်။ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကို
မသိသောကြောင့်မှားသောအယူကို ယူကြ ၏။
25လူတို့သည် သေခြင်းမှပြန်လည်ထမြောက်
ကြသောအခါ၊ စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုထိမ်းမြား
ပေးဆပ်ခြင်းကို မပြုကောင်းကင်ဘုံ၌ လူအ
ပေါင်းတို့သည် ကောင်းကင်တမန်များကဲ့သို့
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ 26လူတို့သည် သေခြင်းမှထ
မြောက်သောအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ဘုရား
သခင်က မိန့်တော်မူခဲ့သည်ကို မောရှေ၏ကျမ်း
၌သင်တို့မဖတ်ဘူးသလော။ လောင်နေသော
ချုံပုတ်ထဲ၌ ဘုရားသခင်သည် မောရှေအား
‘ငါသည် အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏
ဘုရားသခင်၊ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်
တော်မူ၏။’ 27ဘုရားသခင်သည် သေလွန်သော
သူတို့၏ဘုရားမဟုတ်။ အသက်ရှင်သူတို့၏
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ဇဒ္ဒုကဲ
တို့သည် အလွန်မှားကြသည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

မည်သည့်ပညတ်ချက်က အရေး အကြီးဆုံးနည်း

(မ၊ 22:34-40; လု၊ 10:25-28)

28ကျမ်းပြုဆရာတစ်ယောက်သည် ယေရှု
ထံတော်သို့လာ၍ ယေရှုသည် ဇဒ္ဒုကဲတို့နှင့်
ဖာရိရှဲတို့ငြင်းခုံသည်ကို ကြား၏။ ယေရှုက သူ
တို့၏မေးခွန်းများကို မှန်ကန်စွာ ဖြေခဲ့သည်ကို
သူ တွေ့ရှိရသောကြောင့် သူက ယေရှုအား
“အဘယ်ပညတ်ချက်က အရေးကြီးဆုံးနည်း”
ဟုမေးရာ၊ 29ယေရှုက၊ “အရေးကြီးဆုံးပညတ်
ဟူမူကား၊ ‘ဣသရေလအမျိုး၊ နားထောင်ကြ
လော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
တစ်ဆူတည်းသောထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ

ဇဒ္ဒုကဲ ယုဒဘာသာရေးအဖွဲ့ဦးဆောင်သူ။ သူတို့သည် ဓမ္မဟောင်းထဲမှ ပထမငါးအုပ်ကို လက်ခံသည်။ သူတို့သည် လူတို့သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းမရှိဟု ယုံကြည်ကြသည်။

၏။ ထာဝရဘုရားသည် တစ်ပါးတည်းဖြစ်
တော်မူ၏။ 30 သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကို၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်း
သတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။'* 31 ဒုတိယပညတ်
ချက်သည်၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်သကဲ့သို့ သူတစ်
ပါးကိုလည်း ချစ်လော့၊' ဤပညတ်ချက် နှစ်ခု
သည် အရေးကြီးဆုံးပညတ် ချက်ဖြစ်သည်" ဟု
ပြောတော်မူ၏။

32 ထိုသူက "ဆရာ၊ ဤအရာသည် မှန်ကန်
သောအဖြေဖြစ်ပါ၏။ သင်ပြောသောစကား
သည် မှန်ပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် တစ်ဆူ
တည်းသောထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ အခြား
သောဘုရားမရှိ။ 33 လူတစ်ယောက်သည်
ဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသမျှ၊
အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်ရမည်။ ထိုနောက်
လူတစ်ယောက်သည် မိမိကိုယ်ကို ချစ်သကဲ့သို့
သူတစ်ပါးကိုလည်း ချစ်ရမည်၊ ဤပညတ်ချက်
တို့သည် ဘုရားသခင်အား ငါတို့ပေးလှူရသော
ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းနှင့် ပေးလှူသောပစ္စည်း
များထက် သာ၍အရေးကြီးသည် ဟုလျှောက်
လေ၏။ 34 ယေရှုသည် ထိုသူက သူ့အား ဉာဏ်
ပညာ အမြော်အမြင်ရှိစွာ ပြန်လျှောက်သည်ကို
သိမြင်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက "သင်
သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်မဝေး" ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ အဘယ်သူက
မျှယေရှုအား မေးခွန်းမမေးဝံ့ကြ။

ခရစ်တော်ဒါဝိဒ်၏သား သို့မဟုတ် ဒါဝိဒ်၏ဘုရားသခင်လော

(မ၊ 22:41-46; လု၊ 20:41-44)

35 ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်ထဲ၌ ဆုံးမသြ
ဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်
၏သားဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အ
ဘယ်ကြောင့် ပြောကြသနည်း" ဟုမေးတော်မူ
ရာ၊ 36 သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏အကူအ
ညီအားဖြင့် ဒါဝိဒ်မင်းကိုယ်တိုင်မြွက်ဆိုသည်မှာ

ထာဝရဘုရားက သင်၏ရန်သူအားလုံး
တို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာမချထားမှီတိုင်
အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့
ဟု ငါ၏သခင်အား မိန့်တော်မူ၏။

ဆာလံကျမ်း 110:1

37 ခရစ်တော်ကို ဒါဝိဒ်ကိုယ်တိုင်က သခင်ဟုခေါ်
၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်သည် အဘယ်သို့
ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်မည်နည်း" ဟုမေးတော်မူ၏။
လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် သူ၏
စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။

ယေရှုက ကျမ်းပြုဆရာတို့အား ဝေဖန်တော်မူခြင်း

(မ၊ 23:1-36; လု၊ 20:45-47)

38 ထိုသို့ဆုံးမသြဝါဒပေးစဉ်တွင် တဖန်မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ "ကျမ်းပြု ဆရာတို့ကိုသတိ
ထားကြလော့၊သူတို့ကို အရေးကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်
အဖြစ် လူများယူဆနိုင်ရန် ရှည်သောအင်္ကျီကို
ဝတ်လျက် လမ်းလျှောက်ခြင်းကို အလိုရှိကြ၏။
ဈေး၌လူများက သူတို့ကို အရိုအသေပြုခြင်းကို
အလိုရှိကြ၏။ 39 သူတို့သည် တရားဇရပ်နှင့် စား
သောက်ပွဲများ၌ အရေးပါဆုံးသောထိုင်ခုံများ
၌ ထိုင်ရန်နှစ်သက်ကြ၏။ 40 သူတို့သည် မုဆိုးမ
တို့၏အိမ်များကို လုယူသိမ်းဆည်း ကြပြီးရှည်
သောဆုတောင်းချက်များကို ကိုယ့်ကိုကိုယ်
ဝိညာဉ်ပကတိလူကဲ့သို့ လူတို့ကို ပြရန်ရွတ်
ဆိုတတ်ကြ၏။ သူတို့သည် သာ၍ကြီးစွာသော
ဒဏ်ကိုခံရကြမည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ပေးလှူခြင်းအဓိပ္ပါယ်ကို မုဆိုးမ တစ်ယောက်ပြသခြင်း

(လု၊ 21:1-4)

41 ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်ငွေသေတ္တာအနီး
တွင် ထိုင်တော်မူ၏။ ထိုသေတ္တာထဲသို့ အလှူ
ငွေများ ထည့်နေကြသောလူတို့ကို ယေရှုက
လှမ်းကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ချမ်းသာသောသူအ
များတို့သည် ငွေများစွာ သွင်းချကြ၏။ 42 ထို

ဣသရေလလူ … ချစ်လော့ တရာ 6:4-5

အချိန် ဥ္စဆင်းရဲသောမုဆိုးမတစ်ယောက်သည်
ရောက်လာ၍ကြေးနီပြားနှစ်ပြားကိုငွေသေတ္တာ
ထဲသို့ သွင်းချလိုက်၏။ ထိုကြေးနီနှစ်ပြားသည်
တစ်ပဲမျှပင်မတန်၊ 43 ယေရှုက မိမိတပည့်တော်
တို့ကို ခေါ်၍၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤဆင်း
ရဲသော မုဆိုးမသည် ကြေးနီပြားနှစ်ပြားမျှသာ
သွင်းချ၏။ သို့ရာတွင် အမှန်တကယ် သူမသည်
ချမ်းသာသောသူ အားလုံးတို့ထက် ပို၍ သွင်း
ချ၏။ 44 ဤချမ်းသာသောသူ၌ ငွေအမြောက်
အများရှိ၏။ သူတို့သည် မလိုအပ်သောငွေကို
သွင်းချကြ၏၊ ဤမုဆိုးမသည် အလွန်ဆင်းရဲ၏၊
သို့ရာတွင် သူမသည် သူမ၏အသက်ရှင်ရန် လို
အပ်နေသော ငွေရှိသမျှကို သွင်းချသည်” ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

ဗိမာန်တော်၏နောင်ပျက်စီး မည့်အကြောင်း

(မာ၊ 24:1-44; လု၊ 21:5-33)

13 ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ခွာ
တော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တစ်
ယောက်က၊ “ဆရာ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ၊ လှပ
သောကျောက်များနှင့်အံ့သြဖွယ်ရာအဆောက်
အဦးကြီးတကား” ဟုလျှောက်၏။ 2 ယေရှုက၊
“ဤကြီးမားသောအဆောက်အဦးများကို သင်
တို့မြင်ကြသလော။ ဤအဆောက်အဦးအားလုံး
ပြိုကျလိမ့်မည်။ ကျောက်အားလုံးမြေပေါ်သို့
ပြားဝပ်ကျသွားလိမ့်မည်၊ ကျောက်တခုပေါ်တ
ခု မတည်မနေရ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 3 အနည်း
ငယ်ကြာသောအခါ၊ ယေရှုသည် သံလွင်
တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ သူနှင့်အတူ
ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့်အန္ဒြေတို့ သာ
ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ထိုနေရာတောင်ပေါ်မှ
ကြည့်လျှင် ဗိမာန်တော်ကို မြင်ကြ၏။ 4 သူတို့
ကယေရှုအား “ဤအရာအားလုံးသည် အဘယ်
ကာလ၌ ဖြစ်ပျက်မည်နည်း၊ ဤအရာအား
လုံးဖြစ်မည့်ကာလနီးသောအခါ အဘယ်အရာ
က အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြမည့်အကြောင်းကျေးဇူး
ပြု၍ ပြောတော်မူပါ” ဟုလျှောက်ကြ၏။
5 ယေရှုက သူတို့အား “သတိထားကြလော့၊
သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေကြနှင့်။
6 လူတို့သည် သင်တို့ထံသို့လာ၍၊ ငါ့နာမကို အ
မှီပြုကြလိမ့်မည်။ သူတို့က ‘ငါသည် ခရစ်တော်
ဖြစ်သည်’ ဟုပြောလိမ့်မည်။ ဤနည်းအားဖြင့်
လူတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။ 7 သင်တို့သည်
တိုက် ခိုက်နေကြသောစစ်ပွဲများအကြောင်းကို
ကြားရလိမ့်မည်၊ သင်တို့သည်လည်း ဝေးသော
နေရာများမှာ စစ်ပွဲများစဖြစ်နေသည်ဟူသော
သတင်းများလည်း ကြားရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်
မကြောက်ကြနှင့်၊ ဤဖြစ်ရပ်များသည် ဖြစ်
လာရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အဆုံးသည်
မရောက်သေး။ 8 လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့် တခြားလူ
မျိုးတစ်မျိုး၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့် အခြားနိုင်ငံတစ်
နိုင်ငံ၊ တိုက်ခိုက်ကြလိမ့်မည်။ စားစရာလုံ
လောက်စွာမရှိသောအချိန်ကာလများ ရောက်
လာလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ မြေငလျင်လှုပ်
လိမ့်မည်။ ဤအရာများသည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း
၏အစအဦးဖြစ်၏။

9 “သင်တို့သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတိပြုကြ
လော့။ လူတို့သည် သင်တို့ကိုဖမ်း၍ တရားစီ
ရင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် တရားဇရပ်တို့၌
ရိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား သက်သေဖြစ်
မည်အကြောင်း သင်တို့သည် မြို့တော်ဝန်နှင့်
ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ ငါ့ကြောင့် ရောက်ကြလိမ့်
မည်။ ဤအရာများသည် ဖြစ်လာလိမ့်မည်၊
အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့နောက်
လိုက်ခဲ့ကြကြောင်းဖြစ်၏။ 10 ဤအကြောင်းအ
ရာများမဖြစ်မှီ၊ လူမျိုးအားလုံးကို ဝမ်းမြောက်
ဖွယ်ရာသတင်းပြောကြားရမည်။ 11 သင်တို့
သည် အဖမ်းခံရပြီးတရားစီရင်ခြင်းကိုခံရသော
အခါ အဘယ်သို့ပြောဆိုရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြ
နှင့်၊ ထိုအချိန်ရောက်သောအခါ၊ သင်တို့ပြော
ရမည့်စကားကို၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်လိမ့်
မည်။ ထိုစကားကို အလိုအလျှောက် ပြောမည်
မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ပြော
တော်မူလိမ့်မည်။ 12 ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းဆန့်

ကျင်ကြပြီး၊ သတ်ဖို့အပ်ကြလိမ့်မည်၊ အဘတို့
က သားသမီးတို့ကို ဆန့်ကျင်ပြီး အသတ်ခံရန်
အတွက် အပ်ကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်
လည်း သူတို့၏မိဘတို့ကို ဆန့်ကျင်ပြီး အသတ်
ခံရန်အတွက် အပ်ကြလိမ့်မည်။ 13သင်တို့သည်
ငါ့နောက်လိုက် ကြသောကြောင့် လူအပေါင်း
တို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ သို့သော်
လည်း မည်သူမဆိုနောက် ဆုံးအချိန်အထိ၊
ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်လျှင် ကယ်တင်ခြင်းခံရ
လိမ့်မည်။ 14“သင်တို့သည် ‘ဖျက်ဆီးမှုဖြစ်စေ
သော ကြောက်စရာကောင်းသောအရာ*
သည် မနေသင့်သောနေရာ၌ မတ်တတ်ရပ်နေ
သည်’ ကိုမြင်ကြလိမ့်မည်။” ဤအကြောင်းကို
ဖတ်ထားသောသင်တို့သည်၊ မည်သို့ဆိုလို
ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်သင့်၏။ ထို
အချိန်တွင် ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည်
တောင်ပေါ်သို့ ပြေးတက်ကြလိမ့်မည်။ 15လူတို့
သည် မရပ်မနားပြေးကြလိမ့်မည်။ လူတစ်
ယောက်သည် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်ရောက်နေလျှင်၊
တစ်ခုခုပြန်ယူရန် အိမ်ထဲသို့မဆင်းရ။ 16လူတစ်
ယောက်သည် ယာခင်းထဲ၌ရှိလျှင်၊ ပြန်ပြီး သူ့
အင်္ကျီမယူသင့်။ 17ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
သောမိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသောမိန်းမတို့
သည် အလွန်ခက်ခဲကြလိမ့်မည်။ 18ဤဖြစ်ရပ်
များသည် ဆောင်းကာလ၌ မကျရောက်စေ
ခြင်းငှါ ဆုတောင်းကြလော့။ 19အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုနေ့ရက်ကာလသည် ဒုက္ခနှင့်ပြည့်လျှံ
နေလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကြီးကို
ဖန်ဆင်းသောအချိန်မှစ၍ ဖြစ်ပေါ်သောဒုက္ခ
များထက်ပိုဆိုး၏။ ထိုကဲ့သို့ ဒုက္ခကို အနာဂတ်
၌ နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမျှ ဖြစ်မည်မ
ဟုတ်။ 20ဘုရားသခင်သည် ဤကြောက်မက်
ဖွယ်ရာအချိန်ကာလကို တိုအောင်လုပ်ဖို့ဆုံး
ဖြတ်တော်မူ၏။ ထိုအချိန် ကာလကို မတိုစေခဲ့
လျှင်၊ အဘယ်သူမျှဆက်လက်ပြီး အသက်ရှင်
မည်မဟုတ်၊ အကြောင်းမှာ ဘုရားသခင်သည်
ထိုအချိန်ကို တိုစေခြင်းမှာ သူရွေးချယ်တော်
မူသောသူ၏သီးသန့်လူများအတွက်ဖြစ်၏။
21ထိုအချိန်ကာလ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်က
သင်တို့အား ‘ကြည့်လော့’ ဤအရပ်၌ ခရစ်
တော်ရှိ၏ ’သို့မဟုတ် နောက်တစ်ယောက်က၊‘
ထိုအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိ၏’ ဟုပြောလိမ့်မည်။
သို့ရာတွင် သူတို့ကို မယုံကြနှင့်။ 22ခရစ်တော်
၏အယောင်ကို ဆောင်သောသူတို့နှင့် ပရော
ဖက်၏အယောင်ကို ဆောင်သောသူတို့သည်
ရောက်လာ၍ အံ့ဖွယ်သောအမှုနှင့် နိမိတ်
လက္ခဏာများကို ပြကြလိမ့်မည်။ သူတို့က
ဘုရားသခင်၏ရွေးချယ်ထားသောလူတို့ကို ဖြစ်
နိုင်လျှင် လှည့်ဖြားရန်အတွက် ဤအရာများကို
ပြကြလိမ့်မည်။ 23သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည်
သတိပြု ကြလော့၊ ဤအကြောင်းအရာများ
မဖြစ်မီ သင်တို့ကို ငါယခုသတိပေးပြီ။ 24“ဤ
ဒုက္ခဖြစ်ပျက် ပြီးနောက်နေ့များ၌၊

‘နေသည် မိုက်လိမ့်မည်၊ လသည် အ
လင်းပေးလိမ်မည်မဟုတ်။
25 ကြယ်များသည် ကောင်းကင်မှ ကြွေကျ
လိမ့်မည်၊ ကောင်းကင်၌ ရှိသမျှအရာ
တို့သည် ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မည်’

ဟေရှာယ 13:10; 34:4

26“ထို့နောက်၊ လူသားသည် မြင့်မြတ်သော
ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ဆောင်လျက် မိုးတိမ်ထဲ
၌ ကြွလာတော်မူမည်ကို လူတို့က မြင်ကြရ
လိမ့်မည်။ 27လူသားသည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့
မိမိကောင်းကင်တမန်များကို စေလွှတ်တော်မူ
လိမ့်မည်။ ထိုကောင်းကင်တမန်က ကမ္ဘာတစ်
ဝန်းလုံးမှာ မိမိရွေးချယ်သောလူတို့ကို စုရုံးကြ
လိမ့်မည်။

28“သင်္ဘောသဖန်းပင်က ငါတို့ကို သင်ခန်း
စာပေးနိုင်၏။ သဖန်းပင်၏အကိုင်းအခက်များ
သည် စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့်အရွက်ပေါက်သောအခါ
နွေရာသီနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ 29ထိုနည်း
တူ ငါဆိုသည့်အတိုင်း၊ ဤအကြောင်းအရာ
အားလုံးဖြစ်ပျက် သည်ကို သင်တို့မြင်သော
အခါ၊ အချိန်နီးလာသည်ကို သင်တို့သိကြလိမ့်

**ဖျက်ဆီးမှုဖြစ်စေသောကြောက်စရာကောင်းသောအ
ရာ** ဒံယေလ 9:27; 12:11

မည်။ 30ငါအမှန်အတိုင်း ပြောသည်ကား၊ ယခု
အချိန်၌ အသက်ရှင်နေသောလူများရှိနေစဉ်
ဤအရာအားလုံးဖြစ် လာလိမ့်မည်။ 31ကောင်း
ကင်နှင့် မြေကြီးပေါ်ရှိအရာအားလုံးပျက်စီးလိမ့်
မည်။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့စကားသည် ဘယ်
သောအခါ မျှပျက်စီးလိမ့်မည်မဟုတ်။

32"ထိုအချိန်နာရီကို အဘယ်သူမျှမသိ၊ လူ
သားနှင့်ကောင်းကင်တမန်တို့ကလည်းမသိ၊ အ
ဘခမည်းတော်တစ်ပါးတည်းသာ သိ၏။ 33သင်
တို့သည် သတိပြုကြလော့၊ အမြဲတမ်းအဆင်
သင့်ဖြစ်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအ
ချိန်ကာလသည် အဘယ်အခါ၌ ရောက်လာ
မည်ကို သင်တို့မသိကြ။ 34ဤအရာသည်၊ မိမိ
အိမ်ကို ထားပစ်ခဲ့ပြီး ခရီးသွားနေသောလူတစ်
ယောက်နှင့်တူ၏။ ထိုသူသည် အိမ်ကို ကြည့်ရှု
စောင့်ရှောက်ရန်အတွက်၊ အစေခံတို့ကို မှာ
ထား၏။ သူက အစေခံတစ်ယောက်ချင်းကို၊ သီး
သန့်အလုပ်တစ်ခုစီ ပေးခဲ့၏။ တံခါးစောင့်ရန်အ
တွက် အလုပ်ကို အစေခံတစ်ယောက်ခန့်ထား
ပြီးအမြဲတမ်းအဆင်သင့် ဖြစ်နေရန်ပြော၏။ သင်
တို့ကိုယခု ငါပြောနေသောအရာသည် ဤကဲ့
သို့ဖြစ်၏။35ထို့ကြောင့် သင်တို့အမြဲတမ်းအဆင်
သင့်ဖြစ်နေရမည်။ အိမ်ရှင်သည် ဘယ်အချိန်၌
ပြန်လာမည်ကို သင်တို့မသိကြ။ သူသည် နေ့
လည်၌ဖြင်း၊ သန်းခေါင်အချိန်၌ဖြင်း၊ နံနက်အချိန်
၌ဖြင်း၊ နေထွက်ချိန်၌ဖြင်း လာလိမ့်မည်။ 36အိမ်
ရှင်သည် ရုတ်တရက်လာလျှင် သင်တို့အိပ်ပျော်
နေသည်ကို မတွေ့ရမည်အကြောင်း စောင့်
ကြည့်နေကြလော့။ 37သင်တို့အား ငါဆိုသည်
အတိုင်း ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား 'အဆင်သင့်
ဖြစ်ကြလော့'" ဟုငါဆိုသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့က ယေရှုကို သတ်ရန်စီစဉ်ခြင်း

(မ၊ 26:1-5; လု၊ 22:1-2; ယော၊ 11:45-53)

14 ထိုနေ့သည် ပသခါပွဲ* မတိုင်မီနှစ်ရက်
အလိုတွင်ဖြစ်၏။ ထိုနေ့သည် အဇုမ
ပွဲ*တော်လည်း ဖြစ်၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အ
ကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ယေရှုအား
အဘယ်သို့သောပရိယာယ်အားဖြင့် ဖမ်းဆီး၍
သတ်နိုင်မည်ကို ကြိုးစားနေကြ၏။ 2သူတို့ အ
ချင်းချင်း ပြောကြရာတွင်၊ "ပွဲနေ့တွင် ယေရှုကို
ငါတို့မဖမ်းနိုင်၊ လူတို့သည် ဒေါသဖြစ်ပြီး၊ ရုတ်
ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွားလိမ့်မည်"ဟူ၍ပြောဆိုကြ၏။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က တစ်စုံတစ်ရာ အထူးပြုလုပ်ခြင်း

(မ၊ 26:6-13; ယော၊ 12:1-8)

3ယေရှုသည် ဗေသနိဒေသသို့ ရောက်
သောအခါ ကိုယ်ရေပြားရောဂါသည် ရှိမုန်၏
အိမ်၌ အစားအစာ သုံးဆောင်လျက် နေတော်
မူ၏။ ယေရှုသည် ထိုအိမ်၌ရှိနေစဉ် သူ့ထံတော်
သို့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လာ၏။ သူမသည်
အလွန်အဖိုးတန်သော နာဒု*ဆီမွှေးစစ်ထည့်
ထားသော ကျောက်ဖြူခွက်အဖုံးကို ယူဆောင်
ခဲ့၏။ သူမသည် ကျောက်ဖြူခွက်အဖုံးကို ရိုက်
ခွဲပြီး၊ ထိုရေမွှေးအား ယေရှုခေါင်းတော်ပေါ်သို့
သွန်းလောင်းလေ၏။ 4ထိုနေရာ၌ ရှိသူတချို့က
သူမအဘယ်သို့ လုပ်သည်ကို မြင်ခဲ့ကြပြီး ထို
သူတို့သည် အမျက်ထွက်လျက် ဤအကြောင်း
ကို တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်ပြောဆိုကြ၏။
သူတို့က၊ "အဘယ်ကြောင့် ရေမွှေးကို အကျိုးမဲ့
ဆုံးစေသနည်း။ 5ရေမွှေး၏တန်ဖိုးသည် တစ်နှစ်
လုံးလုပ်လို့ရသောလုပ်အားခနှင့်ညီမျှ၏။ ဤရေ
မွှေးကိုရောင်းပြီး၊ ရသောငွေကို ဆင်းရဲသော

ပသခါပွဲ ယုဒလူမျိုးတို့၏အရေးကြီးသော သန့်ရှင်းသော နေ့။ မောရှေခေတ်တုန်းမှာ ဘုရားသခင်က အဲဂုတ္တုကျွန်မှ လွတ်စေခြင်းကို သတိရသောအားဖြင့် နှစ်တိုင်း ဤနေ့မှာ ယုဒလူမျိုးတို့သည် အထူးအစာကို စားသုံးလျက်ရှိကြသည်။

အဇုမပွဲ အရေးကြီးသောယုဒလူမျိုးတို့၏ အားလပ်ရက်ပတ်။ ဓမ္မဟောင်းခေတ်တုန်းက ဤပွဲကို ပသခါပွဲပြီးမှ စတင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဤအချိန်၌ နှစ်ခုသောအားလပ်ရက်များသည် တစ်ခုဖြစ်လာ၏။

နာဒု နာဒုပင်၏မြစ်မှအင်မတန်တန်ဖိုးကြီးသော နာဒုဆီ။

သူတို့အား ပေးစရာကောင်း၏” ဟုဆို၍ ထိုအ
မျိုးသမီးကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဝေဖန်ကြ၏။
6ထိုနောက် ယေရှုက၊ “သူမတစ်ယောက်
တည်းရှိစေလော့၊ အဘယ်ကြောင့် သူမကို
နှောင့်ယှက်ကြသနည်း။ 7ဆင်းရဲသောသူတို့
သည် သင်တို့၌အစဉ်ရှိနေလိမ့်မည်။ သူတို့ကို
သင်တို့လိုသောအချိန်၌ ကူညီနိုင်၏။ သို့သော်
လည်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ အစဉ်ရှိမည်မဟုတ်။
8ဤအမျိုးသမီးသည် ငါ့အတွက် တစ်ခုတည်း
သော လုပ်နိုင်သည့်အရာကို လုပ်ခဲ့ပြီ။ ဆီမွှေး
ကို ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်မှာ လောင်းချခဲ့၏။ သူမ
သည် ငါ့အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ကြိုတင်
ပြင်ဆင်ပေးခြင်းငှါ ငါ့ကိုယ်ကို ဆီမွှေးနှင့်လူး
၏။ 9ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ
သတင်းကောင်းကို ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ ဟော
ပြောရလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းဟော
ပြောသောနေရာတိုင်းမှာ၊ ဤအမျိုးသမီး က
ငါ့ကို အဘယ်သို့ပြုခဲ့သည့်အကြောင်းကိုလည်း
ပြောကြလိမ့်မည်။ ဤနည်းအားဖြင့် လူတို့သည်
သူမကို အောက်မေ့ကြပါလိမ့်မည်” ဟုရှု၍မိန့်
တော်မူ၏။

ယုဒသည် ယေရှု၏ရန်သူတို့ကို ကူညီရန်သဘောတူခြင်း

(မ၊ 26:14-16; လု၊ 22:3-6)

10ထိုနောက် တမန်တော်*တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး
ထဲမှတစ်ယောက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
တို့နှင့် စကားပြောရန် သွားလေ၏။ ထိုတပည့်
တော်၏နာမည်မှာ ယုဒရှကာရုတ်ဖြစ်၏။ ယုဒ
သည် ယေရှုကို သူတို့ထံသို့ အပ်နှံပေးချင်၏။
11ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုဖြစ်ရပ်နှင့်
ပတ်သက်၍ အလွန်ဝမ်းသာနေကြ၏။ သူတို့
သည် ယုဒကို ငွေပေးမည်ဟု ဂတိပြုကြ၏။ ထို့
ကြောင့် ယုဒသည် ယေရှုအား သူတို့လက်သို့
အပ်ရမည့်အကောင်းဆုံးအချိန်ကို စောင့်ဆိုင်း
နေ၏။

တမန်တော်များ ယေရှုကသူ့ကို အထူးကူညီသူများ ဖြစ်ဖို့ရွေးကောက်သောလူများ။

ပသခါစားသောက်ပွဲ

(မ၊ 26:17-25; လု၊ 22:7-14; 21-23; ယော၊ 13:21-30)

12ထိုနေ့သည် အဇုမပွဲတော်၏ပထမနေ့ဖြစ်
၏။ ထိုအချိန်သည် ပသခါသိုး*ပူဇော်ရာအချိန်
ဖြစ်၏။ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့သည် သူ့ထံ
တော်သို့လာပြီး၊ “ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲ
ကို စားတော်မူဖို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်
တို့သည်ပြင်ဆင်ရန်အတွက် အလိုရှိတော်မူသ
နည်း” ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။
13ယေရှုသည် မိမိတပည့်တော်နှစ်ဦးကို မြို့
ထဲသို့ စေလွှတ်ရာတွင်၊ ယေရှုက သူတို့အား၊
“သင်တို့မြို့ထဲသို့သွားကြလော့၊မြို့ထဲသို့ရောက်
လျှင် ရေပုံးနှင့်ရေသယ်လာသောသူတစ်
ယောက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူ၏နောက်သို့
လိုက်သွားကြလော့။
14ထိုသူသည် အိမ်တစ်အိမ်ထဲကို ဝင်သွား
လိမ့်မည်။ ‘ငါနှင့်တကွ ငါ့တပည့်တို့သည်ပသခါ
စားရန်အတွက် အခန်းအဘယ်မှာရှိသည်ကို
ဆရာက၊မေးတော်မူသည်’ ဟုအိမ်ရှင်ကိုပြော
ကြလော့။ 15အိမ်ရှင်က သင်တို့ကို အပေါ်ထပ်
အခန်းကြီးကို ပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်းသည် အ
သင့်ရှိပြီ။ ငါတို့အတွက် ထိုအခန်းထဲ၌ အစား
အစာကိုပြင်ဆင်လော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 16ထို့
ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်သွား
၍ အစစအရာရာ ယေရှုမှာကြားတော်မူသည့်
အတိုင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည်
ပသခါစားပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ 17ညဉ့်ဦးပိုင်းသို့
ရောက်သောအခါ၊ ယေရှုသည် တမန်တော်
တစ်ဆယ်နှစ်ပါးနှင့်အတူ၊ ထိုအိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်
ကြ၏။ 18သူတို့အားလုံးစား သောက်နေကြစဉ်၊
ယေရှုက၊ “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တစ်
ဆယ်နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်သည် ငါ့
ကို ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။ ယခုငါနှင့်အတူ စားနေ

ပသခါသိုးသငယ်များ ပသခါပွဲ၏တပိုင်းတစသောကျင်းပခြင်းသည် သိုးသငယ်ကို ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထွက် 12:3-9

ကြသောသူများထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်၏" ဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊
19 ထိုစကားကို ကြားသောအခါ၊ တမန်
တော်တို့သည် ဝမ်းနည်းကြ၏။ သူတို့သည်
ယေရှုအား "အကျွန်ုပ်မဟုတ်သည်မှာ သေချာ
သည် မဟုတ်လော" ဟုတစ်ယောက်ပြီးတစ်
ယောက်ပြောကြ၏။ 20 ယေရှုက၊ "ငါ့ကို ဆန့်
ကျင်သောသူသည် သင်တို့တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးထဲမှ
တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူမုန့်ကို ခွက်တစ်ခွက်ထဲ
၌ ငါနှင့်အတူနှစ်၏။ 21 လူသားသည် ကျမ်းစာ
လာသည့်အတိုင်း အသေခံရမည်။ သို့ ရာတွင်
လူသားကို အသေသတ်စေခြင်းငှါ အပ်နှံသော
သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် မမွေးဖွား
ခဲ့လျှင် သူ့အတွက်သာ၍ ကောင်းလိမ့်မည်"
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

အရှင်သခင်၏ညစာ

(မ၊ 26:26-30; လု၊ 22:15-20; 1 ကော၊ 11:23-25)

22 သူတို့စားလျက်နေကြစဉ်၊ ယေရှုသည်
မုန့်တချို့ကို ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်
ကို ချိုးဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ
၏။ ယေရှုက၊ "ဤမုန့်ကို ယူ၍စားကြလော့၊
ဤမုန့်သည် ငါ့၏ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်၏" ဟုမိန့်တော်
မူ၏။ 23 ထို့နောက် ယေရှုသည် စပျစ်ရည်ခွက်
ကို ယူ၍ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်
တို့အား ပေးတော်မူ၏။ သူတို့အားလုံးသည်
ခွက်ထဲမှ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြ၏။ 24 ထို့
နောက် ယေရှုက၊ "ဤစပျစ်ရည်သည် ငါ့အ
သွေးဖြစ်၏။ ငါ့အသွေးသည် ပဋိညာဉ်တရား
အသစ်ကို စတင်ပေး၏။ ဤအသွေးသည် များ
စွာသောလူတို့အတွက် သွန်းလောင်းသောအ
သွေးဖြစ်၏။ 25 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရား
သခင်၏နိုင်ငံတော်၌ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်
သောက်မည့်နေ့မရောက်မီ၊ ငါသည် နောက်
ထပ်ဤ စပျစ်ရည်ကို သောက်မည်မဟုတ်" ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ 26 ထို့နောက် သူတို့အားလုံးသည်
ဓမ္မသီချင်းဆိုကြပြီး သံလွင်တောင်သို့ ထွက်ခွာ
သွားကြ၏။

ယေရှု၏တပည့်တော်အားလုံးတို့က သူ့ကို စွန့်ခွာမည့်အကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း

(မ၊ 26:31-35; လု၊ 22:31-34; ယော၊ 13:36-38)

27 ထို့နောက် ယေရှုက မိမိတပည့်တော်တို့
အား "သင်တို့အားလုံး၏ယုံကြည်မှု ပျောက်
ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ဤအကြောင်းကို ကျမ်းစာ
ထဲ၌

> 'ငါသည် သိုးထိန်းကို သတ်၍၊ သိုးများကွဲ
> လွင့် ရကြလိမ့်မည်' ဟုရေးသားထား
> သည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။
>
> *ဇာခရိ 13:7*

28 သို့ရာတွင် ငါသည် သေပြီးမှ၊ သေခြင်းမှ
ပြန်လည် ထမြောက်လာလိမ့်မည်။ ထို့နောက်
ဂါလိလဲပြည်ကို ငါသွားမည်၊ သင်တို့သည် ဤ
နေရာသို့မရောက်မီ၊ ငါအရင်ရောက်လိမ့်မည်"
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 29 ပေတရုက၊ "တခြားတပည့်
တော်တို့၏ ယုံကြည်မှုပျောက်ကြသော်လည်း
အကျွန်ုပ်၏ယုံကြည်မှုသည် ဘယ်သောအခါမျှ
ပျောက်လိမ့်မည်မဟုတ်" ဟုပြောလေ၏။
30 ယေရှုက၊ "ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညဉ့်၌
ကြက်နှစ်ကြိမ်မတွန်မီ၊ သင်သည်၊ ငါ့ကို မသိဟု
၍ သုံးကြိမ်ပြောလိမ့်မည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏။
31 သို့ရာတွင် ပေတရုက" အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကို မသိဟု၍ ဘယ်သောအခါမှ
ပြောမည်မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ သေ
မည်ဟု ပြင်းထန်စွာပြော၏။" ထိုအခါ ကျန်
သောတပည့်တော် အားလုံးတို့သည်လည်း ထို
နည်းတူ ပြောကြလေ၏။

ယေရှုတစ်ယောက်တည်းဆုတောင်းတော်မူခြင်း

(မ၊ 26:36-46; လု၊ 22:39-46)

32 ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့သည်
ဂေသရေမန်ဟုခေါ်သောနေရာသို့ ရောက်ကြ
၏။ ယေရှုက တပည့်တော်တို့အား၊ "ငါဆု
တောင်းစဉ်တွင် သင်တို့သည် ဤနေရာ၌ နေ

ကြလော့” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 33သူသည်ပေတရု၊
ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်သွားတော်မူ၏။
သူသည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ စိတ်ပူပန်တော်မူ
၏။ 34ယေရှုက “ငါ့နှလုံးသည် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်
ပြည့်လျှက်ရှိ၏။ ငါ့နှလုံးသည် ကြေကွဲလျှက်ရှိ
၏။ ဤနေရာ၌နေ၍ စောင့်နေကြလော့” ဟု
တပည့်တော် သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ
၏။ 35တပည့်တော်သုံးယောက်နှင့် အနည်း
ငယ်ဝေးသောနေရာသို့ ယေရှုသည် လှမ်းသွား
၍၊ မြေပေါ်သို့ မျက်နှာမှူလျှက် ဆုတောင်း
တော်မူ၏။ ဤဒုက္ခရောက်မည့်အချိန်ကို ဖြစ်နိုင်
လျှင် လွဲစေဖို့အလိုငှါ ဆုတောင်းတော်မူ၏။
36“အိုအဘ၊* ခမည်းတော်၊ ကိုယ်တော်သည်
အရာခပ်သိမ်းကို တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ဤဒုက္ခ
ဝေဒနာခွက်*ကို အကျွန်ုပ်ထံမှ လွဲစေတော်မူ
ပါ။ သို့သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်အလိုအတိုင်း
မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော့်အလိုတော်အတိုင်း
ဖြစ်ပါစေ” ဟုဆုတောင်းတော်မူ၏။ 37ထို
နောက် ယေရှုသည် မိမိတပည့်တို့ထံသို့ ပြန်
လျှောက်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် အိပ်
ပျော်နေကြ၏။ ယေရှုက ပေတရုအား “ရှိမုန်၊
သင်သည် အိပ်ပျော်နေသလော။ ငါ့အတွက်
တစ်နာရီခန့်မျှ မစောင့်နိုင်သလော။ 38စုံစမ်း
ခြင်းနှင့်ကင်းလွှတ်မည်အကြောင်းနိုးကြားလျှက်
ဆုတောင်းနေကြလော့၊ သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည်
အမှန်ကို လုပ်လိုသော်လည်း သင့်ကိုယ်ခန္ဓာ
သည် အားနည်းလေ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
39ယေရှုသည် တစ်ဖန်ထွက်သွား၍၊ ပထမ
အကြိမ်အတိုင်း ဆုတောင်းတော်မူ၏။ 40သူပြန်
လာတော်မူသောအခါ၊ သူသည် တပည့်တော်
တို့အိပ်နေသည်ကို ပြန်တွေ့တော်မူ၏။ သူတို့၏
မျက်လုံးသည် ညှိုးနွမ်းနေကြ၏။ တပည့်တော်
တို့သည် ယေရှုအား အဘယ်သို့ပြန်ပြောရ
မည်ကို ပင်မသိကြ။ 41ယေရှုသည် တတိယအ
ကြိမ် ဆုတောင်းပြီးနောက်၊ သူ့တပည့်တော်တို့
ရှိရာသို့ ပြန်လာတော်မူ၏။ ယေရှုက သူတို့
အား “သင်တို့အိပ်ပျော်ပြီး အနားယူနေကြ
သည်မဟုတ်လော။ ယခုလုံလောက်ပြီ၊ အပြစ်
ရှိသောလူတို့လက်၌၊ လူသားကို အပ်ရန်အ
တွက် အချိန်ရောက်လာပြီ။ 42ထကြလော့၊ ငါ
တို့သွားကြမည်။ ငါ့ကိုအပ်နှံသောသူ လာနေ
ပြီ” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုအဖမ်းခံရခြင်း

(မ၊ 26:47-56; လု၊ 22:47-53; ယော၊ 18:3-12)

43ယေရှုမိန့်တော်မူနေစဉ် ယုဒရှကာရုတ်
သည် ထိုနေရာသို့ ရောက်လာ၏။ သူသည်
တမန်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးထဲက၊ တစ်ယောက်
အပါးအဝင်ဖြစ်၏။ ယုဒနှင့်အတူ အခြားလူတို့
လည်းပါ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့၊ ကျမ်း
ပြုဆရာတို့နှင့်၊ အသက်ကြီးသောယုဒခေါင်း
ဆောင်တို့က၊ ထိုလူတို့ကို စေလွှတ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။ ယုဒနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသောသူ
တို့၏လက်ထဲတွင်၊ ဓားများနှင့်တုတ်များကို
ကိုင်ဆောင်ထားကြ၏။ 44ယုဒက အဘယ်သူ
သည် ယေရှုဖြစ်ကြောင်းကို၊ ထိုလူတို့အား ပြ
သရန် အစီအစဉ်တစ်ခုပြုလုပ်ထား၏။ “ငါနမ်း
သောသူသည် ယေရှုပင် ဖြစ်၏၊ သူ့ကို ဖမ်းပြီး၊
လုံခြုံစွာခေါ်သွားကြ” ဟုယုဒက ကြိုတင်ပြော
ကြားထားခဲ့၏။ 45ထို့ကြောင့် ယုဒသည် ယေရှု
ထံတော်သို့ သွား၍၊ “ဆရာ” ဟုခေါ်ပြီး ယေရှု
ကို နမ်းလေ၏။ 46ထို့နောက် ထိုသူတို့သည်
ယေရှုအား ဆွဲခေါ်၍ ဖမ်းဆီးကြ၏။ 47ယေရှု
အနီးတွင် ရပ်နေသောတပည့်တော်တစ်ဦးက
ဓားကို ဆွဲထုတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏အ
စေခံကို ခုတ်လိုက်ရာ၊ နားရွက်ပြတ်လေ၏။
48ထိုအခါ ယေရှုက၊ “သင်တို့သည် ငါ့ကို
ရာဇဝတ်ကောင်တစ်ယောက်ဖမ်းသကဲ့သို့ ဓား
နှင့်တုတ်များ ယူပြီးထွက်လာကြသလော။ 49ငါ

အဘ အာရပ်စကားလုံး- ယုဒကလေးများက သူတို့ဖခင်
တို့ကို အဘ၊ဟူ၍ ခေါ်သည်။

ခွက် ယေရှုက ဆိုးရွားသောအရာများ သူ့ထံဖြစ်လာ
မည့်အကြောင်း ကိုပြောခြင်းဖြစ်သည်၊ ထိုအရာတို့ကို
လက်ခံရန် အလွန်ပင်ခက်ခဲမည်။ ဆိုးရွားသောအရသာ
နှင့်ပြည့်လျှံသော ခွက်တစ်ခွက်သောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်
လိမ့်မည်။

သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိ၍ နေ့တိုင်းဗိမာန်တော်
ထဲ၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးလျက်ရှိ၏။ သင်တို့သည်
ထိုနေရာ၌ ငါ့ကို မဖမ်းကြ။ သို့ရာတွင် ဤသို့
ဖြစ်ပျက်ရခြင်းအကြောင်းမှာ ကျမ်းစာထဲ၌ရေး
ထားချက်ပြည့်စုံရန်အတွက်ဖြစ်၏" ဟုမိန့်တော်
မူ၏။ 50ထို့နောက် ယေရှု၏တပည့်တော်တို့
သည် သူ့ကို စွန့်ပစ်၍ ထွက်ပြေးသွားကြ၏။
51ထိုနေရာတွင် လူငယ်တစ်ယောက်က ယေရှု
နောက်တော်သို့ လိုက်ပါလာ၏။ သူသည် ပိတ်
စတစ်ထည်သာ ဝတ်နေ၏။ ယေရှုကို ဖမ်းဆီး
ကြသူတို့က၊ ထိုလူငယ်ကိုပါ လှမ်းဆွဲလိုက်ရာ၊
52သူသည် ပိတ်စတစ်ထည်ကို စွန့်ပစ်၍ အဝတ်
မပါဘဲ ထွက်ပြေးလေ၏။

ယုဒခေါင်းဆောင်တို့ရှေ့၌ရောက် သွားသောယေရှု

(မ၊ 26:57-68; လု၊ 22:54-55, 63-71; ယော၊ 18:13-14, 19-24)

53သူတို့သည် ယေရှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း၏နေအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ယဇ်
ပုရောဟိတ်အကြီး ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ယုဒလူ
တို့တွင် အကြီးအကဲတို့သည် ထိုအိမ်၌ အတူတ
ကွစုရုံးကြ၏။ 54ပေတရုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း၏ခြံဝန်းအတွင်းသို့တိုင်အောင် ကိုယ်တော်
နှင့်ဝေးစွာ လိုက်ပြီးလျှင် အစောင့်တို့နှင့်အတူ
ထိုင်ပြီး မိမိကိုယ်ကို နွေးရန်အတွက် မီးလှုံစပြု
လေ၏။ 55ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒ
ကောင်စီဝင်အားလုံးတို့သည် ယေရှုတစ်စုံတစ်
ရာအမှား ကျူးလွန်ချက်ကို ကြိုးစားရှာဖွေနေ
ကြ၏။ သို့မှသာ ယေရှုကို သူတို့သတ်နိုင်မည်
ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုအား သတ်နိုင်
လောက်သောအထောက်အထား ရှာမတွေ့
ကြ။ 56လူတို့သည် မမှန်သောသက်သေများ
ထွက်ဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သက်သေ
များတလွဲစီဖြစ်နေကြ၏။ 57ထို့နောက် လူတချို့
သည် ထပြီး ဤသို့လိမ်ညာသောစကားဖြင့်
ယေရှုအကြောင်းကို ပြောဆိုကြလေ၏။ 58"ဤ
သူက 'လူတို့လက်ဖြင့် ဆောက်ထားသော
ဤဗိမာန်တော်ကို ငါဖျက်ဆီးပြီးသုံးရက်အတွင်း
ပြန်ဆောက်မည်။ ငါဆောက်မည့်ဗိမာန်တော်
သည် လူတို့လက်ဖြင့် ဆောက်သောဗိမာန်
တော်မဟုတ်'" ဟုပြောဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့
ကြားရပါပြီဟုသက်သေခံကြ၏။ 59သို့သော်၊ ဤ
လူတို့၏သက်သေခံချက် များသည်လည်း တလွဲ
စီဖြစ်၏။

60ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် လူတို့
ရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်၍ ယေရှုအား၊ "ဤသူ
တို့သည် သင့်ကိုဆန့်ကျင်၍ ပြောဆိုနေကြ၏၊
ဤစွပ်စွဲချက်နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတခုပြော
စရာရှိသလော။ သူတို့ပြောသောစကားသည်
မှန်သလော" ဟုမေး၏။ 61သို့ရာတွင် ယေရှုက
တစ်ခွန်းမှ ပြန်ပြောတော်မမူဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ
နေတော်မူ၏။ တစ်ဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
က "သင်သည် မင်္ဂလာရှိသောဘုရားသခင်၏
သားခရစ်တော်မှန်သလောဟု မေးခွန်းတစ်ခု
မေးပြန်၏။"

62ထိုမေးခွန်းကို ယေရှုက "ဟုတ်ပါ၏။ ငါ
သည် ဘုရားသခင်၏သား ခရစ်တော်ပင် ဖြစ်
၏။ တစ်နေ့၌ လူသားသည် တန်ခိုးကြီးသော
ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ ထိုင်၍ မိုး
တိမ်ကိုစီးလျက် ကြွလာသည်ကို သင်တို့တွေ့
ရလိမ့်မည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

63ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ၊ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်မင်းသည် အလွန်စိတ်ဆိုး၏။သူသည်
မိမိဝတ်ထားသောအဝတ်ကို ဆုတ်ဖြဲလျက်ယုဒ
တို့အား "ငါတို့သည် နောက်ထပ် အဘယ်သက်
သေလိုသေးသနည်း။ 64သူသည် ဘုရားသခင်
ကို ဆန့်ကျင်၍ ပြောသောစကားကို သင်တို့
ကြားရပြီ၊ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်း" ဟု
ပြော၏။ လူများအားလုံးက ယေရှုမှားသည်
ဟုပြောကြ၏။ သူတို့က ယေရှု၌ အပြစ်ရှိသော
ကြောင့် သတ်ခံရမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ 65အ
ချို့တို့သည် ယေရှုကို တံတွေးနှင့်ထွေးကြ၏။
သူတို့သည် ယေရှုမျက် စေ့တော်ကိုအဝတ်နှင့်
ဖုံးပြီးလျှင် လက်သီးဖြင့် ထိုးကြ၏။ သူတို့သည်
ယေရှုအား၊ "သင်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်

မူပါ” ဟုပြောကြ၏။ ထိုနောက် အစောင့်အ
ကြပ်တို့သည် ယေရှုကို ရိုက်နှက်ကြရန် ခေါ်
ဆောင်သွားကြ၏။

ပေတရုက ယေရှုအား သိကြောင်း ပြောရန် ကြောက်ရွံ့ခြင်း

(မ၊ 26:69-75; လု၊ 22:56-62; ယော၊ 18:15-18, 25-27)

66 ထိုအချိန်တွင် ပေတရုသည် ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဝင်း၌ ရှိနေစဉ်တွင် ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်း၏တစ်ယောက်သော အစေခံမလေး
က ပေတရုရှိရာသို့ ရောက်လာ၏။ 67 ထိုမိန်းက
လေးသည် ပေတရုမီးလှုံနေသည်ကို မြင်သော
အခါ အနီးကပ်ကြည့်လိုက်၏။ ထိုနောက်သူမ
က၊ “သင်သည်လည်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှု
နှင့်အတူတူနေခဲ့ဖူးသည်” ဟုပြောလေ၏။ 68 သို့
ရာတွင် ပေတရုက ငါသည်မည်သည့် အခါက
မှယေရှုနှင့်အတူတူ မနေခဲ့ဖူးပါဟုပြန်ပြော၏။
ထိုနောက် ပေတရုက “သင်အဘယ်အရာပြော
နေသနည်း၊ ငါမသိ၊ နားလည်းမလည်”* ဟု
ပြောပြီးနောက် ခြံပေါက်ဝမှ ထွက်ရှောင်သွား
၏။ 69 သို့သော်လည်း၊ ထိုအစေခံမလေးသည်
ပေတရုကို နောက်တစ်ဖန်ပြန်တွေ့သောအခါ
ထိုနေရာ၌ ရပ်နေသောလူတို့အား “ဤလူ
သည် သူတို့အဖွဲ့ထဲက လူတစ်ယောက်ဘဲ” ဟု
ပြောလေ၏။ 70 ပေတရုက ငြင်းပြန်၏။ များ
မကြာမီ ပေတရုအနားတွင် ရပ်နေသောသူတ
ချို့က “သင်သည်သူတို့ထဲကတစ်ယောက်ဖြစ်
သည်ကို ငါတို့သိ၏။ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲ
လူဖြစ်သည်” ဟုပြောကြ၏။ 71 ထိုနောက်
ပေတရုက “အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်နှင့် ကျိန်ဆို
၏။ သင်တို့ပြောနေသော ထိုသူ၏အကြောင်း
ကို အကျွန်ုပ်မသိ” ဟုကျိန်ဆိုလေ၏။ 72 ထို
စကားကို ပေတရုပြောပြီး ခဏခြင်းတွင် ကြက်
သည် ဒုတိယအကြိမ်တွန်လေ၏။ ထိုနောက်
အကြိမ်မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင်
ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်” ဟူသောစကားကို
ပေတရုသတိရလေ၏။ ထိုနောက် ပေတရု
သည် ကြေကွဲလျှက်ငို ကြွေးလေ၏။

ယေရှုအား မြို့တော်ဝန်ပိလတ်က မေးခွန်းများမေးမြန်းခြင်း

(မ၊ 27:1-2, 11-14; လု၊ 23:1-5; ယော၊ 18:28-38)

15 နံနက်အချိန်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အ
ကြီးတို့၊ အသက်ကြီးသောယုဒခေါင်း
ဆောင်တို့၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်၊ ယုဒကောင်
စီဝင်အားလုံးတို့သည် ယေရှုကို မည်သို့ပြုရမည်
ကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြ၏။သူတို့သည်ယေရှုအား
ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်၍ မြို့တော်ဝန်ပိလတ်မင်း
ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာကြပြီး သူ့ကို အပ်နှံကြ၏။
2 မြို့တော်ဝန်ပိလတ်ကမင်း ယေရှုအား၊ “သင်
သည် ယုဒလူတို့၏ဘုရင်မှန်သလော” ဟုမေး
ရာ၊ ယေရှုက၊ “မှန်ပါ၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။
3 ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတို့သည် ယေရှုအပေါ်
များစွာသောစွပ်စွဲချက်တင်ကြ၏။ 4 ထို့ကြောင့်
ပိလတ်က ယေရှုအား နောက်ထပ် မေးခွန်းတစ်
ခုထပ်မေး၏။ “သူတို့သည် သင့်ကို အဘယ်မျှ
လောက် အပြစ်တင်သည်ကို ကြည့်လော့။ အ
ဘယ်ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုမျှပြန် ပြောသနည်း”
ဟုမေးလေ၏။ 5 သို့သော် ယေရှုသည် ပြန်ပြော
တော်မမူ၊ ဤအကြောင်း ကြောင့် ပိလတ်မင်း
သည် အလွန်အံ့ဩလေ၏။

ပိလတ်က ယေရှုအား လွှတ်ပေးရန်ကြိုးစား သော်လည်း မအောင်မြင်

(မ၊ 27:15-31; လု၊ 23:13-25; ယော၊ 18:39-19:16)

6 နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပသခါပွဲတော်အချိန်တွင်
မြို့ဝန်မင်းအနေနှင့် ထောင်ထဲရှိအကျဉ်းသား
တစ်ယောက်လွှတ်ပေးသောထုံးစံရှိ၏။ လူအ
များက လွှတ်ပေးစေလိုသော အကျဉ်းသားကို
သာ လွှတ်ပေးရန်အတွက် သူဆုံးဖြတ်၏။ 7 ထို
အချိန်တွင် ထောင်ထဲ၌ ဗာရဗ္ဗအမည်ရှိသော
လူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည် သူပုန်တစ်

အခန်းငယ် 68 တွင် များစွာသောဂရိစာက ပေါင်းထား
သည်၊ “ပြီးနောက် ကြက်တွန်လေ၏။

ယောက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သူပုန်တို့နှင့်အတူ
ထောင်တွင်အကျဉ်းချထားခြင်းဖြစ်၏။ သူပုန်
တို့သည် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်စဉ်က လူသတ်မှု
များ ကျူးလွန်ခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။ 8လူတို့သည်
ပိလတ်မင်းထံ ရောက်လာပြီး အကျဉ်းသားကို
လွှတ်ရိုးထုံးစံရှိသည်အတိုင်း တယောက်လွှတ်
ပေးရန် တောင်းဆိုကြ၏။

9ပိလတ်က လူတို့အား“သင်တို့သည် ယုဒ
ရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလော”ဟုမေးလျှင်
10ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည်ယေရှုကို မနာ
လိုစိတ်ကြောင့် အပ်နှံကြောင်း သူသိလေ၏။
11သို့သော် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လူ
ထုအား ယေရှုအစား ဗာရဗ္ဗကိုသာ လွှတ်ပေး
ပို့တောင်းဆိုရန် နှိုးဆော်ကြ၏။ 12နောက် တစ်
ဖန်ပိလတ်မင်းက သူတို့အား “ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု
သင်တို့ခေါ်သောသူကို ငါအဘယ်သို့ ပြုရမည်
နည်း” ဟုမေးရာ၊

13“သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်ပါ”ဟု
လူထုက ပြန်ပြီးအော်ကြ၏။ 14“ပိလတ်က၊ အ
ဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ်အပြစ်ကို လုပ်မိသ
နည်း” ဟုမေး၏။ သို့ရာတွင် လူတို့က ကျယ်
လောင်သည်ထက်၊ ကျယ်လောင်စွာဖြင့်၊ “သူ့
ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ သတ်ပါ” ဟု၍
အော်ကြ၏။

15ပိလတ်သည် လူများ၏စိတ်ကို ပြေစေ
ခြင်းငှါ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကို ကြာ
ပွတ်ဖြင့် ထပ်ရိုက်ရန် စစ်သားတို့ကို အမိန့်ပေး
လိုက်၏။ ထို့နောက် သူ့ကို လက်ဝါးကားတိုင်
မှာ သတ်ရန် စစ်သားများထံသို့ အပ်လိုက်၏။
16ပိလတ်မင်း၏စစ်သားတို့သည် ယေရှုကို ပြဲ
တောရိရုံးဟု ခေါ်သောမြို့တော်ဝန်၏နန်းတော်
ဝင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ တခြားစစ်သား
အားလုံးတို့သည်လည်း သူတို့နှင့်အတူ ခေါ်သွား
ကြ၏။ 17ထိုနေရာသို့ ရောက်သောအခါ စစ်
သားတို့သည် ယေရှု၏ကိုယ်ပေါ်သို့၊ ကြက်သွေး
ရောင်ဝတ်လုံကို ဝတ်ပေးကြ၏။ ထို့နောက်
သူတို့သည် ဆူးခက်များကို ရစ်ခွေ၍ သရဖူတစ်
ခုပြုလုပ်ပြီး ယေရှု၏ဦးခေါင်းတွင် စွပ်ပေးကြ၏။
18ထို့နောက် သူတို့က “ဟေ့ယုဒ လူတို့၏ဘုရင်
ကြီး” ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ 19စစ်သားတို့သည်
ယေရှု၏ဦးခေါင်းကို တုတ်ချောင်းဖြင့် အကြိမ်
ပေါင်းများစွာရိုက်ကြ၏။ တံတွေးနှင့်လည်း
ထွေးကြ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် ယေရှု၏ရှေ့
မှောက်၌ ဒူးထောက်ကြ၍၊ ဦးညွှတ်အရိုအသေ
ပြု သကဲ့သို့လှောင်ပြောင်ကြ၏။ 20သူတို့သည်
လှောင်ပြောင်ကြ ပြီးနောက် နီမောင်းသော
အဝတ်ကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ပြန်ဝတ်စေ
၏။ ထို့နောက် စစ်သားတို့သည် ယေရှုကို နန်း
တော်အပြင်သို့ ထုတ်၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်
တွင် သတ်ရန် ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။

လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် ယေရှု အသတ်ခံတော်မူခြင်း

(မ၊ 27:32-44; လု၊ 23:26-43; ယော၊ 19:17-27)

21ထိုသို့ခေါ်သွားကြစဉ်တွင် ကုရေနေမြို့မှ
လူတစ်ယောက်သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်လာ၏။
သူသည် လယ်တောထဲမှ ပြန်လာသော
အာလေျန္ဒြုနှင့် ရုပု၏အဖေရှိမုန်ဖြစ်၏။ စစ်သား
တို့သည် ရှိမုန်အား လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို အ
တင်းထမ်းစေကြ ၏။ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်သည်
ယေရှုအား သတ်ရန်ဖြစ်၏။ 22ဂေါလဂေါသဟု
ခေါ်သောနေရာသို့ ယေရှုကို သူတို့ခေါ်သွားကြ
၏။ (ဂေါလဂေါသ ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ “ဦးခေါင်းခွံ
၏နေရာ” ဟူ၍ဖြစ်၏။) 23ဂေါလဂေါသသို့
ရောက်သောအခါ၊ စစ်သားတို့က ယေရှုအား
ရှာလကာရည်တစ်ခွက် ပေးကြ၏။ ထိုရှာလ
ကာရည်ထဲတွင် မုရန်ဆေးရောစပ်ထား၏။ သို့
ရာတွင် ယေရှုက မသောက်ဘဲ ငြင်းပယ်၏။
24စစ်သားတို့သည် ယေရှုအား လက်ဝါးကပ်
တိုင်တွင် တင်၍ သံချောင်းများဖြင့် ရိုက်ကြ၏။
ထို့နောက် စစ်သားတို့က အဝတ်တော်ကို စာ
ရေးတံချ၍ အသီးသီးတို့အား ဝေဝပန်ကြ၏။
25သူတို့က ယေရှုအား လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
သံနှင့်ရိုက်စွဲသော အချိန်မှာနံနက်ကိုးနာရီ အ
ချိန်ဖြစ်၏။ 26ယေရှုအား စွဲချက်တင်သောပြစ်
မှုဖော်ပြ ထားသောဆိုင်းဘုတ်ကိုလည်း ချိတ်

ဆွဲထားကြလေ၏။ ထိုဆိုင်းဘုတ်တွင် "ယုဒရှင်
ဘုရင်" ဟုရေးသား၏။ 27 သူတို့သည် ဓားပြနှစ်
ယောက်ကိုလည်း ယေရှု၏လက်ျာဘက်တွင်
တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲဘက်တွင်တစ်ယောက်၊
လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်ထား၏။ 28* 29 ထိုနေ
ရာအနီးမှ ဖြတ်သွားကြသူ အချို့ကယေရှုအား
ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏။ သူတို့က
ခေါင်းခါ၍ "ဟေ့၊သင်က ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်
ဆီး၍၊ သုံးရက်အတွင်းပြန်ဆောက်နိုင်မည်ဟု
ပြောသည် မဟုတ်လော။ 30 မိမိကိုယ်မိမိကယ်
တင်၍ ထိုကပ်တိုင်ပေါ်မှ ဆင်းလော့" ဟု၍
ပြောင်လှောင်ကြ၏။ 31 ထိုနေရာ၌ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့လည်း ရှိနေ
ကြ၏။ သူတို့ကလည်း အခြားလူတို့နည်းတူ
ယေရှုအား လှောင်ပြောင်ကြ၏။ သူတို့က "သူ
သည် အခြားလူတို့ကို ကယ်တင်၏။ သို့သော်
လည်း၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မကယ်တင်နိုင်။ 32 သူ
သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်၊ ခရစ်တော်မှန်
လျှင်၊ ကပ်တိုင်ပေါ်မှ ယခုဆင်းပါစေလော့။
ကပ်တိုင်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်ကို ငါတို့မြင်လျှင်
သူ့ကို ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်" ဟုအချင်းချင်း
ပြောကြ၏။ ယေရှုနှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်
မှာ အသတ်ခံသောဓားပြနှစ်ယောက်ထဲမှ တစ်
ယောက်သည်လည်း ယေရှုအား ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်
လေ၏။

ယေရှုသေဆုံးခြင်း

(မ၊ 27:45-56; လု၊ 23:44-49; ယော၊ 19:28-30)

33 နေမွန်းတည့်အချိန်တွင် တိုင်းပြည်တစ်
ပြည်လုံးမှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ ထိုသို့
မှောင်မိုက်နေသည်မှာ ညနေသုံးနာရီအထိဖြစ်
၏။ 34 သုံးနာရီတွင် ယေရှုက ကျယ်လောင်စွာ
"ဧလိ၊ ဧလိလာမရှာဗခသာနိ" ဟုအော်ဟစ်
တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်မှာ "အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
သခင်၊အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊အဘယ်ကြောင့်
အကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့သနည်း"*
ဟူ၍ဖြစ်၏။

35 မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်ကြည့်နေကြသူတို့
က "နားထောင်ကြ၊ သူသည်ဧလိယကို ခေါ်နေ
သည်" ဟုပြောကြ၏။ 36 လူတစ်ယောက်ပြေး
သွား၍ ရေမှိုတထွေးကို ယူပြီး ရှာလကာရည်
မြုပ်ထဲနှစ်ကာ တုတ်တစ်ချောင်း၏ထိပ်ဖျား၌
ရေမြုပ်ကို ချည်နှောင်၍ ယေရှု၏မျက်နှာတော်
ရှေ့သို့ တိုးပေး၏။ သို့မှသာ ယေရှုသည် ရှာလ
ကာရည် သောက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့က
ဧလိယသည် သူ့ကို ချယူခြင်းငှါ လာမည်မလာ
မည်ကို စောင့်ကြည့်ကြကုန်အံ့" ဟုပြော၏။
37 ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ယေရှုက ကျယ်လောင်
သောအသံကြီးဖြင့် အော်ဟစ်ပြီး အသက်ထွက်
တော်မူ၏။ 38 ယေရှုသေဆုံးသွားချိန်တွင်ဗိမာန်
တော်အတွင်းရှိ ကုလားကာသည် အထက်စွန်း
မှ အောက်စွန်းထိတိုင်အောင် စုတ်ပြဲလေ၏။
39 လက်ဝါးကပ်တိုင်ရှေ့၌ ရပ်နေသောတပ်မှူး
သည် ယေရှုမည်သို့သေသည်ကို မြင်လျှင် "ဤ
သူသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေသည်"
ဟုပြောလေ၏။

40 အချို့အမျိုးသမီးများသည် လက်ဝါးကပ်
တိုင်နှင့်ဝေးမှ လှမ်းကြည့်နေကြ၏။ အချို့အမျိုး
သမီးများထဲတွင် မာဂဒလမြို့မှ မာရိ၊ ရှာလုံ၊
ယာကုပ်ငယ်နှင့် ယောသေတို့၏မိခင်မာရိတို့
လည်း ပါဝင်ကြ၏။ ယာကုပ်သည် ယောသေ၏
ညီဖြစ်၏။ 41 သူတို့သည် ဂါလိလဲမြို့ မှစ၍
ယေရုရှလင်အထိ ယေရှုကို လိုအပ်သည်များ
ပြုစုရန်အတွက် လိုက်လာကြ၏။ ဂါလိလဲမှ
ယေရုရှလင်သို့ လာကြသောအခြားအမျိုးသမီး
တို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ ရှိနေကြ၏။

ယေရှုအားမြှုပ်နှံခြင်း

(မ၊ 27:57-61; လု၊ 23:50-56; ယော၊ 19:38-42)

42 ထိုနေ့ကို အဖိတ်နေ့ဟု ခေါ်ကြ၏။ (အဓိ
ပ္ပါယ်မှာ ဥပုသ်နေ့မတိုင်မီသောနေ့ဖြစ်၏။) ညဉ့်

အခန်းငယ် 28 တစ်ချို့ဂရိတ်စာက အခန်းငယ်28ကို ပေါင်းထည့်ပေါင်းထားသည်။ ပြီးနောက် ကျမ်းစာပြော ပြသည်မှာ သူတို့က သူ့ကို မတရားသောသူနှင့် ထား ခဲ့သည်။

အကျွန်ုပ်၏ဘုရား … ထားခဲ့သနည်း ဆာလံ 22:1

အချိန်တွင်၊ 43အရိမသဲမြို့မှယောသပ်ဟုခေါ်
သောသူတစ်ယောက်ရောက်လာ၏။ သူသည်
မြို့တော်ဝန်ပိလတ်ထံသို့ ရဲရင့်စွာသွား၍ ယေရှု
၏အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရန်တောင်းခံ၏။
ယောသပ်သည် ယုဒကောင်စီတွင် အရေးပါသူ
တစ်ဦးဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
တည် ထောင်ခြင်းကို မျှော်လင့်နေသူလည်း
ဖြစ်၏။ 44ပိလတ်သည် ယေရှုသေဆုံးသွားပြီး
ကြောင်းကို ကြားသိရသောအခါ သူက အံ့သြ
သွားလေ၏။ ပိလတ်က ယေရှုအား အစောင့်
တာဝန်ချထားသောစစ်ဗိုလ်ကို ခေါ်ပြီးသူ့ကို
ယေရှု သေဆုံးပြီးဖြစ်သည်ကို မှန်မမှန် မေးမြန်း
၏။ 45စစ်ဗိုလ်က ယေရှုသေဆုံးသွားပြီဟု
ပိလတ်အား အတည်ပြုပြောကြား၏။ ထိုအခါ
ပိလတ်သည်ယောသပ်အားယေရှု၏အလောင်း
တော်ကို ယူဆောင်ခွင့်ပြု၏။ 46ယောသပ်
သည် ပိတ်ချောအထည်အချို့ကို ယူလာ၏။
သူက ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို လက်ဝါးကပ်
တိုင်မှချ၍ ပိတ်ချောအဝတ်နှင့် ထိုအလောင်း
တော်ကိုရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ကျောက်သားမျက်နှာ
ပြင်ကို ထွင်းထားသောသင်္ချိုင်းအတွင်းထဲမှာ
ထား၏။ ထို့နောက် သူသည် သင်္ချိုင်းအပေါက်ဝ
ကို အလွန်ကြီးမားသောကျောက်တုံးကြီးဖြင့်
လိမ့်၍ပိတ်၏။ 47မာဂဒလမှမာရိနှင့်ယောသေ
၏မိခင်မာရိတို့သည် ယေရှုအလောင်းတော်
ထားသောနေရာကို မြင်ကြရ၏။

ယေရှုသေခြင်းမှပြန်လည်ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသတင်းများ

(မ၊ 28:1-8; လု၊ 24:1-12; ယော၊ 20:1-10)

16 ဥပုသ်နေ့၏နောက်တစ်နေ့တွင်မာဂဒလ
မြို့မှ မာရိ၊ ရှာလုံနှင့် ယာကုပ်၏မိခင်
မာရိတို့သည် ချိုသင်းနံ့ဖြစ်သောအမွှေးနံ့သာ
အချို့ဖြင့် ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို သုတ်
လိမ်းပေးရန် ယူလာကြ၏။ 2ရက်သတ္တပတ်၏
ပထမမြောက်နေ့၊ နံနက်စောစောနေထွက်
ပြီးချိန်တွင် ထိုအမျိုးသမီးသုံးယောက်တို့သည်
ယေရှု၏သင်္ချိုင်းသို့ သွားကြ၏။ 3ထိုအမျိုးသမီး
တို့က “သင်္ချိုင်းအပေါက်ဝမှာ ကျောက်တုံး
ကြီးနှင့် ပုံးပိတ်ထား၏၊ ငါတို့ကို အဘယ်သူက
ကျောက် တုံးကြီးလိမ့်ပေးမည်နည်း” ဟုအချင်း
ချင်း ပြောဆိုကြ၏။
4ထိုနောက်အမျိုးသမီးသုံးယောက်တို့သည်
သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ ကျောက်တုံး
ကြီးကို သင်္ချိုင်းအပေါက်ဝမှ လိမ့်လှန်လျက်ရှိ
သည်ကိုမြင်ကြ၏။ထိုကျောက်တုံးသည် အလွန်
ကြီးမား၏။ 5အမျိုးသမီးတို့သည် သင်္ချိုင်းရှိရာ
သို့ လျှောက်သွားကြ၏။ ထိုနေရာတွင် အဖြူ
ရောင်ဝတ်လုံဝတ်ဆင်ထားသော လူငယ်တစ်
ယောက်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ထိုသူသည် သင်္ချိုင်း
၏ညာဘက်တွင် ထိုင်နေ၏။ အမျိုးသမီးတို့
သည် ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။ 6သို့ရာတွင် ထိုသူ
က၊ “မကြောက်ကြနှင့်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
သတ်သောနာဇရက်မြို့သားယေရှုကိုသင်တို့ရှာ
ကြ၏။ ထိုသူသည် ဤအရပ်၌မရှိ၊ သေခြင်းမှ
ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူပြီ။ အလောင်းတော်
ထားသောနေရာကိုလည်း ကြည့်ကြလော့။
7ယခုသင်တို့ချက်ချင်း သွား၍ သူ၏တပည့်
တော်တို့နှင့် ပေတရုအား၊ ‘ယေရှု ဂါလိလဲပြည်
သို့ ကြွတော်မူကြောင်းကို ပြောလော့။သူသည်
ထိုနေရာသို့ သင်တို့ထက် အရင်ရောက်လိမ့်
မည်။ အထက်က မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း
ထိုနေရာ၌သင်တို့သည် သူ့ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်
မည်’” ဟုပြောဆို၏။
8အမျိုးသမီးသုံးယောက်တို့သည် အလွန်
ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် စိတ်ရှုပ်ခြင်းဖြင့် ပြေးသွား
ကြ၏။ ကြောက်ရွံ့နေကြသောကြောင့် အဘယ်
သူ့ကိုမျှ မပြောအဆိုကြ။

---

*(ရှင်မာကု၏ အချို့သောရှေးအကျ ဆုံးခေါ်မစာမူ
မိတ္တူများသည် ဤနေရာတွင် အဆုံးသတ်ထားသည်။)*

တပည့်တော်အချို့က ယေရှုအားတွေ့ကြခြင်း

(မ၊ 28:9-10; ယော၊ 20:11-18; လု၊ 24:13-35)

9ယေရှုသည် ရက်သတ္တပတ်၏ပထမနေ့နံ
နက်စောစောတွင် သေခြင်းမှထမြောက်တော်

မူ၏။ အထက်နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကို နှင်ထုတ်
တော်မူသော မာဂဒလမာရိအား ရှေဦးစွာ
ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ [10]မာရိသည် သေခြင်းမှ
ထမြောက်တော်မူသော ယေရှုအား ကိုယ်တိုင်
တွေ့ပြီးသောအခါ ယေရှု၏တပည့်တော်တို့ထံ
သို့ သွား၍ ကြားပြော၏။ သူ၏တပည့်တော်တို့
သည် အလွန်ဝမ်းနည်း ကြေကွဲ၍ ငိုကြွေးကြ၏။
[11]ယေရှုသည် အသက်ရှင်နေကြောင်းနှင့်သူ့
ကို မြင်ခဲ့ကြောင်းကို မာရိက သူတို့အား ပြော
ပြ၏။ သို့သော်လည်း တပည့်တော်တို့က သူမ
ကို မယုံကြည်ကြ။
[12]များမကြာမီထိုကျေးရွာနယ်ပယ်ကို ဖြတ်
သန်းသွားနေသော၊ သူ၏တပည့်တော်နှစ်ပါး
ထံသို့ ယေရှုသည် ကိုယ်ကို ထင်ရှားပြတော်မူ
၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုသည် အထက်က အသေ
သတ်ခြင်းကိုမခံမီ အချိန်နှင့် ရုပ်ချင်းအလျင်းမ
တူပေ။ [13]ဤတပည့်တော်နှစ်ပါးသည် ပြန်သွား
၍ ထိုအကြောင်းကို အခြားတပည့်တော်တို့
အား ပြောပြကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ ကိုလည်း
မယုံကြည်ကြ။

ယေရှုက တမန်တော်တို့အား စကားပြောခြင်း

(မ၊ 28:16-20; လု၊ 24:36-49; ယော၊ 20:19-23; တ 1:6-8)

[14]ရက်အနည်းငယ်မျှကြာသောအခါ၊ ယေရှု
သည် မိမိတမန်တော်တစ်ဆယ်တစ်ပါးတို့အစာ
စားနေကြစဉ်၊ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ ယေရှုသည်
သူတို့၏ယုံကြည်မှုအားနည်းခြင်းကို အပြစ်တင်
တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်
ယေရှုရှင်ပြန်ထမြောက်ပြီးမှ မြင်ခဲ့သောသူတို့
ကို၊ ယုံကြည်ရန် ငြင်းဆန်နေကြပြီးလျှင် ခေါင်း
မာစွာဖြင့် လက်မခံကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။
[15]ယေရှုက တပည့်တော်တစ်ဆယ်တစ်ပါး
အား၊ “သင်တို့ကမ္ဘာအနှံ့အပြားသို့ သွားကြ
လော့။ လူတိုင်းကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း
ကောင်း ပြောပြကြလော့၊ [16]ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံ
ကိုခံသောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။
သို့သော်လည်း မယုံကြည်သောသူသည် အပြစ်
စီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ [17]ယုံကြည်သောသူ
တို့သည် သက်သေပြချက်အဖြစ် ဤအရာများ
ကို လုပ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငါ့နာမ
တော်ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်
လိမ့်မည်။ မသင်ဖူးသောဘာသာစကားတို့ကို
လည်း ပြောနိုင်လိမ့်မည်။
[18]မြွေတို့ကို အန္တရာယ်မရှိဘဲ ဖမ်းဆီးနိုင်ကြ
လိမ့်မည်။ သူတို့သည် အန္တရာယ်ကင်းစွာနှင့်
အဆိပ်ကိုသောက်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်
ရောဂါဝေဒနာသည်တို့ကို သူတို့လက်နှင့်ထိ
ကိုင်လျှင် ရောဂါဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားလိမ့်
မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည်ကောင်းကင်ဘုံသို့ပြန် သွားတော်မူခြင်း

(လု၊ 24:50-53; တ၊ 1:9-11)

[19]သခင်ယေရှုသည် ထိုအကြောင်း အရာ
များကို တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီး
နောက် သူသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူ
ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ကောင်းကင်
ဘုံ၌ သခင်ဘုရား၏လက်ျာတော်ဘက်တွင်
ထိုင်တော်မူ၏။
[20]တပည့်တော်တို့သည် ကမ္ဘာအနှံ့အပြား
သို့ သွားရောက်၍ လူတို့ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်
ရာသတင်းကောင်း ပြောပြကြ၏။ သခင်ဘုရား
သည် သူတို့အား ကူညီမစတော်မူ၏။ သူတို့
ဟောပြောသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာသတင်း
စကားမှန်ကန်ကြောင်းကို နိမိတ်လက္ခဏာများ
ပြရန်အတွက် သူတို့ကို တန်ခိုးဖြင့် ဘုရားသခင်
သက်သေပြတော်မူ၏။

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:
- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html